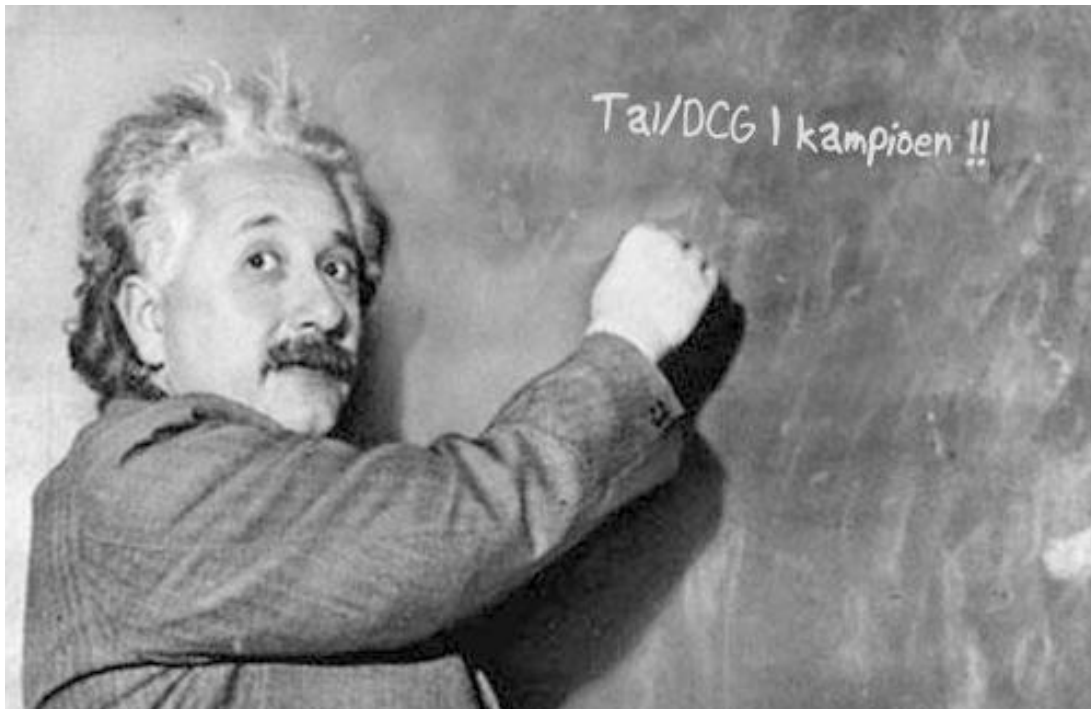

Tal Nieuws 347

4 juli 2011

Clubblad van de schaakvereniging Tal/DCG, aangesloten bij de Schaakbond Groot-Amsterdam, met vijf teams in de SGA-competitie. De speelzaal is gevestigd in Speeltuinvereniging 'Mercator', t/o Orteliuskade 90/91, Amsterdam, tel. 020-6128516. Speelavond op maandag. Jeugd van 18.45 tot circa 20.15 uur, senioren vanaf 20.00 uur.

Bij de voorpagina:

De formule van Einstein, opgeschreven aan het begin van het seizoen: Tal/DCG 1 kampioen!! Als goed geïnformeerd wetenschapper wist hij natuurlijk dat de kans op een kampioenschap aanzienlijk was. De praktijk bleek wat weerbarstiger dan de theorie, maar de professor had een vooruitziende blik want na een zinderende ontknoping op maandag 11 april kon de champagne worden opengetrokken. Wij van de redactie feliciteren de mannen van Tal/DCG 1 met dit prachtige resultaat en wensen hen alvast veel succes voor volgend seizoen.

Colofon

		Telefoon	E-mail
Voorzitter:	Karel Abma	020-6628666	mikralexandros@wxs.nl
Secretaris:	Cees Flikweert	020-4922727	cefli@freeler.nl
Penningmeester:	Jeroen Cromsigt (waarnemend)		
Wedstrijdleiders:			
• Extern	Jeroen Cromsigt	06-51884350	j.cromsigt@chello.nl
• Intern	Tobi Kooiman	020-6102355	tobikooiman@gmail.com
• Jeugd	Jaap Loeve	020-7701437	jaaploeve@dds.nl
Hoofdredacteur clubblad:	Dirk Goes Ookmeerweg 207" 1068 AX Amsterdam	06-30085576	yeahright87@hotmail.com
Website	http://www.taldcg.nl		
Girobetalingen:	Postgiro 4982061 ten name van de Schaakvereniging DCG-PCB te Amsterdam	Contributie:	■ Senioren ■ Studenten/65+ ■ Dubbelleden ■ Jeugdleden EUR 97,50 EUR 82,50 EUR 50,00 EUR 50,00

Routebeschrijving naar het speelokaal

Openbaar vervoer: Vanaf Amsterdam CS tram 13, halte Mercatorplein.

Auto: Ring A10, afrit S105 richting Slotermeer/Geuzenveld (in westelijke richting, van het centrum af).
Eerste stoplicht links (Jan Tooropstraat, langs het Sint Lucas Andres Ziekenhuis).
Bij de rotonde linksaf (Jan Evertsenstraat).
Onder de snelweg door en na de brug over het Rembrandtpark linksaf (Orteliuskade).
Het clubgebouw van Tal/DCG ligt na 50 meter op de Orteliuskade aan uw linkerhand.

Inhoudsopgave

3	Van de voorzitter	Karel Abma
4	De redactie feliciteert	Dirk Goes
7	Het waarnemen van kansen, deel 2	Dirk Goes
9	Requiem voor het vierde	Cees Flikweert
10	Kerstinstuif	Dirk Goes
13	Tal/DCG'ers op het Tata-toernooi	Dirk Goes
15	"Wat zeg je"	Bas van den Berg
18	Externe overwegingen	Dirk Goes
20	Leve de digitale klok!	Thomas Kuilman
22	Het schone Vlaams	Dirk Goes
24	Hing Ting Lai scoort 100% in SGA Jeugdcompetitie 2010/2011	Dirk Goes
24	Externe competitie 2010/2011	Diverse verslaggevers
30	Een avondje nagelbijten	Dirk Goes
39	Wat er zoal door mij heen ging	Andy Soest
47	Amsterdam doet het goed op het NK schaken voor pastores	Piet Kooiman
48	René Pijlman wint B-groep Wil Haggengburgtoernooi	Dirk Goes
52	Twintig vragen aan	Henk Sorgdrager en Andy Gerritsen
57	Verslag van de interne wedstrijdleader	Tobi Kooiman
58	Wim Luberti oppermachtig in kroongroep!	Tobi Kooiman
61	Paul Scheermeijer wint Jan Koens Cup!	Jeroen Cromsigt
62	HSG Open 2011	Tobi Kooiman
64	De wondere wereld van het anagram	Dirk Goes

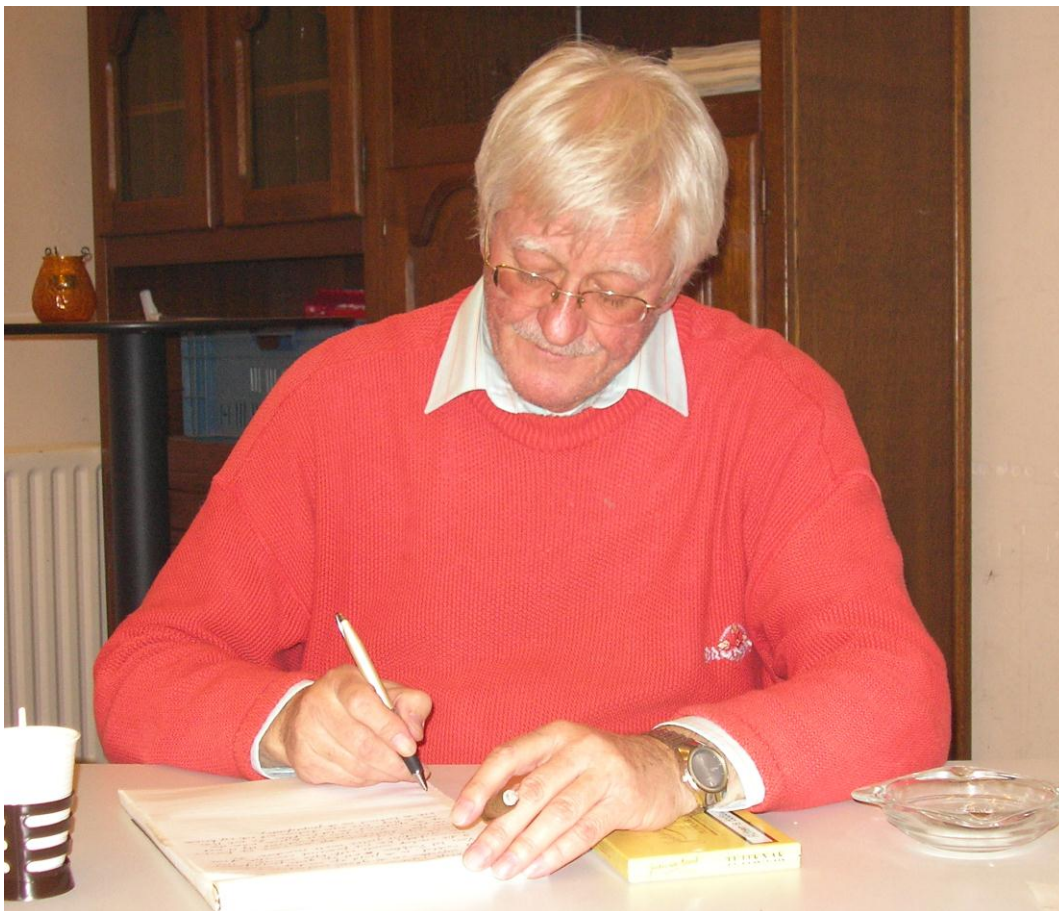
Van de voorzitter

- door Karel Abma -

Besturen op afstand (zie vorig clubblad) kent zo zijn eigen valkuilen. De ene keer is er geen afstand, de andere keer is er geen bestuur Onlangs schreef onze penningmeester Job, ijverig bezig om contributie te innen, de ouders van een jeugdspeler uit Aalsmeer aan. Deze meenden dat hun kind geen contributie aan ons verschuldigd was en raadpleegden Rozemarijn, destijds leidster van de jeugd. Ook Rozemarijn meende dat het kind op basis van toen gemaakte afspraken over een uitwisseling van jeugdleden geen contributie verschuldigd was, en zette haar argumenten keurig op papier in een e-mail aan de betrokken partijen. Onze penningmeester ontstak in grote woede en zond haar een e-mail met een zodanig woordgebruik dat het bestuur zich daarvan ijlings distantieerde. Toen was er plotseling geen penningmeester en zelfs geen clublid Job meer. We zullen proberen nog eens met hem te praten.

Ook is er nieuws over ons gebouw De Mercator. De eigenaar (Stichting BCA) gaat in het nieuwe seizoen de helft van het gebouw verhuren aan Kinderopvangbedrijf Impuls en wil de andere helft, inclusief bar en grote zaal, verhuren aan de Speeltuinenvereniging. Om de twee huurders te scheiden zou er tussen de glazen zaal en de achterkant van het gebouw een muur komen, bij de grote zaal een eigen ingang, toiletten, enz. Dat heeft nogal wat consequenties. Het wegvallen van de glazen zaal ontnemt ons het rookhol en de jeugd zijn overlooppriimte. Voor Het Probleem, met zijn grote jeugdafdeling, is die overlooppriimte zelfs bijna onmisbaar. Hun seniorenafdeling kan zich financieel niet of nauwelijks een alternatieve ruimte veroorloven. Ze beraden zich nog. Onze eigen jeugdleider Jaap Loeve legt deze zomer zijn functie neer, het wordt hem allemaal wat veel. Hij is wel van plan om door te gaan met lesgeven, maar dan op de speelavond van Het Probleem. Zo ook Bas van den Berg. Ons bestuur wil zich nog beraden op de toekomst van de jeugdafdeling.

Ten slotte het goede nieuws: de feestcommissie heeft het programma klaar voor het jubileum van Tal (50 jaar) en DCG (75 jaar). De geplande dag is zaterdag 3 september a.s., met 's middags een boottocht (bont programma, musicaal begeleid door Cees Flikweert en Herbert Tulleken) en aansluitend 's avonds een buffet, een simultaan door Dimitri Reinerman en een crashcursus pokeren door Tobi Kooiman. De enige onzekerheid is of de verbouwing van ons lokaal dan al gereed is (er is nog steeds geen tijdschema, behalve dan voor de bouwvakvakantie). Voor alle zekerheid hebben we een optie genomen op het Woestduincentrum.

De voorzitter in actie, door de huisfotograaf op heterdaad betrapt tijdens het schrijven van bovenstaand verslag!

De redactie feliciteert

- door Dirk Goes -

Om uiteenlopende redenen doet de redactie felicitaties uitgaan naar:

..... **Vincent Jongkind!**

Op woensdag 8 december 2010 promoveerde Vincent in de aula van de Vrije Universiteit tot doctor in de geneeskunde op een proefschrift getiteld *New techniques in minimal invasive and open surgery of the aorta*. Hij werd aan de tand gevoeld door een college van zeven hoogleraren, van wie er een zelfs helemaal uit Tjechië was komen opdraven. Vincent sloeg zich er met verve doorheen. Rode draad in zijn betoog, voorzover ik dat als leek kon volgen natuurlijk, was het gebruik van een robotarm bij het uitvoeren van complexe operaties aan de aorta. Het proefschrift was doorspekt met allerlei foto's, waarvan de meeste tamelijk onsmakelijk waren (je staat er zelden bij stil, maar wat ziet zo'n menselijk lichaam er raar uit aan de binnenkant), maar deze vond ik wel boeiend:

Op de foto hierboven ziet u links de chirurg via een soort joystick de robotarm besturen, het zogeheten 'Da Vinci surgical system'. Uiterst rechts ziet u de assistent een onderdeel verwisselen. Ook verschuift hij af en toe op verzoek van de chirurg wat organen zodat de robotarm er wat makkelijker bijkan. Het belangrijkste voordeel van een robotarm boven een menselijke arm is dat elke vorm van trilling is uitgesloten, waar een menselijke hand wat dat betreft niet onfeilbaar is. Medische wetenschap anno 2011!

Enige maanden later had Vincent opnieuw een feestje te vieren: op vrijdag 3 juni jl. trad hij in het huwelijk met de ranke Eline. Op de hoogst originele trouwkaart hiernaast ziet u *the happy couple* in verschillende poses afgebeeld. Hartelijke gelukwensen aan beiden!

..... **Jan Nagel!**

Bij de Provinciale Statenverkiezingen van 2 maart jl. behaalde ons lid Jan Nagel als lijsttrekker van zijn partij 50PLUS (voorheen OokU) voldoende stemmen om één zetel in de Eerste Kamer in de wacht te slepen. Een prachtig resultaat, waarmee de redactie hem van harte feliciteert!

Jan was al eens eerder senator (van 1977 tot 1983, namens de PvdA) en heeft een grote staat van dienst in zowel de lokale als de landelijke politiek, maar ook was hij als medeoprichter van het radioprogramma 'In de Rooie Haan' en eind-redacteur van 'Achter het Nieuws' actief in de media. Hij heeft de pensioengerechtigde leeftijd reeds lang bereikt maar heeft nog teveel energie om achter de sanseveria's te gaan zitten. De laatste tijd heb ik al vele politici horen verzuchten "Wanneer gaat die man nou eindelijk eens met pensioen"? Dat kan nog wel even duren. Jan, veel succes in Den Haag, maak ze gek!

Wat zegt u, of ook u lid kunt worden van 50PLUS? Maar natuurlijk!! Ga naar de website (<http://50pluspartij.nl/>) en vul het aanmeldingsformulier in. Met uitzondering van Tjark, Hing Ting en Tobi zit bij Tal/DCG zo'n beetje iedereen in de doelgroep, dus warm aanbevolen. Reeds 1100 mensen gingen u voor! Overigens is de autobiografie *Boven het maaiveld* nog steeds verkrijgbaar bij de betere boekhandel.

"Hallo, met Jan. Zeg, die zetel is binnen hoor!" Yvette deelt pontificaal in de glorie.

..... Tjark Vos!

Ik kan me niet herinneren dat één van onze leden ooit een serieuze partij won van een echte grootmeester, maar op 8 januari 2011 kreeg Tjark Vos het voor elkaar. In het kader van de wedstrijd Aalsmeer 1 – Heerhugowaard 1 trof hij aan bord 1 met zwart in een Franse partij GM Harmen Jonkman (2413). Cruciaal was de stelling na 26. Kf8 (zie diagram hiernaast):

Harmen heeft een stuk geofferd voor een moordende aanval, maar veel tijd om het vonnis te voltrekken heeft hij niet meer. 27. Ph5 is winnend, maar in gierende tijdnood speelde Harmen 27. Pxd5 en werd na 27. exd5; 28. Dh8+ Ke7; 29. Dxd7+ Kd6; 30. Txf5 Lxf5; 31. Tf2 Tb1+; 32. Kg2 Le4+; 33. Kg3 Tg1+ fraai uitgetikt. Een ratingverschil van 500 punten overbruggen, het is bepaald niet iedereen gegeven!

Tjark Vos lacht om een ratingverschil van 500 punten

..... de gehele schaakvereniging Het Probleem!

Op 21 april van dit jaar was het precies 75 jaar geleden dat de schaakvereniging Het Probleem werd opgericht. Dat werd op gepaste wijze gevierd met veel witbier, dat tegenwoordig bij De Mercator uit de tap stroomt, en natuurlijk met de nodige festiviteiten. IM Maarten Solleveld, die bij Het Probleem zijn schaakwortels heeft liggen, verzorgde samen met Maartje de Jonge een simultaan, waarbij Maarten de sterkere spelers voor zijn rekening nam en Maartje de iets minder sterke. Scores: Maarten 20 uit 21, Maartje 13 uit 18. Populair was het onderdeel 'Schaken tegen de beer', waar consumptiebonnen te verdienen waren, maar dan moest wel Gabriël Molinari (2211) in een vijf-tegen-een-minuutpartij worden verslagen. Een paar dagen later ging het feest vrolijk verder met een rapidtoernooi (9 rondjes van 15 minuten), dat door onze eigen Hing Ting Lai werd gewonnen. De Tal/DCG'ers deden het toch al goed, want Hans Leeftang werd tweede en Tobi Kooiman derde. Tevens werden er masskampen gespeeld tegen de bevriende verenigingen KGSRL Gent (door onze huisgenoten met 7½-5½ gewonnen) en het Oosterhoutse D4 (20½-16½ verlies). Recente kampioenschappen van zowel Het Probleem 1 als Het Probleem 2 verhoogden nog eens de feestvreugde. Schaakvrienden van Het Probleem, van harte gefeliciteerd met jullie jubileum!

Het waarnemen van kansen, deel 2

- door Dirk Goes -

Bij het lezen van bovenstaande titel zult zich wellicht afvragen, huh, heb ik deel 1 gemist? Laat u echter niet misleiden, deel 1 verscheen jaren geleden, ver voor de fusie. Het betrof destijds een indrukwekkend *essay*, speciaal voor Tal Nieuws geschreven door Jeroen van den Berg. Ik moest daaraan denken toen ik een paar maanden geleden getuige was van de partij Jeroen van den Berg – Iwan Bonoo, waar Jeroen zijn kansen op hardhandige wijze waarnam!

□ **Jeroen van den Berg**
■ **Iwan Bonoo**

Jan Koens Cup 2010/2011

1. e4 c5; 2. d4 cxd4; 3. Dxd4 Pc6; 4. Da4 Pf6; 5. Pc3 g6; 6. Lg5 Lg7; 7. Pf3 o-o; 8. o-o-o h6; 9. Lh4 g5; 10. Lg3 Ph5; 11. e5 Pxd3; 12. hxg3 Db6; 13. De4 Db4; 14. Lc4 e6; 15. Pxd5 f5; 16. exf6 Txf6

17. Pd5! exd5

17. Dxb2+; 18. Kxb2 Tf4+; 19. Kc1 Txe4; 20. Pxe4 exd5; 21. Lxd5+ Kf8; 22. Pd6 Lf6; 23. a3 lost zwarts problemen evenmin op.

18. Lxd5+ Te6; 19. Lxe6+

Of 19. Dh7+ Kf8; 20. Df5+ Tf6; 21. Ph7+ Ke7; 22. Pxf6 Lxf6; 23. The1+.

19. dxe6; 20. Td8+! Pxd8; 21. Dxb4 hxg5; 22. De7 Pf7; 23. De8+ Lf8; 24. f4 gxf4; 25. gxf4 b6; 26. Th3; 1-0.

Maar er zijn natuurlijk voorbeelden te over van schakers die de hen geboden kansen onbenut laten. Zo miste de arme Hilbrand Bruinsma onlangs tegen Jos Backer voor open doel een kans op groot voordeel, waarvan hij naar eigen zeggen vele nachten heeft wakker gelegen. Het schakersleven is hard en onrechtvaardig

□ **Jos Backer**
■ **Hilbrand Bruinsma**

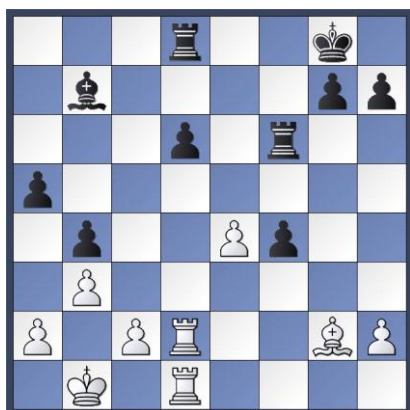
20. Tcd8?

Een vraagteken is wellicht wat al te streng voor deze normaal uitziende zet, maar feit is dat Hilbrand hier zijn *moment of fame* mist, want het koelbloedige 20. b3! zou in deze stelling een absolute voltreffer zijn geweest. Zowel 21. axb3 als 21. cxb3 falen nu op 21. Pb4 met onmiddellijke beslissing, dus blijft er niets anders over dan 21. a3, waarna Fritz de volgende geforceerde variant geeft: 21. Pe5; 22. fxe5 Lxe4; 23. Dxe4 Dxd2; 24. cxb3 De1+; 25. Ka2 Tc1; 26. b4 Ta1+, met op z'n zachtst gezegd een behoorlijke plus voor zwart.

Na de tekstzet gaat het rap bergafwaarts voor Hilbrand.

21. b3 Pe7; 22. Pg3 Dc5; 23. Dd4 Pg6; 24. Ph5 Dxd4; 25. Txd4 a5; 26. Lg2 Pxf4; 27. Pxf4 e5; 28. Td2 exf4; 29. Tgd1 f5; 30. gxf6 Txf6

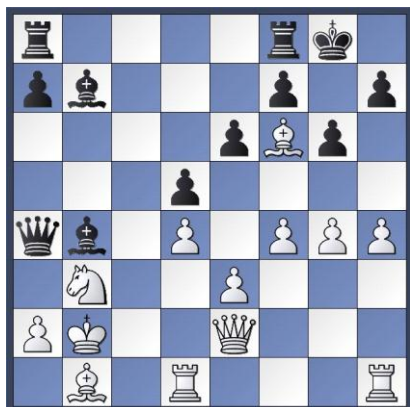

31. e5! Tf7; 32. e6 Te7; 33. Txd6 Tde8; 34. Td7 Lxg2; 35. Txe7 Kf8; 36. Tf7+ Kg8; 37. Tdd7 Txe6; 38. Txxg7+; 1-0.

Mooi afgemaakt door Jos, kansen prima waargenomen!

Een paar weken hierna, op 31 januari 2011 om precies te zijn, haalde Hilbrand zijn gram in de interne competitie. Het zij hem gegund, maar dat ik het slachtoffer werd was nou ook weer niet de bedoeling

□ Dirk Goes
■ Hilbrand Bruinsma

Hilbrand is een stuk achter geraakt en heeft daar wat (lichte) compensatie voor. Voldoende had dat niet mogen zijn, maar zie wat er gebeurde:

20. Dc2??

Van alle goede geesten verlaten. Na 20. Ld3 was het zwarte initiatief snel weggeëbd en had de witspeler kunnen beginnen aan het halen van zijn drankquota.

20. Da3+; 21. Ka1 Tfc8

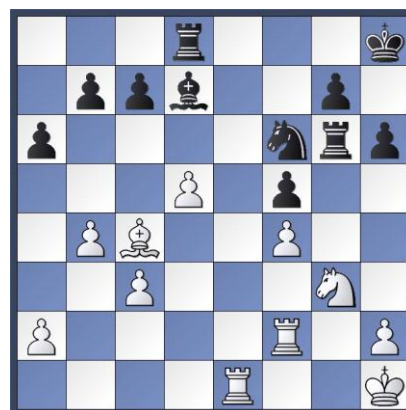
Hier was ik 22. Pc5 van plan, daarbij 22. Lc3+ overziend.

22. Tc1

Een leuke doch vergeefse poging nog wat te rommelen. Ik kwam nog redelijk ver omdat Hilbrand wat in paniek raakte, maar uiteindelijk was het materieel deficit toch te groot. Na afloop van de partij verklaarde Hilbrand dat hij erg trots op deze partij zou zijn geweest als hij het slot niet zo krakkemikkig had gespeeld, maar dat was natuurlijk onzin, hij had zijn kansen prima waargenomen. Ik had graag hetzelfde willen zeggen

Een paar maanden later kreeg ik de kans revanche te nemen, opnieuw in het kader van de interne competitie.

□ Dirk Goes
■ Hilbrand Bruinsma

29. La4?; 30. Pxf5 Pxd5; 31. Lxd5 Txd5; 32. Pe7

Deze logische zet is geen uitroepteken waard.

32. Tdd6; 33. Pxxg6+ Txxg6; 34. h3

Kost een pion, maar de dreiging 34. Lc6+ was te sterk. Niet valt uit te sluiten dat Hilbrand het vervolg wat beter had kunnen spelen.

34. Tg3; 35. Tc1 Txxh3+; 36. Kg2 Td3; 37. f5 Lc6+; 38. Kh2 Td6; 39. Kg3 Tf6; 40. Te1 Ld7

Met remiseaanbod. Had ik ook geprobeerd, maar ik had nog een appeltje te schillen

41. Te7 Lxf5; 42. Txc7 Le4; 43. Txf6 gxf6; 44. Kf4 f5; 45. a4 Kg8; 46. c4 Kh8; 47. c5 Kg8; 48. b5 axb5; 49. axb5 Kh8; 50. c6 bxc6; 51. b6; 1-0.

Slotconclusie: Hilbrand is een prima schaker die meer waard is dan zijn wat bescheiden rating doet vermoeden!

Hilbrand Bruinsma: prima schaker!

Requiem voor het vierde

- door Cees Flikweert -

Tja, ik ben niet katholiek, maar dit moet me toch van het hart als ik aan de lotgevallen van ons vierde team denk in het afgelopen seizoen. Ach arme schakers! Stijf onderaan geëindigd met 0 uit 7, slechts 10 bordpunten. We wisten dat het moeilijk zou worden en het team was ook nog eens verzwakt door de doorstroming van enkele talenten naar hogere teams. Kortom, we hebben het geprobeerd in de eerste klasse, maar het mocht niet baten. Het kwaliteitsverschil was eenvoudig te groot, slechts sporadisch kon er door onze jongens worden uitgehaald. Alleen Ben Lampe, Erik Hoekstra en Chris Alberti eindigden met een TPR boven hun rating, zij wonnen af en toe een potje. Gauw weer terug naar de tweede klasse en daar heel erg ons best doen.

*Requiem aeternam, dona eis, Domine
Et lux perpetua luceat eis
Amen*

*Geef hen eeuwige rust, O Heer
En laat het eeuwig licht op hen schijnen
Amen*

Kerstinstuif

- door Dirk Goes -

Op maandag 20 december 2010 vormde ons fraaie speellokaal De Mercator het decor voor de traditionele kerstinstuif. In totaal 32 schakers zochten en vonden een plekje, opgedeeld in acht teams van vier. De penningmeester had zich wederom overtroffen door gul garant te staan voor allerlei hapjes en drankjes, die zeer op prijs werden gesteld. De ervaren spreekstalmeester Jeroen Cromsigt organiseerde het schaaktechnische gedeelte, dat bestond uit vier onderdelen: het snelschaken, de simultaan, de quiz en de oplosronde. Dat was althans de bedoeling, in de praktijk kwam de oplosronde door tijdgebrek te vervallen, waarna om half twaalf de eindstand kon worden opgemaakt. Team Goes bleek uitmuntend te hebben gescoord in de quiz, maar dat was toch niet voldoende voor de winst, die met één punt verschil naar het jeugdig kwartet Vos/Mehra/Lai/Lai ging. Gelukkig lieten ze bij de prijsuitreiking de alcohol aan zich voorbij gaan, die daardoor toch nog een volwassen bestemming kreeg Proost, en *merry Christmas!!*

Een kleine sfeerimpressie:

Riek was in topvorm!

De prizentafel was feestelijk gedekt.

**Eén van de prijzen was het shirt der kampioenen.
Roger Mehra ging er mee aan de haal.**

Het winnende team.

Eindstand:

1.	Team Vos (Tjark Vos, Roger Mehra, Hing Ting Lai, Tjan Ho Lai)	36½
2.	Team Goes (Dirk Goes, Frits Veenstra, Hans Looman, Raymond Altman)	35½
3.	Team Van den Berg (Jeroen van den Berg, Harrie Boom, Dik Blokland, Gerard Diependaal)	33
4.	Team Kooiman (Tobi Kooiman, Piet Kooiman, Paul Kremer, Jos Jaarsveld)	33
5.	Team Cromsigt (Jeroen Cromsigt, George Boellaard, Rob van Haastere, Cees Flikweert)	32½
6.	Team Kooiker (Jos Kooiker, René Pijlman, Bert Dreef, Emile Swagerman)	26½
7.	Team Visser (Tom Visser, Marlo Coolen, Herbert Tulleken, Karel Abma)	25½
8.	Team Schoffelman (Frans Schoffelman, Jaap Loeve, Jos van Walstijn, Martin Albers Spierings)	17½

Hieronder vindt u de quizvragen, met voor het gemak de antwoorden erbij:

Vraag	Antwoord
1. Welke vrouw zat in 1984 in de finale van het wereldkampioenschap schaken en werd in 2002 wereldkampioene bridge?	Irina Levitina.
2. Wat heeft de Zweedse popgroep ABBA met schaken te maken?	De musical Chess.
3. Wat is het langst lopende schaaktoernooi ter wereld?	Hastings, sinds 1882.
4. Wie was de eerste grootmeester die ooit in een officiële wedstrijd van een Chinees verloor?	Donner, in de Schaakolympiade van 1978 te Buenos Aires, van Liu Wen Che.
5. Spassky speelde in 1977 in de cyclus om het wereldkampioenschap in de halve finale tegen Kortsjnoi. Wat deed hij toen de match voor hem rampzalig dreigde te gaan verlopen? (A. Hij droeg een zilverkleurige zonneklep; B. Hij droeg een donkere zonnebril; C. Hij droeg een zwembril).	Alle antwoorden zijn waar.
6. Albert Einstein was een amateurschaker. Met welke beroemde schaker deelde hij ooit een appartement?	Met Emanuel Lasker in Berlijn.
7. Welke grootmeester speelde ook in het nationale voetbalelftal van zijn land?	Simon Agdestein uit Noorwegen, trainer van Magnus Carlsen.
8. Welke speler heeft de meeste keren deelgenomen aan de Olympiade?	Lajos Portisch, 20x.
9. Spelregelprobleem: je bent aan het vluggeren en je tegenstander beantwoordt telkens jouw zet voordat je je klok hebt ingedrukt en wint zo extra tijd. Mag dat?	Ja!
10. Wie is de enige speler wiens beeltenis een bankbiljet siert. In de hoofdstad van zijn land staat een standbeeld van hem en 100.000 mensen waren aanwezig bij zijn staatsbegrafenis?	Paul Keres, Estland.
11. Het begin van de WK-match tussen Anand en Topalov in 2010 werd een dag uitgesteld. Waarom ook al weer?	Geen vliegverkeer door uitbarsting IJslandse vulkaan.
12. Wie was de eerste vrouw die ook bij de mannen grootmeester werd?	Nona Gaprindashvili, Georgië, in 1977.
13. Wie behaalde zowel bij de olympiades van 1976 in Haifa als van 1980 op Malta het beste resultaat op bord 1?	Bill Hook, Britse Maagdeneilanden, 10 uit 13 en 11½ uit 14.
14. Bij de tien beste vrouwelijke spelers ter wereld staan twee zussenkoppels. Welke achternamen zoek ik?	Judit & Zsuzsa Polgar en Tatiana & Nadezhda Kosintseva.

Wat minder bekend dan de Polgars: Tatiana en Nadezhda Kosintseva.

Vraag	Antwoord
15. Welke winnaar van een uitdagersfinale zag uiteindelijk degene die hij had verslagen in zijn plaats om de wereldtitel spelen – en die ook nog veroveren?	Shirov won van Kramnik in 1998, die weer van Kasparov won in 2000.
16. Wie is de jongste speler die ooit nummer 1 van de wereld heeft gestaan?	Carlsen, per 1 januari 2010.
17. Wie wilde eigenlijk zanger worden maar koos toch maar voor een schaakcarrière om daarin zeven jaar later wereldkampioen te worden?	Vasily Smyslov.
18. Wie is de oudste nog in leven zijnde grootmeester?	Yuri Averbach.
19. Niet veel mensen zullen Vitaly Sevastianov kennen. Toch heeft hij schaakgeschiedenis geschreven. Hoe?	Hij was de eerste ruimteschaker.
20. In welke film van Ingmar Bergman speelt een kruisridder een schaakpartij tegen de dood?	Het zevende zegel.
21. Wie verloor de laatste 3 rondes van een supertoernooi waarin haast alle groten van die tijd meededen, en won toch met een voorsprong van 3 punten?	Zukertort, Londen 1883, 22 uit 26.
22. Welke schaker stond bekend onder de naam ‘De Tijger’	Tigran Petrosian.
23. Welk land heeft relatief gezien de meeste grootmeesters?	IJsland, 11 op 300.000.
24. Wie is de jongste vrouw ooit die de titel van grootmeester behaalde?	Hou Yifan, 2008, 14½ jaar.
25. Niet alleen mensen kunnen schaken, ook stripfiguren doen het. Wie speelt bij voorkeur tegen zijn paard?	Lucky Luke vs Jolly Jumper.

Tal/DCG'ers op het Tata-toernooi

- door Dirk Goes -

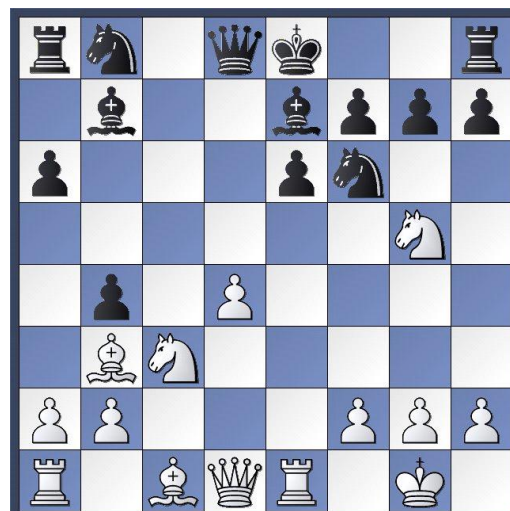
In januari van dit jaar stond de jaarlijkse bedevaart naar Wijk aan Zee op het programma. Voorheen bekend als het Corus-toernooi was de naam gewijzigd in Tata, een Indiase staalboer die enkele jaren geleden het bedrijf overnam voor het luttele bedrag van, waar hebben we het over, EUR 8,7 miljard. Nieuwe naam dus, nieuw logo en een nieuw behangetje, maar verder was alles bij het oude gebleven en kon worden genoten van een perfect georganiseerd toernooi.

Onder de vele, vele deelnemers tien Tal/DCG'ers, waarvan drie in de weekendvierkamp: Yvette Nagel, Hing Ting Lai en Dirk Goes. Yvette begon met een flitsende offerpartij:

□	Yvette Nagel	(1918)
■	Arian Tissink	(2014)

1. e4 c5; 2. Pf3 a6; 3. c3 d5; 4. exd5 Dxd5; 5. d4 cxd4;
6. cxd4 Pf6; 7. Pc3 Dd8; 8. Lc4 b5; 9. Lb3 Lb7; 10. o-o
e6; 11. Te1 Le7; 12. Pg5 b4

Zie diagram hiernaast.

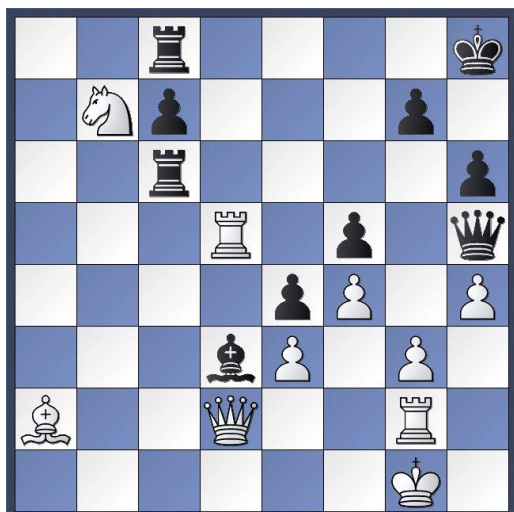
13. Lxe6! fxe6; 14. Pxe6 Dd7; 15. Pc5 Dc6; 16. Pxb7 Dxb7; 17. Db3 Ta7; 18. Pa4 Kf8; 19. Lf4 Pc6; 20. Tad1 Dd7; 21. Pc5 Dd5; 22. Dh3 Kf7; 23. Pe6 h6; 24. Pc7 Dd7; 25. Db3+ Kg6; 26. d5 Pd8; 27. De3; 1-0.

Een mooie overwinning op een op papier sterkere tegenstander! In de volgende ronde moest ook de Duitser Freier eraan geloven. Na een lange laveerpartij kreeg Yvette dan toch eindelijk de vis op het droge. Helaas verloor ze in de laatste ronde van de uiteindelijke groepswinnaar, Arjen Kouwenhoven, maar de tweede plaats was voor onze *leading lady* met 2 uit 3, een TPR van 2047 en winst van een flink aantal ratingpunten. Op naar de 2000, Yvette!

Hing Ting Lai kwam in de eerste ronde met de schrik vrij:

□	Hing Ting Lai	(1806)
■	Bert Botma	(1822)

Stelling na 42. Ta5xd5:

42. Tc2; 43. Txd3?!

Fritz geeft de voorkeur aan koelbloedig 43. De1.

43. Txd2; 44. Txd2 Df3; 45. Tde2?!

Te passief. Qua materiaal heeft Hing Ting meer dan voldoende compensatie voor de dame, maar binnenvallen van de zwarte zware stukken is nu niet meer te verhinderen. Fritz ziet desgevraagd wel iets in het actieve 45. Pd8 Dxe3+; 46. Kh2 Db6; 47. Le6 Tb8; 48. Td7 Db5;

49. Pf7+ Kh7; 50. Pe5 Tf8; 51. Td5 Db4; 52. Pd7 met winst van de zwarte f-pion.

45. Tb8; 46. Ld5 Ta8; 47. Kh2 Ta1; 48. Le6 Df1; 49. g4 Dh1; 50. Kg3 Tf1; 51. gxf5 Tf3+

Niet slecht, maar 51. h5! was nog sterker.

52. Kg4 g5?

Geeft alles weg. 52. Dh3+; 53. Kh5 Tg3; 54. Txg3 Dxg3 was nog steeds winnend.

53. fxg5 Dh3+; 54. Kh5

De kleine glipt er tussendoor als een paling in een emmer snot.

54. Tg3

Nu is het te laat

55. Td2!

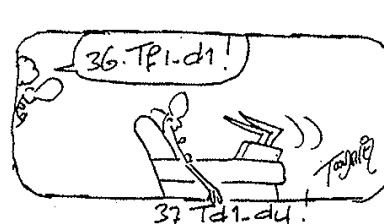
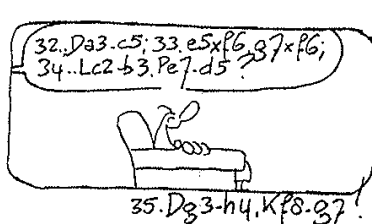
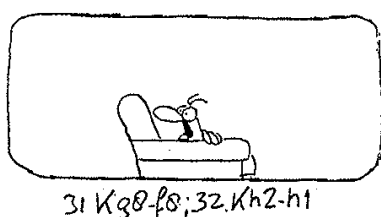
Voor de Bühne. 55. Txg3 Dxg3; 56. Td2 was goed genoeg, maar waarom zou je het simpel doen als het spectaculair kan?

55. Txg5+; 56. Txg5 hxd5; 57. Kg6; 1-0.

Ook de tweede ronde werd gewonnen, maar in de derde ronde vond onze jonge held zijn Waterloo tegen de bekende wedstrijdlerder Arthur Schuering. Toch nog een tweede plaats en een handvol ratingpunten.

Dirk Goes begon met twee remises maar struikelde in een onbezonnen poging ijzer met handen te breken in de slotronde over jeugdspeler Bas Haver, die daarmee groepswinnaar werd. Dirk hoofdschuddend door de zijdeur af met een TPR van 1862.

Beter nieuws over Bas van den Berg, die tijdens dit toernooi in grootse vorm stak! In de dagvierkamp schreef hij groep 6E op zijn naam, fantastisch! Ook in de tienkampen konden de Tal/DCG'ers, de meeste dan toch, terugzien op goede resultaten. Jan Nagel won zijn groep met 6 uit 9 en schreef *en passant* met 4 uit 5 ook de (ex) Parlementariërs groep op zijn naam, overigens samen met Gerrit Valk (PvdA). René Pijlman dan, ook al gedeeld eerste (6 uit 9), en Jos van Walstijn moest de groepszege zelfs met twee anderen delen, maar dat doet aan zijn prestatie niets af: 5½ uit 9. Daarmee is het goede nieuws wel verteld, want je maakt mij niet wijs dat Marlo Coolen en Chris Alberti tevreden waren met hun scores van respectievelijk 3½ en 2½ uit 9

"Wat zeg je?"

- door Bas van den Berg -

Tijdens het afgelopen Tata Steel-schaaktoernooi was ik in het spelersshotel Zeeduin getuige van de volgende dialoog tussen een kennelijk slechthorende schaker en zijn vrouw. De dialoog vond plaats op de avond van 18 januari 2011 en is met een mengeling van ongeloof en verbazing opgetekend in mijn hotelkamer.

"Die ken ik niet, Evert-Jan Straat" zegt zijn vrouw.

"Wat zeg je?" vraagt haar man.

"Die ken ik niet" zegt ze nogmaals. Ze kunnen hier wel koken, voegt ze toe.

"Wat zeg je?" vraagt haar man.

"Die ken ik niet! Ik weet niets van schaken, maar ik zag wel dat je goed stond vandaag ... Je kon een mooie zet doen met die poortwachter...".

"Wat zeg je?" vraagt haar man. Ditmaal verzoekt hij om meer duidelijkheid in plaats van de gewoonlijke herhaling.

"Ik zeg dat je een mooie zet kon doen met je poortwachter, die naast je kasteel en je paard staat" verduidelijkt ze.

"Oh, je bedoelt de loper" zegt haar man.

Na enkele momenten van stilte waarin wordt gegeten en de wederzijdse misverstanden worden verwerkt, gaat de vrouw voortvarend voort: "Je bent toch nog steeds lid van Nieuwendam?"

Ditmaal is er meteen begrip bij de ontvanger en antwoordt de man: "Ja, dat was ik sinds 1969."

Nu begrijpt zijn vrouw het antwoord niet: "Je bent toch nog steeds lid?" Ik kan haar gezichtsuitdrukking niet zien, maar ik hoor de verbazing in haar stem. "We hebben thuis stapels clubbladen, ja hoor, je bent nog steeds lid!"

"Wat zeg je?" vraagt manlief opnieuw.

"Dat je nog steeds lid bent!"

Hij knikt, inderdaad, hij is nog steeds lid van Nieuwendam.

Weer een misverstand uit de weg geruimd, tevreden neemt het paar enkele hapjes van wat er op hun borden ligt. Maar nog voordat haar man iets kan terugzeggen of een verzoek doen om datgene wat gezegd is te herhalen, gaat zijn vrouw weer voort. De schaakclub Nieuwendam heeft kennelijk een luikje in haar hersens geopend.

"Jij had toch een clubgenoot met hele mooie schoenen, die naar huis ging, de deur achter zich dicht deed en dood neerviel?"

"Wat zeg je?" vraagt haar tafelenoot.

"Dat-ie achter de deur is doodgevalen" herhaalt zijn vrouw routineus.

"Oh, is dat zo?" reageert hij verbaasd. "Dat weet ik niet meer...".

"Ja hoor echt waar". Heftig knikkend ditmaal, ze weet het zichtbaar zeker.

"Wat zeg je?"

De vorken gaan nog een paar keer naar de mond, voordat de vrouw vraagt: "Hoe laat moet je morgen spelen?"

Haar man, die nu de maaltijd wil eten voordat het koud is, reageert kortaf en zegt dat hij dat niet weet. Dat zijn zorgen voor morgen. Om zijn vrouw gerust te stellen laat hij haar weten dat het in het programmaboekje staat. Het mist zijn uitwerking, want zij vraagt bezorgd: "Weet je dat zeker?"

"Wat zeg je ..."

Hierna vraagt de vriendelijke ober of het gesmaakt heeft, en dat heeft het.

Externe competitie 2010/2011

Individuele scores

Tal/DCG 1	Score	TPR
H. Leeftang	7 uit 9	2200
W. Helmers	6½ uit 9	2106
F. Schoffelman	6½ uit 9	2115
J. Lubbers	5½ uit 9	2016
W. Luberti	5½ uit 8	2072
R. Klein	3½ uit 8	1963
Chr. Vos	2 uit 7	1706
J. van Kuijk	3½ uit 6	1960
W. Hensbergen	2 uit 3	1963
P. Manuel	1 uit 3	1695
R. Pijlman	1 uit 1	1922
Totaal	44 uit 72	

Tal/DCG 2	Score	TPR
T. Vos	5 uit 9	2072
J. Donkers	4½ uit 8	2030
P. Kooiman	4½ uit 8	1966
Y. Nagel	4 uit 8	1913
R. Pijlman	3 uit 8	1792
W. Hensbergen	5 uit 7	2126
T. Kooiman	1½ uit 7	1778
J. Nagel	4 uit 5	2115
V. Jongkind	2 uit 5	1958
J. Croomsigt	2 uit 3	1927
J. Kooiker	1 uit 2	1690
G. Boellaard	0 uit 1	1612
B. van den Berg	0 uit 1	1536
Totaal	36½ uit 72	

Tal/DCG 3	Score	TPR
J. Croomsigt	5½ uit 7	2078
M. Coolen	4 uit 7	1765
J. Loeve	2 uit 7	1634
H.T. Lai	4½ uit 6	1999
A. Gerritsen	4½ uit 6	1971
G. Boellaard	2 uit 6	1660
T. Visser	1½ uit 6	1652
J. Kooiker	1 uit 6	1647
Chr. Alberti	1 uit 3	1687
C. Groen	1 uit 1	1938
H. Tulleken	0 uit 1	1441
Totaal	27 uit 56	

Tal/DCG 4	Score	TPR
B. van den Berg	1 uit 7	1478
H. Balhuizen	½ uit 7	1343
B. Lampe	2½ uit 6	1849
E. Hoekstra	2 uit 6	1781
H. Bruinsma	½ uit 6	1450
C. Groen	0 uit 6	1585
J.P. Streif	0 uit 6	1374
Chr. Alberti	2 uit 4	1817
B. Dreef	1 uit 3	1610
C. Flikweert	½ uit 3	1373
H. Tulleken	0 uit 1	1506
Th. Loermans	0 uit 1	1394
Totaal	10 uit 56	

Tal/DCG 5	Score	TPR
B. Dreef	6½ uit 7	2105
C. Flikweert	5½ uit 7	1730
H. Tulleken	3½ uit 7	1551
Th. Loermans	4½ uit 6	1742
J. van Walstijn	3 uit 6	1482
K. Abma	3 uit 5	1553
H. Wijono	½ uit 3	1288
P. Kremer	½ uit 3	1295
J. Eisses	1 uit 2	1562
J. Jaarsveld	1 uit 4	1197
E. Swagerman	0 uit 1	1279
M. Albers Spierings	0 uit 1	1253
n.o.	2 uit 4	
Totaal	31 uit 56	

Scoretabellen

Tal/DCG 1 (SGA, Promotieklasse) Tal/DCG 2 (SGA, Promotieklasse)

		Gesp	Mp	Bp
1.	Tal/DCG 1 (K)	9	15	44
2.	Caissa 6	9	13	41
3.	Laurierboom/Gambiet 1	9	12	40½
4.	Caissa 7	9	10	38
5.	Tal/DCG 2	9	9	36½
6.	Zukertort Amstelveen 4	9	8	32½
7.	De Raadsheer 1 (D)	9	7	33½
8.	De Wachter 1 (D)	9	6	31½
9.	Isolani 1 (D)	9	5	31½
10.	ENPS 1 (D)	9	5	31

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

	4½	2	4	4½	6	5	7½	5	5½
3½		3½	5½	5	4	5	5	5	4½
6	4½		2½	4	3½	4	5	4½	6½
4	2½	5½		5	4	4	4	5½	3½
3½	3	4	3		5½	6	4½	5	2
2	4	4½	4	2½		3	4½	3	5
3	3	4	4	2	5		3	5½	4
½	3	3	4	3½	3½	5		4	5
3	3	3½	2½	3	5	2½	4		5
2½	3½	1½	4½	6	3	4	3	3	

Tal/DCG 3 (SGA, 1^e klasse B)

		Gesp	Mp	Bp
1.	Probleem 1 (K)	7	13	36
2.	Caissa 8 (P)	7	12	38½
3.	VAS 4	7	7	26½
4.	Tal/DCG 3	7	6	27
5.	Almere 3	7	6	24
6.	VAS 6 (D)	7	5	26
7.	MSK 1 (D)	7	5	25
8.	WSC 1 (D)	7	2	21

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

	4	5½	4½	5½	5	5½	6
4		6	4	7	5½	5	7
2½	2		4	4½	4	5½	4
3½	4	4		5½	2½	3	4½
2½	1	3½	2½		5	5	4½
3	2½	4	5½	3		3	5
2½	3	2½	5	3	5		4
2	1	4	3½	3½	3	4	

Tal/DCG 4 (SGA, 1^e klasse A)

		Gesp	Mp	Bp
1.	VAS 3 (K)	7	12	35½
2.	De Amstel 1	7	12	33
3.	Almere 2	7	11	33
4.	Boven IJ 2	7	6	31
5.	ES'80 1	7	6	26
6.	VAS 5 (D)	7	5	28
7.	ENPS 2 (D)	7	4	27½
8.	Tal/DCG 4 (D)	7	0	10

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

	3½	5½	4½	5	5	5½	6½
4½		2½	4½	5½	5	4½	6½
2½	5½		4½	5½	4	5	6
3½	3½	3½		3	5	4½	8
3	2½	2½	5		2½	4½	6
3	3	4	3	5½		3	6½
2½	3½	3	3½	3½	5		6½
1½	1½	2	0	2	1½	1½	

Tal/DCG 5 (SGA, 3^e klasse B)

		Gesp	Mp	Bp
1.	Fischer/Z 3 (K)	7	10	36
2.	ES'80 2 (P)	7	10	31½
3.	Boven IJ 4	7	9	29
4.	Tal/DCG 5	7	8	31
5.	Grasmat 2	7	8	31
6.	ENPS 4	7	8	28
7.	VAS 9	7	2	25
8.	Pion 3 (D)	7	1	12½

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

	3½	3	5	6½	5½	5½	7
4½		4	5½	2	4	5½	6
5	4		4	5	2½	4½	4
3	2½	4		4½	4	6	7
1½	6	3	3½		5	4½	7½
2½	4	5½	4	3		4½	4½
2½	2½	3½	2	3½	3½		7½
1	2	4	1	½	3½	½	

Retrospectief op het externe seizoen 2010/2011

- door Dirk Goes -

Op papier was Tal/DCG met een gemiddelde rating van 2057 veruit favoriet (ter vergelijking: de nummer 2, Laurierboom/Gambiet 1, kwam slechts tot gemiddeld 2010, en daar was dan nog de hoog gerate maar zelden spelen IM Albert Blees in meegerekend) en aan het eind van de rit ging het team er daadwerkelijk met de hoofdprijs vandoor. Felicitaties aan teamcaptain Johan Lubbers en zijn mannen! Van een leien dakje ging het overigens allerm minst. Na de gewonnen sleutelwedstrijd tegen naaste concurrent Caissa 6 stond Tal/DCG 1 weliswaar drie matchpunten voor, maar die verdwenen als sneeuw voor de zon na een uiterst pijnlijke off-day tegen Laurierboom/Gambiet 1 (6-2 verlies) en een halve 4-4 zeperd tegen Caissa 7. Bij het ingaan van de laatste ronde hadden Tal/DCG 1 en Caissa 6 evenveel matchpunten en ging Caissa aan de leiding met een bordpunt meer. Belangrijk lichtpunt was wel dat Tal/DCG 1 in deze laatste ronde aantrad tegen het zo goed als gedegradeerde De Wachter 1, dat ook nog eens verzwakt zou opkomen, en Caissa 6 aan het wispelturige Laurierboom/Gambiet 1 een zware dobber had. Het feit dat beide wedstrijden gelijktijdig werden gespeeld zorgde voor schier ondraaglijke spanning, maar aan het eind van een zenuwslopende avond kon er opgelucht worden ademgehaald: Caissa 6 verloor met 4½-3½ van Laurierboom/Gambiet 1 en een ontketend Tal/DCG 1 veegde de vloer aan met De Wachter 1: 7½-1½!! Volgend seizoen dus weer een team in de KNSB, fantastisch!

Topscoorder werd Hans Leeftang, die met 7 uit 9 en een TPR van 2200 ongeslagen bleef. Fraaie scores ook van Wim Helters en Frans Schoffeleer, die beiden 6½ uit 9 en TPR's van 2100+ scoorden.

Na zes ronden stond Tal/DCG 2 er nog uiterst beroerd voor. Met 3 matchpunten stond het team op de voorlaatste plaats, en dat in een competitie waar liefst vier teams degradeerden. Slechts weinigen geloofden in een tijdige wederopstanding, slechts de bevlogen teamleider Willem Hensbergen bleef strontteigenwijs vertrouwen op betere tijden. En hij kreeg nog gelijk ook!! In de laatste drie rondes pakte het team drie strohalmen op rij, met zeges op respectievelijk Isolani 1, De Raadsheer 1 en Zukertort/Amstelveen 4. Uiteindelijk zelfs nog een keurige vijfde plaats in de eindrangschikking en behoud van het Promotieklasseschap, bravo!

Willem Hensbergen kende een gezegend seizoen, dat hij met een score van 5 uit 7 bekroonde. Prachtig natuurlijk, maar de openbaring van het seizoen vond ik toch Tjark Vos, die aan een hoog bord 5 uit 9 haalde bij een TPR van 2072. Die jeugdspelers worden met het uur sterker Ook de score van Jan Nagel (4 uit 5) mag niet onvermeld blijven.

Tal/DCG 3 kende een vrij moeizaam seizoen, waarin het tot de laatste wedstrijd vocht tegen degradatie. Na vijf ronden konden er slechts drie matchpunten worden gekoesterd en bezette het team één van de drie degradatieplaatsen. In de zesde ronde moest dan ook beslist worden gewonnen van Almere 3, en dat zou ook gebeuren, met vrij dikke cijfers nog wel: 5½-2½. Daarmee was het degradatiegevaar nog niet geweken, want de concurrentie was moordend en de verschillen miniem. In de laatste wedstrijd, tegen VAS 4, stond het team voor de opdracht 3½ bordpunt te scoren om zich veilig te spelen, en dat lukte wonderwel: het werd zelfs een 4-4 gelijkspel. Uiteindelijk eindigde Tal/DCG 3 op een niet onverdienstelijke vierde plaats.

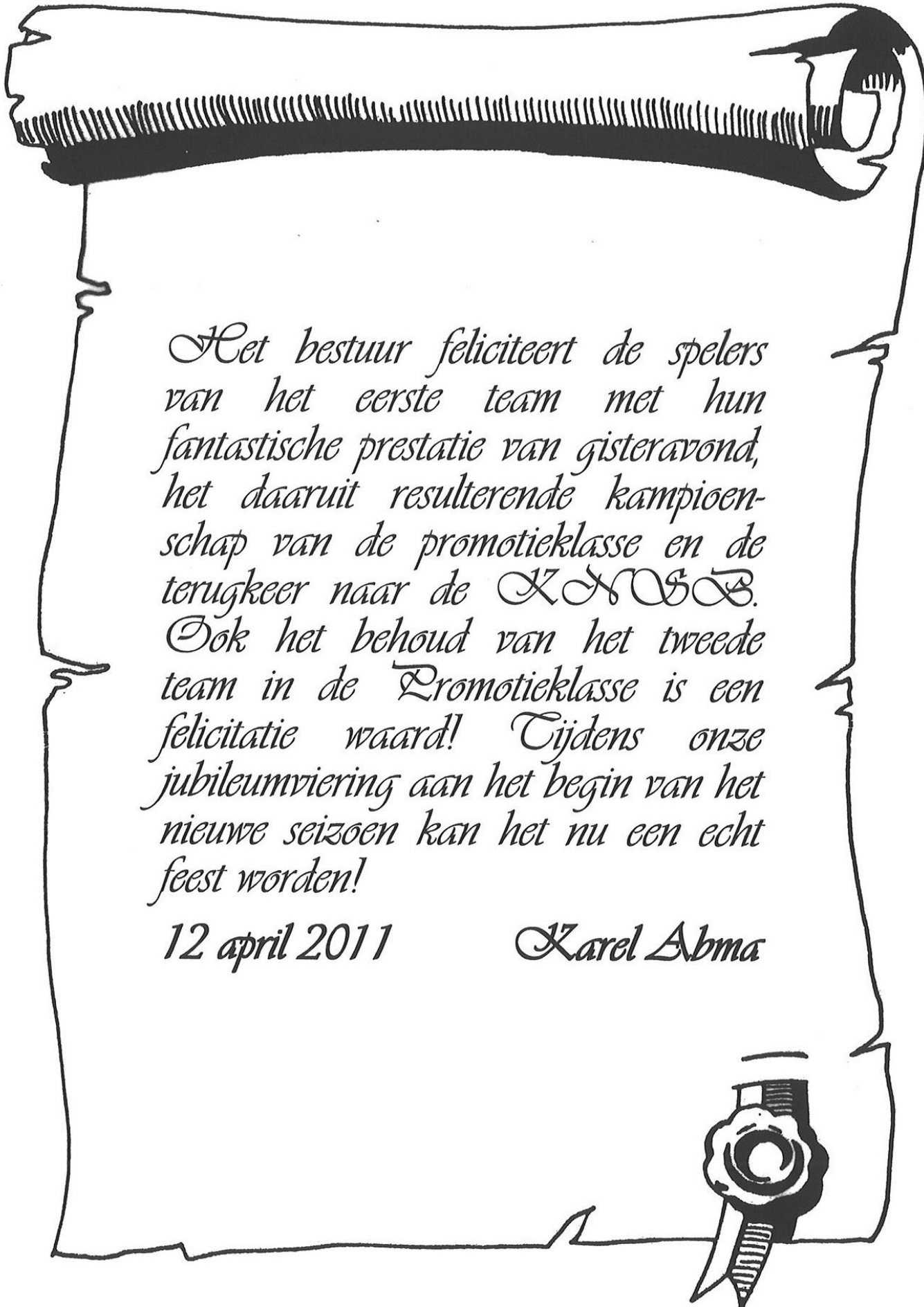
Jeroen Croomsigt toonde zich gedurende het seizoen de man in vorm. Een nul in de laatste ronde was het enige vlekje op een verder smetteloze erelijst: 5½ uit 7 en een TPR van 2078, daar kun je mee thuiskomen!! Fraaie scores ook van Hing Ting Lai en Andy Gerritsen, beiden 4½ uit 6, en ook Marlo Coolen mag met 4 uit 7 tevreden terugblikken. De overige spelers zullen het vast niet erg vinden als ik hun scores met de mantel der liefde bedek.

Tal/DCG 4 werd door de overige teams in haar poule liederlijk mishandeld. Het team was aan het eind van het seizoen 2009/2010 als beste tweede gepromoveerd naar de eerste klasse SGA en was eigenlijk al bij voorbaat kansloos, zeker toen duidelijk werd dat de sterren van vorig jaar (in casu Hing Ting Lai, Jaap Loeve, George Boellaard en Marlo Coolen) wegens gebleken geschiktheid naar Tal/DCG 3 zouden promoveren. Er zat niets anders op dan er maar het beste van te maken, en de mannen van Tal/DCG 4 ondergingen elke vernedering met stoïcijnse gelatenheid. Cor Groen en Jan Pieter Streef waren de grootste slachtoffers met een score van 0 uit 6 en stonden daarmee symbool voor het lijden van Tal/DCG 4. Uiteindelijk gingen alle wedstrijden dik verloren en werden slechts 10 bordpunten behaald.

Ben Lampe voegde een nieuwe dimensie toe aan het begrip 'topscorer' door met 2½ met 6 nog redelijk te scoren en zelfs een aardige ratingwinst te boeken, terwijl ook Erik Hoekstra en *supersub* Chris Alberti met TPR's hoger dan hun rating thuiskwamen.

Tal/DCG 5 begon voortvarend aan het seizoen. Na drie wedstrijden waren reeds 5 matchpunten buitgemaakt en stond het team aan kop van de ranglijst, maar in de vierde ronde werd verloren van Fischer/Z 3 en was het weer een jaartje gedaan met de kampioensaspiraties. De resterende wedstrijden kenmerkten zich door grote wisselvalligheid. De laatste wedstrijd, thuis tegen VAS 9, eindigde in 4-4, werd echter reglementair omgezet in een 6-2 overwinning omdat VAS twee niet gerechtigde spelers had opgesteld. Meer dan een plekje in de grauwe middenmoot zat er uiteindelijk niet in, waarbij moet worden aangetekend dat aan het eind van de rit het verschil met kampioen Fischer/Z 3 slechts 2 match- en 5 bordpunten bedroeg.

Bert Dreef was de grote man van Tal/DCG 5. Na zes overwinningen op rij was zijn moordlust wat gestild en stelde hij zich in de slotwedstrijd tevreden met een halfje. Uiteindelijk 6½ uit 7 en een TPR van 2105, prachtige cijfers!! Sterke scores ook van Cees Flikweert en Thijs Loermans, met respectievelijk 5½ uit 7 en 4½ uit 6.

Het bestuur feliciteert de spelers van het eerste team met hun fantastische prestatie van gisteravond, het daaruit resulterende kampioenschap van de promotieklasse en de terugkeer naar de ZNSB. Ook het behoud van het tweede team in de Promotieklasse is een felicitatie waard! Tijdens onze jubileumviering aan het begin van het nieuwe seizoen kan het nu een echt feest worden!

12 april 2011

Karel Abma

Leve de digitale klok!

- door Thomas Kuilman -

Inmiddels heb ik mijn eerste seizoen schaken in Londen er op zitten en is het dus tijd om de balans op te maken.

Als eerste begin ik met het goede nieuws, want ons tweede team (waar ik voornamelijk in heb gespeeld) is gepromoveerd! Dit betekent dat we net als ons eerste in de hoogste divisie van de London Chess League mogen meedoen. Er schijnt een soort driedeling van teams te zijn in deze divisie, waarbij Wood Green een competitie met zichzelf speelt (gegarandeerd kampioen: zeven bijbeunende grootmeesters en de resterende vijf spelers (eveneens betaald) met ratings boven de 2350; uitslag van dit seizoen tegen de nummer 2: 10-2). Dan komen ongeveer zes teams (o.a. ons eerste) die aanspraak kunnen maken op de titel *'best of the rest'*. En dan is er nog het kanonnenvoer, waartoe mijn team ongetwijfeld zal behoren. Gelukkig zijn er meer teams die hiervoor in aanmerking komen, misschien kunnen we tegen hen wat punten bijeen sprokkelen om te voorkomen dat we linea recta worden teruggeschoten naar de tweede divisie. Het blijft natuurlijk erg leuk om tegen dit soort giganten te mogen spelen.

Het duurde overigens even voordat ons tweede team zich kampioen mocht noemen. Bij de laatste wedstrijd moesten we tegen onze concurrent (Kings Head 2) spelen, en alhoewel zij er belabberd voorstonden werden alle partijen die nog niet klaar waren afgebroken. Jawel, u leest het goed, afgebroken. De modernisering van het schaak is nog niet helemaal doorgedrongen tot in Engeland. Het werkt als volgt: voor aanvang van een wedstrijd wordt bepaald of het 'Normal Format' (36 zetten in 90 minuten en vervolgens afbreken) of het 'One Session Format' (30 zetten in 75 minuten plus 15 minuten voor de rest van de zetten) het 'Default Format' is. In de tweede divisie is het Normal Format het Default Format, maar als beide spelers overeenkomen volgens het 'Option Format' te spelen dan wordt dit gedaan. In de eerste divisie wordt het nog lastiger gemaakt: op de even borden is het Normal Format Default, terwijl op de oneven borden het One Session Format Default is. Doe even Normal! Volgens een ingewijde in de Engelse schaakwereld liggen de oude en nieuwe garde binnen de schaakbestuurders voordurend met elkaar in de clinch en is dit het uiteindelijke compromis. Zoals gezegd, Engeland is het land van de (absurde) regels. In ieder geval kon het zo gebeuren dat vijf van de tien partijen van onze kampioenswedstrijd werden afgebroken. Na (ongetwijfeld) Fritz te hebben geraadpleegd werden alle partijen alsnog remise of gewonnen gegeven, waardoor we zonder te spelen het kampioenschap toch binnen kregen.

Dan was er ook nog de 'County Chess'-competitie. De opzet van het schaken hier is compleet anders dan in Nederland. Waar je in Nederland een structuur hebt van een aantal subcompetities die samen één grote competitie vormen, zijn deze subcompetities in Engeland volledig onafhankelijk. Je speelt voor het County Chess bijvoorbeeld in een team dat is samengesteld uit schakers van allerlei verschillende clubs binnen jouw regio. Deze competitie wordt op zaterdag gespeeld en dat is maar goed ook, want soms moet je flink reizen voor je potje schaak. Zo kan het zomaar gebeuren dat je je eerste wedstrijd pakweg in Thurmaston (een klein gehucht naast Leicester) moet schaken. Ik had in mijn enthousiasme gezegd dat ik deze wedstrijd wel even zou spelen, maar daarbij had ik er geen rekening mee gehouden dat dit dorpje vrij lastig te bereiken is. Mijn reisschema maakte mij al iets minder enthousiast en toen mijn trein meer dan een uur vertraging had werd dat nog minder. Ik kwam net op tijd aan om automatisch verlies van mijn partij te voorkomen, maar ik kwam niet lekker in mijn partij en verloor. Op de terugweg maakte ik de balans op van een dagje schaken: 50 pond armer (de trein is hier duur), een verloren partij rijker en de hele dag binnen gezeten terwijl buiten de zon lekker scheen. Soms vraag ik me af waarom ik ooit aan schaken ben begonnen

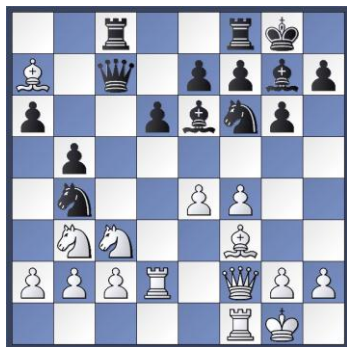

De tweede keer moesten we toevallig weer in Thurmaston spelen. Dit keer had ik het plan opgevat om met iemand mee te rijden, om in ieder geval de trein maar te vermijden. Dat heb ik geweten! Onze teamleider had een auto gehuurd en daar reed hij ook naar: keurig 120. In het begin dacht ik nog even dat de andere auto's langzaam reden, maar toen ik besepte dat dit alleen 120 *mijl* per uur kon zijn verlangde ik toch terug naar de trein. Aan het einde van een wedstrijd waarin wij als kanonnenvoer hadden gediend (11-5 verloren) werd dit geheel in stijl gevierd met een *pint ale*. Onze 'bob' bleek echter ook mee te doen en toen hij net aan zijn derde pint wilde beginnen en ik me toch wel behoorlijk zorgen begon te maken over de terugreis, bood iemand anders een lift naar Londen aan. Ik hoop dat ik niet te snel ja heb gezegd

En dan het meest pijnlijke moment van dit seizoen. Voor de County League moesten wij (Middlesex) spelen tegen Kent. Ik moest aantreden tegen een jeugdtalent van rond de elf jaar. Daar ga je als schaker natuurlijk even extra goed voor zitten en het partijverloop was aardig. Het was een Siciliaan en na 17 zetten was de stand met zwart aan zet als volgt:

□ Thomas Kuilman
■ Conor E. Murphy

17. Pg4

Hier had ik op gehoopt; mijn idee was om de loper die straks op g4 komt ooit een keer in te sluiten.

18. Lxg4 Lxg4; 19. a3

Waarschijnlijk niet de beste, maar wel de leukste.

19. Lxc3; 20. bxc3 Pa2

Of 20. Pc6.

21. Lb6 Dc6; 22. Ld4 Pxc3; 23. Lxc3 Dxc3; 24. f5

Hier deed ik het voor: de loper kan niet meer worden gered. Zwart krijgt wel wat actief spel voor het stuk.

24. gxf5

24. Lh5; 25. h3 f6!; 26. g4 gxf5; 27. gxh5 en zwart staat beter. Dit had ik Fritzloos niet gevonden. Toch jammer dat dit er in zit.

25. exf5 Lh5?

25. Tc4; 26. h3 Lh5; 27. Td3 en wit staat iets beter; nu gaat de loper zonder veel compensatie verloren.

26. Dh4 De3+; 27. Kh1 Dh6; 28. g4 De3; 29. gxh5 Tc4; 30. Dg3+ Dxc3; 31. hxc3 Tc3; 32. Kg2 Tfc8; 33. Tff2 Kg7; 34. Pd4 Kh6

Ik heb hier een riante positie, maar u merkte het misschien al aan mijn laatste zet: ik moest een tijdlimiet halen bij de 35e zet. Voor die laatste zet had ik naar mijn idee nog een minuut of twee en dus dacht ik nog eens rustig na en speelde

35. Tf3

Na het uitvoeren van deze zet keek mijn tegenstander mij aan en zei dat ik verloren had omdat mijn vlag gevallen was. Ik keek verschrikt naar de klok, die inderdaad gevallen was. Even was er onduidelijkheid over wat dit nu eigenlijk betekende, maar volgens de reglementen moet de hele zet (inclusief de zet van zwart) zijn uitgevoerd voordat een speler de tijdscontrole heeft gehaald. Weer wat geleerd Hoe zoiets stoms heeft kunnen gebeuren weet ik nog steeds niet; feit is wel dat het een inferieure witte plastic analoge klok was, u kent ze vast wel. Mijn teamleider zei nog wel dat hij protest had aangetekend als dit de beslissende partij was geweest (daar werd ik niet veel vrolijker van). Later vertelde een teamgenoot mij een anekdote waarbij precies hetzelfde was gebeurd en de gevlagde speler assertiever reageerde: hij pakte de klok, hield deze ondersteboven en zette hem heel voorzichtig weer rechtop neer. Daarbij bleef de vlag net achter de wijzer hangen en claimde hij dat de klok niet nauwkeurig was. Hij kreeg zijn claim toegewezen en mocht doorspelen. Alhoewel een beetje assertiviteit nooit kwaad kan, is de makkelijke oplossing natuurlijk duidelijk. Onder het genot van een pint bier heb ik dan ook een pleidooi voor de digitale klok gehouden.

Het schone Vlaams

- door Dirk Goes -

In mijn verslag van het toernooi te Geraardsbergen (Tal Nieuws 346, bladzijde 6) vertaalde ik 'plat water' met 'rode spa'. Diverse lezers wezen mij erop dat dat 'blauwe spa' moest zijn. Ah ja, t'is juist Wist ik ook wel, maar dat was ik even vergeten. Spa rood noemen ze in Vlaanderen overigens 'bruisend water'.

Mooie gelegenheid om de liefhebber nog meer schoon Vlaams voor te schotelen:

Vlaams	Nederlands	Vlaams	Nederlands
Aaszak	Valsspeler	Mouwvegen	Vleien
Affront	Belediging	Naamtekening	Handtekening
Bandbreuk	Lekke band	Nagel	Spijker
Beenhouwer	Slager	Nieuwkuis	Stomerij
Bekomen	Krijgen, ontvangen	Omhaling	Collecte
Betoelaging	Subsidie	Omslag	Envelop
Bijhuis	Filiaal	Omzeggens	Bijna, nagenoeg
Boefen	Schransen	Ondertas	Schotel
Boel	Ruzie	Pagadder	Kwajongen
Constatatie	Constatering	Papierklem	Paperclip
Crapuul	Uitschot, tuig	Patroon	Werkgever
Dactylo	Typist(e)	Pezeweven	Muggenziften
Dopgeld	Werkloosheidsuitkering	Pikuur	Injectie
Droogzwierder	Centrifuge	Poepeloerezat	Stomdronken
Duimspijker	Punaise	Poeppen	Een nummertje maken
Faling	Faillissement	Proper	Netjes, schoon
Frietkot	Patatkraam	Rammelgat	Kletsious
Gaanpad	Trottoir	Regel	Lineaal
Geplogenheid	Gebruik, gewoonte	Regenscherm	Paraplu
Hartcrisis	Hartaanval	Sakkeren	Mopperen, vloeken
Hesp	Ham	Scheerzolder	Vliering
Inlassing	Advertentie	Schoon	Knap, mooi
Inwijkeling	Immigrant	Sjassen	WC doortrekken
Inzonder	Vooraf	Snotvalling	Verkoudheid
Kaaskop	Hollander	Staminee	Kroeg
Kakdoek	Luier	Teerling	Dobbelsteen
Kinderkoets	Kinderwagen	Thuiswachten	Babysitten, oppassen
Kippenvlees	Kippenvel	Trekijzer	Magneet
Klappen	Kletsen, praten	Uitgenomen	Behalve, uitgezonderd
Klever	Sticker	Uitkant	Buitenwijk
Koleire	Drift	Uitstalraam	Etalage
Korte drank	Sterke drank	Uitwijkeling	Emigrant
Kuisen	Schoonmaken	Verstaan	Begrijpen
Lekstok	Lolly	Vijgen na Pasen	Mosterd na de maaltijd
Leurhandel	Colportage	Vogelpik	Darts
Lippen	Playbacken	Vrederechter	Kantonrechter
Maaltand	Kies	Wijsheidstand	Verstandskies
Malheur	Ellende, tegenslag	Zeker en vast	Vast en zeker
Mieke	Prostituee	Zeuer	Flauwekul
Misval	Miskraam	Zich jeunen	Zich amuseren
Moksje	Mooi meisje	Zichtkaart	Ansichtkaart

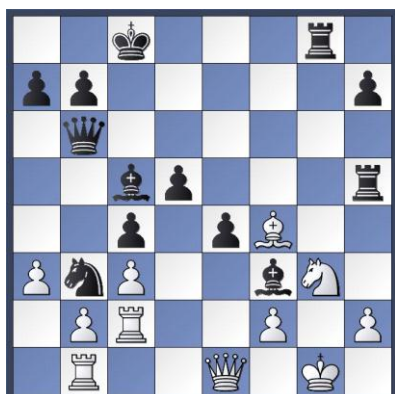
Dirk Goes, gezien door de ogen van een anoniem gebleven sneltekenaar. Op de vraag wat dat glas bier in zijn handen doet moest Dirk het antwoord schuldig blijven, een vette knipoog sprak echter boekdelen

Hing Ting Lai scoort 100% in SGA Jeugdcompetitie 2010/2011!

- door Dirk Goes -

In de SGA Jeugdcompetitie 2010/2011 kwam Hing Ting Lai uit voor Zukertort C1. Met zijn team behaalde hij een derde plaats, achter VAS C2 en VAS C1. Zijn score: 7 uit 7!! In de gezamenlijke slotronde, die werd georganiseerd in ons eigen Mercator-gebouw, maakte hij het op een bijzondere wijze af:

☐ **Elvis Somers**
☒ **Hing Ting Lai**

Natuurlijk, zwart staat overweldigend. Meer dan dat, alles wint Op dit moment wierp ik een blik op de stelling, kwam tot de conclusie dat 26. Df6 een aardige afmaker was en vervolgde tevreden mijn wandeling langs de borden. Even later kwam Hing Ting aangelopen, mompelde "gewonnen", overhandigde mij zijn notatieformulier en liep weer de speelzaal in om naar de resterende partijen te kijken. Eens zien of hij inderdaad 26. Df6 had gespeeld Niet dus, de rakker had ijskoud met **26. Dh6!** zijn dame geofferd!! Ah, the audacity of youth Het dameoffer is zeer fraai en ove-

rigens volkomen correct want 27. Lxh6 Txg3+; 28. Kf1 Txh2; 29. fxg3 Th1 loopt mat!

Behalve Hing Ting was er nog iemand die de maximale score behaalde: Myron Roesink van VAS.

Myron Roesink en Hing Ting Lai: 7 uit 7!

Verslagen externe competitie 2010/2011

17 december 2010	Zukertort/A 4	(1940)	- Tal/DCG 1	(2049)	2 - 6
	n.o.		- W. Luberti	(2228)	0 - 1
	M. Laarhoven	(2042)	- H. Leeftang	(2127)	1/2 - 1/2
	M. Harmsen	(2045)	- R. Klein	(2069)	0 - 1
	D. Goes	(1916)	- W. Helmers	(2067)	0 - 1
	H. Boot	(1904)	- F. Schoffelman	(2016)	0 - 1
	O. Lucas	(1966)	- P. Manuel	(1982)	1/2 - 1/2
Uw verslaggever:	N. Louter	(1928)	- J. van Kuijk	(1959)	1 - 0
Dirk Goes	J. de Vries	(1781)	- J. Lubbers	(1943)	0 - 1

Tal/DCG 1 neemt ook horde Zukertort/A 4

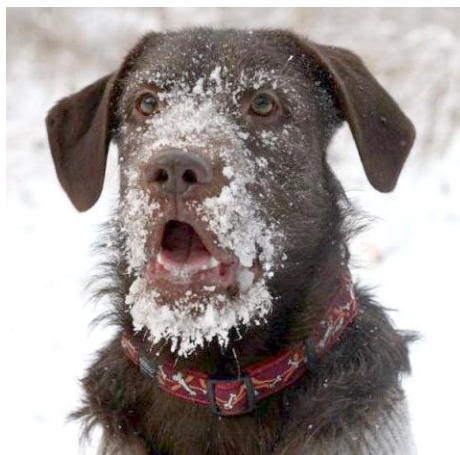
Deze wedstrijd stond gepland voor vrijdag 17 december. Helaas hadden de weergoden nou juist deze dag uitgezocht om Nederland eens flink onder te sneeuwen, en wel dusdanig bar en dermate boos dat de diverse autoriteiten over elkaar heen buitelden om een weeralarm af te geven met de mededeling 'als u niet per se naar buiten moet, blijf dan binnen'. Maar ja, de competitiewedstrijd Zukertort 4 – Tal/DCG 1 stond op het programma en de ware clubschaker verstaat zijn plicht, zodat dan toch kon worden afgetrapt, zij het zo'n twintig minuten later dan gepland. Op dat moment was Tal/DCG voltallig aanwezig en ontbraken bij Zukertort de borden 1 (Hans van Nieuwkerk), 4 (Dirk Goes) en 7 (Nico Louter). Hans zou helemaal niet meer komen opdagen, zodat Wim Luberti een gratis punt kreeg. Dirk, die vanuit zijn werk te Utrecht een helletocht* van vier uur had moeten ondergaan, kwam rond 20.30 amechtig hijgend de trap oplopen en Nico kwam even voor negenen aangelibberd. Buiten hielden de elementen open huis, maar binnen stond de centrale verwarming te snorren op 4: er kon worden geschaakt!!

Met gemiddeld 100 ratingpunten meer waren de Tal/DCG'ers zwaar favoriet, en zij maakten hun status met verve waar. Jeroen van Kuijk verslikte zich weliswaar in de onvoorspelbare Nico Louter terwijl Hans Leeftang en Peter Manuel in remise moesten berusten, maar deze tegenvallers werden meer dan weggepoetst door het geweld dat hun teamgenoten ontketenden. Eindstand 6-2 en Tal/DCG 1 nog steeds perfect op schema om aan het eind van het seizoen de titel binnen te halen.

* De reis van Utrecht naar Amsterdam was geen pretje, maar in dit soort omstandigheden kom je buiten op straat wel de gekste dingen tegen. Gelukkig heb ik altijd mijn fototoestel bij me om wat leuke plaatjes te schieten. Een korte impressie:

Ja ja, het was glad

In één woord: hondenweer

Het inspireerde wel tot vrije expressie

Hela, wat is dat maar, dat lijkt wel een sculptuur voorstellende twee hutseflutsende sneeuwpoppen, dat is wel hééééél vrije expressie!

3 januari 2011	Tal/DCG 1	(2061)	– Caissa 6	(1994)	4½ - 3½
Uw verslaggever: Dirk Goes	W. Luberti	(2228)	– W. de Kruiff	(1971)	½ - ½
	H. Leeftang	(2127)	– N. Christophe	(2125)	1 - 0
	R. Klein	(2069)	– T. Spaan	(2161)	0 - 1
	W. Helmers	(2067)	– J. Blanchard	(2098)	½ - ½
	F. Schoffelman	(2016)	– R. Bolhuis	(1992)	0 - 1
	P. Manuel	(1982)	– W. Suyderhoud	(1758)	½ - ½
	W. Hensbergen	(2055)	– A. van de Woestijne	(1950)	1 - 0
	J. Lubbers	(1943)	– M. Ordodi	(1900)	1 - 0

Tal/DCG 1 wint *clash of the titans*!

De nummers 1 en 2 van de ranglijst tegen elkaar, dat beloofde spektakel! Bij Tal/DCG één invaller, maar wat voor een: man in vorm Willem Hensbergen speelde voor de afwezige Chris Vos, en met alle respect voor Chris kan dat toch onmogelijk een verzwakking worden genoemd. Ook bij Caissa één invaller: Wim Suyderhoud in plaats van Jos van Ommeren.

Wim Helmers opende zo rond de klok van tien de score. Tegen oud-Taller Jack Blanchard werd het evenwicht nimmer doorbroken en was remise een logisch resultaat. Vlak daarna kwam ook Peter Manuel met zijn tegenstander remise overeen, en dat viel een halfje tegen want met twee pionnen meer werd zijn stelling door vriend en vijand als gewonnen beschouwd. Helaas, in een trucje getrap, kan gebeuren

Stand daarmee 1-1, en vervolgens duurde het tot 11.30 uur voordat de resterende partijen tot ontploffing kwamen. Eerst wat meevallers: Wim Luberti scoorde een uiterst belangrijk halfje door een in hogere zin verloren stelling te keepen (1½-1½) terwijl Johan Lubbers zijn partij won na zeer bedenkelijk te hebben gestaan (2½-1½). Ron Klein hield het niet droog na in een Franse doorschuiver tegen wat zwaktes te zijn aangelopen (2½-2½), maar nadat Willem Hensbergen met subtiel spel zijn tegenstander kansloos had gelaten (3½-2½) was de zege binnen handbereik.

Hans Leeftang werd de matchwinner. Tegenstander Nirav Christophe trachtte hem met curieus openingsspel (1. e4 Pc6; 2. Pf3 f5) te verrassen, maar Hans trok zich er niets van aan en won in de ogenschijnlijk wat trage maar o zo effectieve speelstijl die we van hem gewend zijn (4½-2½). Dat Frans Schoffelman daarna de laatste partij van de avond verloor was bepaald jammer, maar gelukkig was de overwinning toen al binnen.

Tal/DCG 1 nu met drie matchpunten voorsprong aan de leiding in de Promotieklasse. Het is nog steeds veel te vroeg om te juichen, maar dat het team perfect op schema ligt voor promotie naar de KNSB moge duidelijk zijn!

7 februari 2011	Tal/DCG 1	(2057)	– ENPS 1	(1932)	5½ - 2½
Uw verslaggever: Hans Leeftang	H. Leeftang	(2127)	– K. Bakker	(1982)	1 - 0
	W. Luberti	(2232)	– P. Nitschke	(1964)	1 - 0
	R. Klein	(2067)	– B. Wijchgel	(1906)	½ - ½
	F. Schoffelman	(2042)	– R. Dormits	(2002)	½ - ½
	W. Helmers	(2058)	– M. Hecker	(1862)	½ - ½
	J. Lubbers	(2010)	– B. de Leur	(1972)	½ - ½
	J. van Kuijk	(1936)	– A. Souquet	(1897)	1 - 0
	Chr. Vos	(1986)	– B. Jonkers	(1867)	½ - ½

Eerste dichtbij titel

Ook de zesde wedstrijd in de race naar het felbegeerde kampioenschap is in een overwinning geëindigd.

Frans Schoffelman was als eerste klaar. In een Pirc kwam hij met wit goed uit de opening, maar toen zwart d5 kon doorzetten was de fut uit de stelling, en toen zwart remise voorstelde op het moment dat hij op e3 het loperpaar kon 'winnen' nam Frans dit aanbod met graagte aan (½-½).

Ron Klein leek met zwart in een soort Stonewall iets minder te staan toen er een witte loper op d6 verscheen. Ron bood aan deze loper met Lf8 te ruilen, maar dat wilde zijn tegenstander niet. Er volgde een zetherhaling, en de tweede remise was een feit (1-1).

Ondergetekende kwam met zwart comfortabel uit de opening. Nadat mijn tegenstander iets te actief verdedigde kon ik via de c-lijn een pion op c2 belegeren en later incasseren. Toen niet veel later de dames van het bord gingen, was het pleit snel beslecht (2-1).

Wim Helmers had met zwart geen problemen, maar het was ook moeilijk om verder te komen. Een halfje was het logische resultaat (2½-1½).

Johan Lubbers was de volgende die een halfje binnenloodste. In zijn vertrouwde Konings-Indische vierpionnen spel werd het evenwicht nergens verbroken (3-2).

Wim Luberti hakte er weer eens vrolijk op los. Met wit zette hij tegen een moderne opstelling snel f4-f5 door, waarna zwart in arren moede zijn paarden op f8 en g8 posteerde. Zoals wel vaker koos Wim niet voor eenvoudige zetten, maar probeerde hij de stelling zo veel mogelijk te compliceren (gezien de slinkende tijd van zijn tegenstander geen verkeerde keus). De zwarte koning bleef opgesloten in het midden, en met een prachtige slotzet (Pd5+!) stelde Wim het punt veilig (4-2).

Chris Vos kreeg middels een pionoffer druk op de zwarte stelling tot hij een kleine combinatie overzag en een tweede pion verloor. Hij leek te gaan verliezen, maar een fikse schwindel met torens over de h-lijn hielp hem weer in het zadel. Om mat te voorkomen moest zwart een kwaliteit geven, maar zijn pionnensurplus leverde hem (nog net) remise op (4½-2½).

Jeroen van Kuijk ten slotte speelde met zwart een Grünfeld-Indische modelpartij. Een sterk loperpaar zorgde ervoor dat zijn dame op b2 een pion kon nemen zonder te worden gevangen. Bij slinkende tijd probeerde wit zich nog wanhopig naar de zwarte koning te offeren, maar dat mocht niet meer baten (5½-2½).

Drie punten voorsprong met nog drie wedstrijden te gaan (plus een fraai doelsaldo), het mag eigenlijk niet meer misgaan!

14 maart 2011	Laurierboom/G 1	(1986)	– Tal/DCG 1	(2080)	6 - 2
	C. Martinello	(2156)	– W. Luberti	(2232)	1 - 0
	H. de Vilder	(2072)	– H. Leeftang	(2127)	½ - ½
	R. Nep	(2107)	– R. Klein	(2067)	½ - ½
	N. Speijer	(2119)	– W. Helmers	(2058)	½ - ½
	W. Möller	(1987)	– F. Schoffemeer	(2042)	½ - ½
	S. Michel	(1908)	– Chr. Vos	(1986)	1 - 0
Uw verslaggever:	R. Henrique Silva	(1663)	– W. Hensbergen	(2120)	1 - 0
Dirk Goes	Th. Weijers	(1880)	– J. Lubbers	(2010)	1 - 0

Collectieve wanprestatie Tal/DCG 1

Sjongejonge, wat was dit slecht

4 april 2011	Tal/DCG 1	(2057)	–	Caissa 7	(1931)	4 - 4
	W. Luberti	(2232)	–	B. Westera	(1889)	0 - 1
	H. Leeftang	(2127)	–	C. Zwaneveld	(1933)	1/2 - 1/2
	R. Klein	(2067)	–	S. Tigelaar	(1868)	0 - 1
	W. Helmers	(2058)	–	E. Dekker	(1890)	1 - 0
	F. Schoffelman	(2042)	–	R. Ritzema	(1992)	1 - 0
	Chr. Vos	(1986)	–	F. Terlouw	(1924)	0 - 1
Uw verslaggever:	J. van Kuijk	(1936)	–	T. Keizer	(1973)	1/2 - 1/2
Dirk Goes	J. Lubbers	(2010)	–	K. Stodolova	(1982)	1 - 0

Eerste komt goed weg met benauwd gelijk spel

Na zes wedstrijden leek ons vlaggenschip nog majestueus op het kampioenschap af te zeilen. Drie matchpunten voor, drie wedstrijden te gaan, wat kon er nog misgaan? In de zevende ronde werd echter onthutsend met dikke cijfers van Laurierboom/Gambiet 1 verloren, wat Caissa 6 de gelegenheid gaf twee matchpunten dichterbij te komen en daarmee de kampioensrace weer spannend te maken. Het bezoekende Caissa 7 was natuurlijk zwaar gemotiveerd om van de koploper te winnen en daarmee hun bloedbroeders van het zesde aan een kampioenschap te helpen. Zou Tal/DCG 1 zich weten te herstellen van de vormcrisis? Helpers weg, achtste ronde!!

Tal/DCG 1 *drew first blood* met een soepele overwinning van Wim Helmers op oud-Taller Erik Dekker. Mooi natuurlijk, maar al te luid werd er niet gejuicht want de resterende borden gaven geen al te rooskleurig beeld. Hans Leeftang vluchtte in een remiseaanbod (Hans: "Ik vertrouwde de stelling niet"), dat zonder omhaal werd aangenomen. Ook bij Jeroen van Kuijk werd de vrede getekend, na een partij met nogal wisselende kansen. Het werd 2-2 door een nederlaag van Chris Vos, die het vast niet erg zal vinden dat ik daar niet al te veel woorden aan besteed

De tegenstander van Frans Schoffelman offerde spectaculair zijn dame voor drie lichte stukken. Of het theorie was weet ik niet, ik ben een kneus in Siciliaans, maar de uitslag van de partij weet ik wel: winst voor Frans. Een belangrijke overwinning!

Rob Ritzema (1992)
 Frans Schoffelman (2042)

Commentaar van Frans

1. e4 c5; 2. Pf3 e6; 3. d4 cxd4; 4. Pxd4 Pf6; 5. Pc3 d6; 6. Lc4 Le7; 7. Le3 o-o; 8. Lb3 Pc6; 9. o-o Pa5; 10. f4 Pxb3; 11. axb3 a6; 12. Df3

12. e5! +/-.

12. Dc7; 13. Tad1 b5; 14. e5 Lb7

15. exf6 Lxf3; 16. fxe7 Lxd1; 17. exf8D+ Kxf8; 18. Txd1

Nu komt zwart na bijvoorbeeld 18. d5 niet verder.

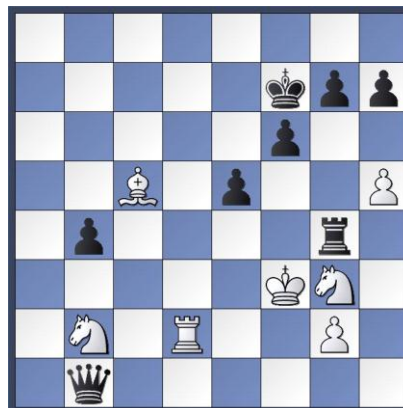
18. b4; 19. Pa4 e5; 20. fxe5 dxe5; 21. Pf3

Misschien beter 21. Pf5.

21. Dxc2; 22. Td2

Wel erg passief allemaal.

22. Dxb3; 23. Lc5+ Ke8; 24. Pb6 Td8; 25. Te2 f6; 26. h4 Kf7; 27. Kf2 a5; 28. h5 a4; 29. Pd2 Dxb2; 30. Pe4 Db1; 31. Pxa4 Td1; 32. Pb2 Th1; 33. Pg3 Th4; 34. Td2 Tf4+; 35. Ke2 Tg4; 36. Kf3

36. Txg3+; 37. Kxg3 De1+; 38. Tf2 Dc3+

En mijn tegenstander was zo sportief het op te geven.

Stand daarmee 3-2 voor, maar de uitslag van de wedstrijd bleef naar de verkeerde kant hellen. Ron Klein offerde materiaal voor een woeste aanval die niet doorsloeg (3-3) en bij Wim Luberti ging het jammerlijk mis in zijn specialiteit, de uitvluggerfase (3-4). Een debacle dreigde, en het was de ervaren Johan Lubbers die dat wist te voorkomen door zijn tegenstandster in een zinderend paardeneindspel mat te zetten, slechts luttele seconden voor het vallen van zijn vlag. Eindstand 4-4,

matchpunt verloren en Tal/DCG niet langer koploper in de Promotieklasse. Ziehier de nieuwe stand:

1. Caissa 6 8 13 37½
2. Tal/DCG 1 8 13 36½

Rest kansloos voor de titel. Het belooft een bloedstollende ontkenning te worden!

Frans Schoffemeer: belangrijke overwinning!

11 april 2011	De Wachter 1	(1828)	– Tal/DCG 1	(2057)	½ - 7½
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	J. Gorter	(2110)	– W. Luberti	(2232)	0 - 1
	M. van Hengel		– H. Leeftang	(2127)	0 - 1
	I. van Herpt	(1841)	– R. Klein	(2067)	0 - 1
	W. Wallekers	(1718)	– W. Helmers	(2058)	0 - 1
	S. Steinbusch	(1797)	– F. Schoffemeer	(2042)	0 - 1
	D. Schelhaas	(1774)	– Chr. Vos	(1986)	½ - ½
	J. Haspels	(1727)	– J. van Kuijk	(1936)	0 - 1
	P. Hoopman		– J. Lubbers	(2010)	0 - 1

Campeones!!

Uitgangssituatie was dat Tal/DCG 1 gelijk stond in matchpunten met Caissa 6, maar één bordpunt achterstond. Na het onverwachte gelijkspel van Tal/DCG 1 in de vorige ronde had ons eerste niet alles meer in eigen hand. Caissa 6 moest echter tegen het sterke Laurierboom/Gambiet 1 en onze tegenstander was beduidend zwakker. Ook ons tweede team speelde die avond, en wel een degradatieduel in eigen huis. Met drie belangrijke wedstrijden die tegelijkertijd op drie verschillende plaatsen werden gespeeld, kozen wij voor de strategie om overal een verkenner te hebben. Tobi zou in De Mercator blijven, Willem Hensbergen en Dirk gingen naar café De Laurierboom en ikzelf begeleidde het eerste.

Een avondje nagelbijten – door Dirk Goes

Even inbreken in Jeroens verslag voor een impressie van die andere belangrijke wedstrijd, Laurierboom/Gambiet 1 – Caissa 6. Kan ik ongestraft doen want ik ben de eindredacteur

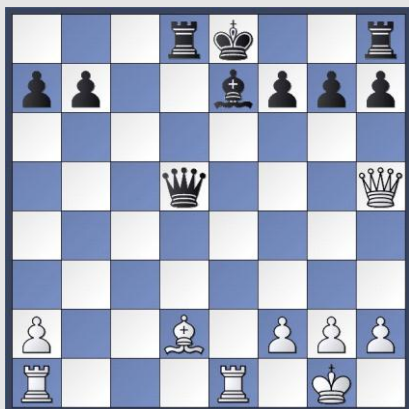
Zo rond 21.25 uur kwamen Willem en ik te fiets aan bij De Laurierboom. Als geboren en getogen Amsterdammer ben ik wel gewend dat een parkeerplaats voor de auto volstrekt ondenkbaar danwel onbetaalbaar is, maar tot mijn verbijstering moest ik constateren dat zelfs de fietsers er tegenwoordig bekaaid van af komen. Fietsenrekken te over, maar alles zat bommetjevol! Na lang zoeken toch nog een plekje gevonden en om 21.30 uur belde geheim agent Jeroen Croomsigt met de eerste inventarisatie: Wim Luberti had een stuk verloren en speelde tegen beter weten in nog even door. Ai ai ai ai

Maar eens kijken hoe het concurrent Caissa 6 zou vergaan, en we betraden het pand. Als toffe jongen werd ik hartelijk verwelkomd met een gratis biertje, maar Willem bleek bij de kroegbewoners aanzienlijk minder populair. Had wellicht te maken met zijn optreden tijdens de wedstrijd Laurierboom/Gambiet 1 – Tal/DCG 1, toen er een telefoon afging en Willem op hoge toon een tijdcorrectie eiste. Dat vond men destijds wel erg flauw (“Kan gebeuren, toch?”) maar de SGA-reglementen laten aan duidelijkheid niets te wensen over. Ik vreesde al voor buitenwerping, daar waar gewezen is en geknars der tanden, maar gelukkig werd Willems aanwezigheid gedoogd, en om te tonen dat ze ook de beroerdesten niet zijn zat er ook voor hem een gratis biertje in het vat. In het licht van het vorenstaande was het overigens wel gemakkelijk dat ook in deze wedstrijd het mobieltje van één van de Laurierboom-spelers afging

De wedstrijd Laurierboom/Gambiet 1 – Caissa 6 was een spannende affaire. In een vooruitgespeelde partij had Nirav Cristophe namens Caissa het volle punt gepakt, maar Nico Speijer trok de stand naar 1-1 middels een snelle overwinning op de ons niet onbekende Jos van Ommeren. Goed nieuws voor Tal/DCG was dat IM Albert Blees weer eens was komen overwaaien uit Cuba, maar aan het kopbord hield Tigran Spaan hem relatief simpel op remise ($1\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$) en toen even later oud-Taller Ron Nep een veelbelovende stelling in remise zag verzanden was het 2-2, waarbij Caissa op de resterende borden een licht overwicht leek te hebben.

22.15 uur, Jeroen weer aan de telefoon: de dekselse Luberti bleek niet, zoals gevreesd, te hebben verloren maar, integendeel, juist miraculeus te hebben gewonnen. Dat was nog eens een opsteker!! Een telefoontje naar Tobi in De Mercator leerde dat het ook bij de wedstrijd Tal/DCG 2 – Zukertort 4 naar wens ging, inmiddels $2\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$ voor. Buiten was het kil en regenachtig, maar voor Tal/DCG begon het zonnetje te schijnen!

Terug naar de wedstrijd maar weer. Namens Laurierboom had Christian Martinello een pion geofferd om de vijandelijke koning in het midden vast te houden. Hij maakte het fraai af:

1. Lb4! en opgegeven door zwart. Na het mogelijke vervolg 1. Dxb5 is 2. Txe7+ Kf8; 3. Te5+ Kg8; 4. Txb5 winnend. Overigens was 1. Txe7+! Kxe7; 2. Lb4+ Kf6; 3. Lc3+ Ke7; 4. Te1+ Kd6; 5. Td1 Kc6; 6. Txd5 Txd5; 7. Dg4 eveneens beslissend.

Stand daarmee 3-2 voor Laurierboom, maar Krystina Stodolova scoorde de gelijkmaker met een aardig zetje tegen mede-expat Steve Michel.

Weer een telefoontje van Jeroen, die opgetogen een voorsprong van 5-0 kwam melden, met uitzicht op nog veel meer. Het was duidelijk, dat kampioenschap zat eraan te komen! Snel even kijken bij de partij Möller-Van de Woestijne: winst voor Werner, 4-3 voor Laurierboom. De laatste partij van de avond, Theo Weijers tegen Marc Ordodi, onttaarde in een totale chaos. Theo haalde met nog één seconde op de klok een dame en zette het digitale monster stil om in alle rust (voorzover je daarvan kunt spreken in een adrenalinevetend tijdnoodduel) een dame te pakken, Marc (met nog 40 seconden op de klok) voelde zich hierdoor benadeeld en drukte de klok weer in, waarna Theo's vlag viel en een hele meute omstanders zich met de zaak begon te bemoeien. Na veel hektiek werd uiteindelijk tot remise besloten en had Laurierboom met $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ gewonnen. Tal/DCG 1 daarmee glorieus kampioen van de Promotieklasse der SGA, en we verlieten stilletjes het pand om de teleurgestelde Caissa-spelers niet nodeloos te grieven. En ach, Seneca zei het al: ware vreugde is een ernstige zaak*. Neemt niet weg dat we eenmaal buiten toch wel even heel hard “yes” hebben geroepen, en in opperbeste stemming fietsten Willem en ik door de stromende regen, die aanvoelde als champagne, weer terug naar De Mercator, waar het nog lang onrustig bleef

* Maar dan op z'n Latijn natuurlijk: *verum gaudium res severa est*, of woorden van gelijke strekking.

De wedstrijd van het eerste begon slecht. Kopman **Wim Luberti** mishandelde met wit de Grand Prix Attack, verloor een stuk tegen een pion en ik telde de nul al in mijn hoofd. Wims tegenstander had een rating van boven de 2100 en begon vlug te spelen om snel naar huis te kunnen, liet zich echter op zijn beurt knullig in een matnet vangen met een pion op f6 en een dame op h6. Zeer onverwacht dus toch nog een vol punt! De wedstrijdleider had al 0-1 op het wedstrijdformulier geschreven en Wim moest hem een half uur later corrigeren. Wims reactie op mijn opmerking dat het wel een wedstrijd tussen twee 1600-spelers leek: "Nee, meer twee 1300-spelers!". Ondertussen was de stand bij Gambiet-Caissa 1-1 en volstond een 8-0 overwinning om kampioen te worden. Chris Vos: "We hebben alles weer in eigen hand!"

De eerste twee uur ging de strijd en tijd op alle borden redelijk gelijk op, maar allengs gaf het grote ELO-verschil van ruim 100 punten per bord toch de doorslag. De spelers van De Wachter dachten te lang na en deden mindere zetten waardoor hun stellingen zienderogen verslechterden.

Frans Schoffelemeier kreeg Frans tegen zich en smeerde zijn tegenstander een geïsoleerde pion aan, die hij in het verre middenspel veroverde. Snel daarna zette hij zijn tegenstander mat. Frans: "Hij speelde onthutsend zwak!"

Jeroen van Kuijk speelde de Svesjnikov, voor de verandering had hij nu wit. De stelling was voor mij ondoorgronde-lijk, maar Jeroen bouwde een voordeel vakkundig uit tot een gewonnen stelling. "Als ik dit nog verlies, eet ik mijn schoen op!". Gelukkig voor Jeroen won hij snel. Stand daarmee 3-0 voor ons, en op dat moment stond Gambiet met 3-2 voor. Zes bordpunten zou dus genoeg zijn. Volgens Willem was de prognose dat Caissa wel met 5-3 zou winnen en dat die 6 punten toch echt nodig zouden zijn. Mijn eigen prognose was op dat moment dat wij wel ongeveer 6½ punt zouden sco- ren.

Ron Klein speelde met wit zijn eigen stellingstype en wist met gewiekst manoeuvreren gestaag meer voordeel te krijgen. Toen hij vrijpionnen op c6 en d6 kreeg was het pleit beslecht: 4-0 voor.

Ondertussen had **Chris Vos** remise aangeboden gekregen. Chris stond weliswaar een pion voor, maar zijn tegenstander had aanval en zou een pion terugwinnen. Met meer dan een kwartier op de klok en zes minuten voor de tegenstander kon Chris rustig rondlopen en afwachten wat de rest zou doen.

Kapitein **Johan Lubbers** speelde zijn eigen opening en kwam goed te staan. Beide spelers dachten redelijk lang na. Johan had een combinatie in handen die hem simpel een kwaliteit kon opleveren met een Pf2-schaak, maar hij dacht iets nog mooiers te zien. Helaas ging die combinatie niet op en had hij, om geen materiaal te verliezen, zijn stukken moeten terugtrekken. Psychologisch is het echter zeer moeilijk om over te schakelen van aanval naar verdediging. Johan koos er daarom voor een stuk te geven voor een pion en aanval. Dat hij aalglad is, wisten wij op de club al langer. Zijn tegenstan- der weet het nu ook, want die verloor onder tijdsdruk eerst zijn stuk terug en daarna zelfs nog één voordat hij de vlag streek: 5-0.

Wim Helmers stelde zich in de opening solide op. Hij kreeg steeds meer ruimte en activiteit voor zijn stukken en snoepte een pion op b2 met zijn dame. Sommigen beweren dat je dat nooit moet doen, ook al is het goed, maar Wim sloeg dat advies in de wind. Wit kreeg een optisch gevaarlijke aanval waar steeds een matje op de loer lag, maar Wim had het allemaal goed gezien, deed een paar profylactische zetten, sloeg de aanval af en counterde met een winnende tegenaan- val: 6-0 en het kampioenschap was binnen! Chris Vos nam ondertussen de remise aan: 6½-½.

Hans Leeftang verdedigde zich op unieke wijze tegen de Morra (3. Da5) en dirigeerde zijn stukken naar de juiste vel- den (dame naar a8!). Zijn tegenstander speelde op koningsaanval en Hans deed waar hij goed in is: verdedigen. Wit pro- beerde het uit alle macht, maar Hans keepste alles. In tijdnood ging het fout met wit en werd het maar liefst 7½-½.

Caissa verloor uiteindelijk zelfs nog van Gambiet, waarmee wij de meeste matchpunten en bordpunten haalden. Hiermee is de fout van vorig jaar hersteld en is de doelstelling van het kampioenschap toch nog met glans gehaald. Het bier werd ter plaatse nog snel uit de koelkast gehaald om deze geslaagde operatie te vieren.

3 januari 2011	De Wachter 1	(1872)	–	Tal/DCG 2	(1876)	3½ -	4½
	J. de Wind	(2139)	–	V. Jongkind	(1903)	1	0
	M. van Hengel		–	T. Kooiman	(1902)	½	½
	I. Schrijvers	(1951)	–	T. Vos	(1857)	0	1
	I. van Herpt	(1817)	–	P. Kooiman	(1930)	½	½
	J. Eggelte	(1865)	–	R. Pijlman	(1853)	0	1
	W. Wallekers	(1726)	–	J. Kooiker	(1913)	½	½
Uw verslaggever:	D. Schelhaas	(1804)	–	J. Cromsigt	(1836)	0	1
Jeroen Cromsigt	S. Steinbusch	(1804)	–	G. Boellaard	(1817)	1	0

Tweede grijpt laatste strohalm

In het voorlichtingscentrum van de Nederlandsche Bank zat eindelijk eens alles mee. Tobi Kooiman hield makkelijk stand met zwart en was binnen een paar uur klaar. George Boellaard kende de opening niet goed, stond in *no time* slecht en werd langzaam maar zeker overspeeld. Tjark Vos vergaloppeerde zich in de opening en stond plots twee pionnen achter met wit, maar hij hield de stelling complex en zette zijn tegenstander onder tijdsdruk. Die kon dat niet aan en verloor zomaar zijn dame. Jos Kooiker kwam matig uit de opening, ruilde veel af en kon in het eindspel met zijn eigen torens de tweede rij bereiken om eeuwig schaak te forceren.

Jeroen Cromsigt en René Pijlman kwamen met wit tot overwegende stellingen. Jeroen won een pion en maakte het dit keer eens technisch af in plaats van tactisch. René kwam tot zware koningsaanval en rondde vakkundig af. Vincent Jongkind offerde aan bord 1 een stuk tegen een paar pionnen. Hij won nog een derde pion, maar daarna kwam hun sterspeler tot tegenaanval en was het helaas snel over. Piet Kooiman toonde weer eens zijn onverzettelijkheid en hield het evenwicht tot op het laatst in stand. Vlak voordat hij werd patgezet met de laatste pion van wit was het remise en was het verlossende halfje binnen.

De partij van René was het aanzien meer dan waard:

René Pijlman (1853)
 Jurriaan Eekelte (1865)

Commentaar van René

Na de opening was de volgende stelling ontstaan:

Zwart staat iets minder door zijn lelijke dubbelpion, het statische centrum en zijn disfunctionele loperpaar, maar na de normale zet 16 o-o staat wit voorlopig slechts een tikje beter. Mijn tegenstander verbaasde echter vriend en vijand met de lange rokade.

16. o-o-o?!

Ik hoefde niet lang na te denken over het juiste plan: de damevleugel openbreken, aldaar ten aanval trekken en als eerste mat geven.

17. a3 f6; 18. Dc2 fxe5; 19. fxe5 Dc7; 20. Tfe1 Le8; 21. b4.

Lijkt voordehandliggend, maar ik speelde deze zet pas toen ik na enig piekeren ook mijn 22e zet had bedacht, die essentieel is om door te breken op de a- of b-lijn.

21. cxb4?; 22. c5!

Een uitstekende tussenzet die de zwartveldige loper afsluit van de damevleugel. Na 22. axb4 Lxb4 komt wit er nog niet zo gemakkelijk doorheen. Zwart doet nog een paar onnauwkeurige zetten en de witte aanval wordt met elke zet krachtiger.

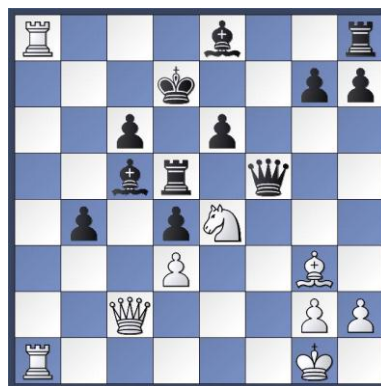
22. Td5?; 23. axb4 axb4?; 24. Ta8+ Kd7; 25. Pe4 Dxc5?; 26. Te1

Nog sterker is 26. Lg3 Df5; 27. Ta7+ Kd8; 28. Da4 en mat in een paar zetten.

26. Lxc5; 27. Lg3!

In zes zetten, waarin wit drie pionnen heeft geofferd, is de zwarte stelling veranderd van zorgelijk in totaal verloren.

27. Df5

De loper op c5 verhindert T1a7 mat, dus die moet eraf en de klus is geklaard, dat is simpel genoeg, maar om de een of andere reden kwam ik niet op het idee om beide manieren van slaan te onderzoeken.

28. Pxc5+?!

Begrijpelijk, want wie wil er nou niet een stuk winnen met schaak en voortzetting van de aanval? Maar teamgenoten die toekeken vertelden me direct na de partij dat ze een staande ovatie zouden hebben gebracht voor de slotcombinatie 28. Dxc5!! Txc5; 29. T1a7 mat.

28. Ke7

Na 28. Dxc5+ kon de koning niet over e7 weglopen, dat is het verschil. Nu kan zwart nog even spartelen. [28. Txc5; 29. T1a7 mat had ik wél gezien].

29. Pe4 Tf8; 30. T1a7+ Ld7; 31. Txf8 Kxf8; 32. Ld6+

En opgegeven wegens 32. Kg8; 33. Ta8+ Kf7; 34. Tf8+ Kg6; 35. Txf5. Okay, het had sneller gekund, maar verder was dit toch wel een overtuigende overwinning.

14 maart 2011	Tal/DCG 2	(1902)	– Isolani 1	(1862)	5 - 3
	T. Vos	(1953)	– A. Sternau	(2084)	1 - 0
	J. Donkers	(1998)	– C. van den Berg	(1855)	1 - 0
	T. Kooiman	(1882)	– H. ten Hoor	(1968)	0 - 1
	J. Croomsigt	(1850)	– C. Assink	(1799)	0 - 1
	J. Nagel	(1878)	– P. van Hoorn	(1905)	1 - 0
	R. Pijlman	(1829)	– H. Meijer	(1882)	1/2 - 1/2
Uw verslaggever:	P. Kooiman	(1923)	– R. Tjong-Akiet	(1714)	1/2 - 1/2
Dirk Goes	Y. Nagel	(1900)	– K. Been	(1688)	1 - 0

Nagels groots, tweede grijpt laatste strophalm!

Na in de eerste zes ronden slechts drie matchpunten te hebben gesprokkeld was Tal/DCG 2 in zwaar weer terechtgekomen en onder de degradatiestreep beland. Met nog drie wedstrijden te gaan was het een kwestie van erop of eronder. Het werd een mooie avond

Joran Donkers sleurde het eerste punt binnen na zijn opponent met hoogst origineel openingspel te hebben geconfronteerd. Op het bord verscheen een soort geweigerd Skandinavisch, als ik me zo mag uitdrukken

Joran Donkers (1998)
 Cees van den Berg (1855)

Commentaar van Joran

1. e4 d5; 2. Pf3 dxe4; 3. Pg5 Dd5?!

De pluspion blijft behouden maar gaat ten koste van drie tempo's. Na 3. Lf5; 4. Pc3 Pf6; 5. f3 exf3; 6. Dxf3 e6; 7. Lc4 Lxc2; 8. Dxb7 Pbd7 staat zwart waarschijnlijk ietsje beter.

4. d3 exd3; 5. Lxd3 h6; 6. Pc3 De5+; 7. Pge4 Lf5

7. f5?; 8. Dh5+ g6 (na 8. Kd8; 9. Le3 g6; 10. Df3! blijft de f-pion gepend en heeft wit maar liefst vijf stukken ontwikkeld voor de pion); 9. Dxd6+ Kd8; 10. Df7 Lg7; 11. f4 +/-.

8. o-o Lxe4; 9. Lxe4 c6; 10. Te1 Da5?!

De dame moet vroeg of laat toch naar c7, dus waarom niet gelijk?

11. b4!

Nu komt ook b4-b5 in de stelling, waardoor de h1/a8-diagonaal snel verzwakt kan worden.

11. Dc7?

Dit vraagt om problemen.

12. Df3 Pf6; 13. Lf4 Dc8??

De zwakke h1/a8-diagonaal komt nu pijnlijk aan het licht.

14. Pb5! Pxe4; 15. Pc7+ Kd8; 16. Dxe4

16. Txe4 Pd7; 17. Td1 Tb8; 18. Ted4 e6; 19. Dd3 is wellicht nóg sterker.

16. Pd7; 17. Pxa8 Dxa8; 18. Tad1 Ke8; 19. Dd4 Pf6; 20. Le5 Dc8; 21. Td2 h5

21. e6; 22. Ted1 Le7; 23. Dxa7 Pd5; 24. c4 f6; 25. cxd5 fxe5 +/-.

22. Ted1 Pd5; 23. c4 f6; 24. cxd5 fxe5; 25. Dxe5 cxd5; 26. Txd5 Th6

26. b6?; 27. Td8+ Dxd8; 28. Db5+ Kf7; 29. Df5+ Kg8; 30. Txd8 Th6; 31. Txf8 mat.

27. Td8+ Dxd8; 28. Txd8+ Kxd8; 29. Db8 Kd7; 30. Dxf8 Te6; 31. h4; 1-0.

Tjark Vos kwam wat onder druk te staan, maar voordat ik de tijd kreeg me daar zorgen over te maken had hij de bordjes al verhangen en in de counter gewonnen. Vlak daarna viel de derde overwinning nadat Yvette Nagel met veel geweld de stelling van haar tegenstander was binnengedenderd. Een halve domper was dat Piet Kooiman ondanks 200 ratingpunten meer in remise moest berusten en het werd ineens spannend toen nederlagen

van Jeroen Cromsigt en Tobi Kooiman de stand op 3½-2½ brachten. Zou het nog mis kunnen gaan met de haven in zicht?

Jan Nagel bracht het verlossende punt binnen. Zijn stelling oogde lange tijd een tikje gammel, maar door taai verdedigen en een (te) lang nadenkende tegenstander kwam hij fantastisch en beslissend terug in de partij. De mentaliteit van een winnaar! Dat René Pijlman daarna de laatste partij van de avond niet wist te winnen was een kleine tegenvaller, zeker voor hemzelf, maar ach Zo werd de eindstand 5-3 en was Tal/DCG 2 twee uiterst belangrijke matchpunten rijker in de strijd tegen degradatie!

30 maart 2011	Raadsheer 1	(1957)	–	Tal/DCG 2	(1936)	2 - 6
	F. Smit	(2028)	–	W. Hensbergen	(2120)	½ - ½
	H. bij de Vaate	(2063)	–	T. Vos	(1953)	0 - 1
	S. Geuljans	(2037)	–	P. Kooiman	(1923)	½ - ½
	R. van Beemdelust	(2013)	–	J. Donkers	(1998)	0 - 1
	H. Amand	(1834)	–	J. Cromsigt	(1850)	0 - 1
	O. Cliteur	(1949)	–	Y. Nagel	(1900)	0 - 1
Uw verslaggever:	M. Yahia	(1891)	–	R. Pijlman	(1829)	1 - 0
Dirk Goes	G. Opgenhaffen	(1838)	–	V. Jongkind	(1919)	0 - 1

Tal/DCG 2 overtreft zichzelf!

In de strijd tegen de dreigende degradatie boekte Tal/DCG 2 een spectaculaire en *auch in dieser Höhe* niet eens geflatteerde 6-2 overwinning op het toch bepaald niet zwakke Raadsheer 1, dat liefst vier spelers in de categorie 2000+ opstelde maar geen moment uitzicht heeft gehad op een beter resultaat. Als gevolg van deze puike prestatie heeft Tal/DCG 2 in de laatste wedstrijd, thuis tegen Zukertort 4, het lot in eigen hand en ik denk dat dat wel gaat lukken, vooral omdat ik bij het schrijven van dit verslag de uitslag van die wedstrijd al weet

Toen ik rond 21.30 uur de zaal binnenkwam zag ik nog net Joran Donkers het toilet ingaan om het bloed van zijn handen te wassen. In een obscuur zijvariantje van het Frans had hij zojuist een vreselijke slachting aangericht tegen de toch ervaren Ramon van Beemdelust, die er niet vaak zo hardhandig van zal zijn afgezet (0-1):

R. van Beemdelust (2013)
 J. Donkers (1998)

1. d4 d5; 2. e4 e6; 3. Le3 dxe4; 4. Pc3 Lb4; 5. a3 Lxc3; 6. bxc3 c5; 7. Dg4 Pf6; 8. Dxc7 Tg8; 9. Dh6 Tg6; 10. Dh4 Da5; 11. Ld2 Pc6

12. f3? e3!

13. Ld3 exd2+; 14. Kxd2 Txg2+; 15. Pe2 Pd5; 16. Tag1 Dxc3+; 17. Kc1 Dxa3+; 18. Kd2 Pxd4; 19. Txg2 Pxf3+

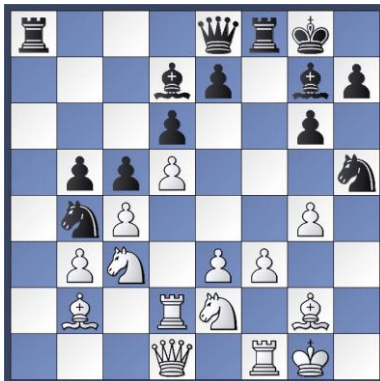
En Ramon mocht blij zijn dat hij nog een koning had om om te leggen. Een ouderwets potje rammen!

Tjark Vos had op papier de sterkste tegenstander. Hij trok zich er niets van aan en won zoals hij wilde, wat minder hardhandig dan Joran wellicht maar met hetzelfde fraaie resultaat: een vol punt (0-2)!

H. bij de Vaate (2063)

T. Vos (1953)

Stelling na 25. hxg4:

Ik vermoed dat de witspeler hier slechts rekening had gehouden met het natuurlijk uitziende 25. Pf6. Hij werd echter verrast door het speculatieve 25. **Lh6!** Tjark krijgt nu een sterke aanval: 26. **gxh5 Lxe3+**; 27. **Kh2 g5**; 28. **Pg3 Tf4**; 29. **Lh1?** (29. Tdf2 biedt betere kansen op overleving) **Th4+**; 30. **Kg2 Lh3+**; handdoek.

Willem Hensbergen had voor de verandering maar weer eens de verantwoordelijkheid genomen die bij zijn rating hoort en aan het topbord plaatsgenomen. In een toren-eindspel kreeg hij mooi spel maar tegenstander Frans Smit verdedigde zich taai en mede met het oog op de toestand aan de andere borden pakte Willem een nuttige plusremise (1/2-2 1/2).

Vincent Jongkind vloog er vol in tegen de toch zo aimabele Gerie Opgenhaffen. Het leverde hem zo veel verschillende winstmogelijkheden op dat ik even bang was dat hij de verkeerde nam toen hij zijn sterke paard ruilde tegen een hulpeloze loper, maar ook deze manier was meer dan voldoende: 1/2-3 1/2 en de finish in zicht!

Maar dan, René Pijlman tegen ons oud-lid Mustapha Yahia. René stond prachtig maar zag niet hoe het verder moest en wikkeld af naar een verloren stelling, die door Mustapha genadeloos werd uitgetikt (1 1/2-3 1/2).

Nog drie partijen te gaan en de situatie was als volgt: Piet Kooiman stond ietsjes minder, Yvette Nagel hing al heel lang aan een zijden draadje dat maar niet wilde knappen en Jeroen Cromsigt had een mooie stelling, ditmaal eens niet bereikt met hardhandig hakken maar met subtiel positioneel spel. Dat-doet-ie anders nooit!

Het was Yvette Nagel die de overwinning veilig stelde. Ze stond ronduit beroerd met de meest machteloze loper die ik in jaren heb gezien, maar wist van geen wijken en beet zich zo goed en zo kwaad als het ging in de stelling vast. De arme Olaf Cliteur werd stapelgek van het vergeefs zoeken naar de genadeklap en blunderde in tijdnood een volle toren weg, *of all pieces* geslagen door de inmiddels weer wat tot leven gekomen loper: 1 1/2-4 1/2 en buit binnen.

Even later deed Piet Kooiman er een halfje bij. In een *tricky* paardeindspel was het remisepaadjie smal en moest Piet behoedzaam manoeuvreren om er niet af te lazeren. Dat was hem wel toevertrouwd, en met nog maar weinig bedenktijd op de klok over vluchtte zijn tegenstander in remise (2-5).

Jeroen Cromsigt zorgde voor de slagroom op de taart. Zich niet bewust van de positieve ontwikkelingen bij Yvette en Piet verkeerde hij in de veronderstelling de *matchwinner* te zijn, maar gelukkig was er iemand zo vriendelijk hem de eindstand van 6-2 mee te delen toen hij weer heelhuids op aarde was geland.

6 december 2010	Tal/DCG 3	(1799)	– MSK 1	(1835)	3 - 5
	J. Kooiker	(1886)	– B. Wijgers	(1967)	0 - 1
	T. Visser	(1831)	– W. de Loos	(1958)	0 - 1
	J. Cromsigt	(1850)	– T. van Wagenveld	(1988)	1/2 - 1/2
	Chr. Alberti	(1676)	– R. de Groot	(1865)	0 - 1
	J. Loeve	(1780)	– H. van Ginkel	(1871)	0 - 1
	M. Coolen	(1779)	– R. Schriek	(1724)	1 - 0
	A. Gerritsen	(1774)	– D. Houtman	(1727)	1/2 - 1/2
	H.T. Lai	(1813)	– H. van Houtrijve	(1579)	1 - 0
Uw verslaggever: Dirk Goes					

Derde doet zichzelf te kort

Altijd lastig spelen tegen een eerste team van een, met alle respect, wat kleinere vereniging. De topborden zijn niet zelden loeisterk, terwijl de staartborden er een beetje als teamvulling bijhangen, want een team mot nou eenmaal uit acht schakers bestaan. De verwachting was dan ook dat de punten tegen MSK aan de lagere borden zouden moeten worden veroverd, en die prognose kwam uit: aan de borden 6 tot en met 8 was het feest met 2½ uit 3, maar een score van een schamel halfje aan de eerste vijf borden deed het team uiteindelijk de das om. Na deze nederlaag staat Tal/DCG 3 met 3 uit 3 in de middenmoot. Dat lijkt nog niet zo beroerd, maar ik vrees dat we nu de minst sterke teams hebben gehad en dat handhaving in de eerste klasse B der SGA beslist geen vanzelfsprekendheid is.

Was deze nederlaag nou eigenlijk wel nodig geweest? Geenszins! Het kleine doch o zo belangrijke woordje 'als' moet in schakerskringen wel zo'n beetje één van de meest gebruikte woorden zijn (bijvoorbeeld: "Als ik Te1 had gedaan in plaats van Td1, dan", enz.), maar als Jeroen Croomsigt en Chris Alberti gedurende de tijd-noodfase de weg naar de winst, die er wel degelijk heeft ingezet, hadden weten te vinden, dan hadden we de wedstrijd met 4½-3½ gewonnen en hadden we fier aan kop gestaan in de poule. Jeroen had een moordende batterij over de diagonaal h1-a8, zocht lang en vergeefs naar de genadeklap en pakte in de traditionele tijdnoed dan toch maar een halfje, terwijl Chris het spoor bij de aanblik van de onverbiddelijk doortikkende klok geheel bijster raakte en de arme teamleider machteloos moest toezien hoe een veelbelovende stelling naar de Filistijnen werd geholpen. Om met de goede Hans Balhuizen te spreken: vreselijk

Maar er waren ook lichtpuntjes in deze wedstrijd. Andy Gerritsen schoof geroutineerd naar remise, Marlo Coolen veroverde de kwaliteit en riep onder heffing van een gebalde vuist heel hard "Yes!" toen hij na afloop van zijn partij de bar kwam binnengewandeld, en Hing Ting Lai ging binnen het uur met veel geweld dwars door zijn tegenstander heen. Enige fragmenten:

□	Marlo Coolen	(1779)
■	Rachid Schriek	(1724)

Stelling na 18. Te1:

Marlo staat hier al lekker. Zijn tegenstander heeft om onduidelijke redenen een pion geofferd en zoekt op hardhandige wijze naar compensatie.

18. Lc6?!; 19. Pxc6 Txc6?

19. Dxc6 was iets minder slecht, maar het valt te begrijpen dat je de dames op het bord wil houden als je een pion achter staat. Nu echter:

20. La3!

Lekker zetje, 10 zetten later 1-0.

□	Hing Ting Lai	(1813)
■	Henk van Houtrijve	(1579)

Stelling na 13. Pb6-d5:

Hier schakelde Hing Ting over op *demolition mode*:

14. Pxd5 Lxd5; 15. e4 Lc6; 16. d5 Ld7; 17. e5 dxe5; 18. dxe5 Lg7; 19. e6 fxe6; 20. Lxg6+ Kf8; 21. Pe5+ Lf6; 22. Pf7

En het valt te billijken dat de zwartspeler het verder wel geloofde.

Hing Ting Lai: *demolition mode!*

20 januari 2011	VAS 6	(1740)	– Tal/DCG 3	(1762)	5½ - 2½
Uw verslaggever: Dirk Goes	A. Soest	(1811)	– J. Croomsigt	(1836)	0 - 1
	J. Jung	(1812)	– T. Visser	(1852)	1 - 0
	J. Stegeman	(1671)	– J. Loeve	(1809)	½ - ½
	A. Troost	(1642)	– G. Boellaard	(1817)	1 - 0
	T. Hagen	(1711)	– A. Gerritsen	(1764)	0 - 1
	J. Hamburg	(1711)	– M. Coolen	(1770)	1 - 0
	B. Deuss	(1814)	– Chr. Alberti	(1715)	1 - 0
	T. Prent	(1745)	– H. Tulleken	(1536)	1 - 0

Tal/DCG 3 kansloos zonder Jos en Hing Ting

Op papier was VAS 6 een te nemen horde, maar in de harde praktijk kon Tal/DCG 3 niet in de sterkst denkbare opstelling aantreden. Sterdspeler Hing Ting Lai moest kiezen tussen extern spelen of het zich laten huldigen door de gemeente Amstelveen als gevolg van het te Mierlo behalen van het Nederlands Kampioenschap Rapid-schaak met zijn team Zukertort C1 (onder andere samen met Tjark Vos) en koos terecht voor de huldiging. Was het bij deze aderlating gebeven, dan was de schade nog te overzien geweest, maar toen Jos Kooiker zich enkele uren voor aanvang van de wedstrijd ziek afmeldde werd duidelijk dat Tal/DCG 3 een loodzware avond tegemoet ging.

Jaap Loeve, de laatste tijd geteisterd door matige vorm, opende de score met een curieuze remise:

☐	J. Loeve	(1809)
☒	J. Stegeman	(1671)

1. e4 e6; 2. d4 d5; 3. exd5 exd5; 4. Pc3 c6; 5. Ld3 Pf6; 6. Lg5 h6; 7. Lh4 Ld6; 8. Pe2 o-o; 9. o-o?! Lxh2+!; 10. Kh1 Ld6; 11. Dd2 Pe4; 12. Lxd8 Pxd2; 13. Tfd1 Txd8

En ondanks een pluspion remise aangeboden door de zwartspeler. Een genereus aanbod van een, naar later bleek, griepierige tegenstander! Fritz waardeert de stelling na 14. Txd2 als +1,82 voor zwart en het valt te begrijpen dat Jaap weinig tijd nodig had om het aanbod middels een ferme handdruk te verzilveren.

Maar verder bleef de mand met meevallers maar matigjes gevuld. Chris Alberti en George Boellaard zagen hun plusjes als sneeuw voor de zon versmelten en scoorden bittere nullen, terwijl Herbert Tulleken de eer aan zijn tegenstander moest laten na een tragische kortsluiting. Herbert toonde zich ongebroken en onderhield aan de bar zijn gehoor met een wervelende verhandeling over, en ik citeer, 'stochastische kansberekening' (watte?). De Dikke Vandalen (ja ja, ik weet het, eigenlijk Van Dale, maar Vandalen is leuker) beschrijft 'stochastiek' als volgt:

-hout (o., stofn.), hout van stobben (i); **-kolen** (m.v.), nouts-kool gemaakt van stobbehout; **-laag** (v.(m.)), laag van stobben (i) (in veengrond); **-lichter** (m.), werktuig voor het uit de grond lichten van stobben (i).
stobbezwmmetje (o.), kleine bundelzwam.
stochast (m.; -en), (stat.) functie die aan alle elementaire gebeurtenissen van een kansmodel een getal verbindt, syn. kansvariabele: het aantal dagen dat iemand in een ziekenhuis verblijft kan als een stochast worden opgevat; van een stochast wordt gezegd dat hij een bepaalde waarde aanneemt.
stochastiek (v.; g.mv.) [*<Gr. stochastikos* (gissend)], leer van de stochastische waarneming.
stochastisch (bn.) [*<Gr. stochastikos*], 1 (stat.) betrekking hebbend op destochastiek; 2 (van statistische grootheden) in een getal uitdrukbaar: stochastische grootheid of variabele, eigenschap die bij waarneming ervan door middel van een getal kan worden vastgelegd, stochast, kansvariabele: het aantal kinderen dat op een bepaald moment wordt geboren is een stochastische grootheid; stochastisch proces, proces waarin een systeem met een bepaalde kans van de ene toestand naar de andere overgaat.
stock (m.; -s) [Eng.], 1 (hand.) voorraad van goederen: een grote stock van iets hebben; iets op stock hebben, in voorraad; in stock, in voorraad: welke galerie heeft werk van die schilder in stock; 2 het vaste kapitaal; – de gezamenlijke aandelen van een onderneming.
stockboek (o.), boek met genummerde nota's, kwitanties enz., die langs een geënerforeerde lijn uitgescherpt

Het moge duidelijk zijn: met Herberts komst naar onze vereniging hebben we een topintellectueel in huis gehaald!

Andy Gerritsen deed wat terug door een toreineindspel met pluspion te verzilveren. Marlo Coolen dan, extern vaak succesvol, helaas ditmaal niet, en ook Tom Visser kwam er niet aan te pas. Toegegeven, met zwart tegen Jaap Jung, van wie je veel kunt zeggen maar niet dat hij in het bezit is van een exaltische speelstijl, is inderdaad geen pretje

Nee, dan Jeroen Croomsigt! Aan het topbord kreeg hij oud-Taller Andy Soest te bestrijden. Van Andy ontving de redactie de volgende bijdrage, waarvoor hartelijk dank:

Wat er zoal door mij heen ging – door Andy Soest

Heel, heel lang geleden stond in het clubblad van Tal de stukgelezen rubriek ‘Wat ging er door je heen?’ Deze rubriek was opgezet door de aimabele Dirk Goes, nog steeds redacteur van het onvolprezen Tal Nieuws. Zijn opzet: de toeschouwer een kijkje te gunnen in de hersenspinselen en paranoia van de schaker tijdens de partij.

Indien je na een gewonnen partij snel naar de bar stoof, werd je kordaat de weg versperd door Dirk. Met een aller-vriendelijkst: “Dat is wel wat voor het clubblad” werd je gedwongen je partij compleet met analyse en gevoelens (schrijf je nog even op wat er door je heen ging toen je die zet speelde?) binnen een maand in te leveren. Ontsnappen was onmogelijk, de vriendelijk priemende oogjes en de daarbij beruchte *smile* van breedbekkikker Goes deden je het zweet uitbreken en na een stamelend “Maar natuurlijk Dirk” vluchtte je weg naar de bar. Dat was toen

Tijdens de externe wedstrijd VAS 6 -Tal/DCG 3 was Dirk teamleider. Eigenlijk had ik moeten weigeren te spelen, het boze oog van Dirk is onafwendbaar. En ja hoor, daar heb je het al, op zet 26 geef ik pardoes een paard weg.

Wat ging er door mij heen? Afschuw, verbijstering, woede, berusting in de onvermijdelijke nul, maar de adrenaline en teleurstelling gieren door mij heen en dus smijt ik à tempo twee zetten op het bord met de bedoeling daarna op te geven. Tot mijn verbazing win ik twee pionnen terug, zie de tegenstander in tijdnood komen en ga er nog zo’n kleine 60 zetten tegenaan. En dan komt er een moment waarbij ik nu aan de lezer vraag na te denken over het volgende.

Mijn tegenstander is in behoorlijke tijdnood en heeft vanaf zet 38 minder dan 5 minuten. Zelf heb ik circa 40 minuten over. Ik probeer à tempo te spelen, maar moet noteren. Op zet 58 heeft mijn tegenstander nog 1 minuut 29 en ik nog 36 minuten. Blijven noteren helpt mijn tegenstander, die kan steeds à tempo reageren terwijl ik mijn notatieblaadje volklieder. Ik ben aan zet. Wat gaat er nu door u heen?

Zelf heb ik heel even overwogen 31 minuten te gaan wandelen en wit door zijn vlag te jagen, waarbij het maar de vraag is of dat ook zou lukken. Gelukkig overwon het gezonde verstand en speelden we gewoon verder, het nadeel van noteren voor lief nemend. Na 85 zetten gaf ik op, wit speelde vanaf zet 52 voortreffelijk en ik ging kansloos ten onder. Achteraf blijkt dat wit 27 zetten foutloos op het bord gooide in 57 seconden.

Ondanks een nederlaag toch een tevreden gevoel. Immers, vanaf zet 28 (dus na het weggeven van een stuk) hebben beide spelers plezier gehad aan het vervolg.

28 februari 2011	Tal/DCG 3	(1796)	–	Probleem 1	(1878)	3½ - 4½
Uw verslaggever: Dirk Goes	J. Cromsigt	(1850)	–	P. Scheermeijer	(1962)	1 - 0
	H.T. Lai	(1813)	–	J. Schuur	(1953)	½ - ½
	J. Kooiker	(1886)	–	M. Nieuwenbroek	(1867)	0 - 1
	J. Loeve	(1780)	–	R. Scheermeijer	(1942)	0 - 1
	A. Gerritsen	(1774)	–	G.J. Goedhart	(1898)	0 - 1
	G. Boellaard	(1814)	–	M. Manshanden	(1823)	1 - 0
	Chr. Alberti	(1676)	–	J. de Heer	(1760)	1 - 0
	M. Coolen	(1779)	–	F. van de Pavoordt	(1817)	0 - 1

Derde niet onverdienstelijk onderuit tegen koploper

In de strijd tegen koploper Probleem 1 kwam Tal/DCG 3 dicht bij een verrassing, maar uiteindelijk moest dan toch de eer aan de tegenstander worden gelaten. Met wat fantasie zou je dit een plusnederlaag kunnen noemen, maar ook die leveren geen matchpunten op

Na lang wikken en wegen had ik Hing Ting Lai aan het hoge tweede bord opgesteld, en daar kreeg ik geen spijt van. In een Franse afriulvariant moest hij weliswaar secuur spelen om het equilibrium in stand te houden, maar iedereen die weleens tegen hem heeft gespeeld kan bevestigen dat dit hem wel is toevertrouwd. Tegenstander Schuur begon onmiddellijk na de partij aan een lange tirade over jeugdspelers die de afriulvariant van het Frans spelen. Een schande was het, het zou verboden moeten worden, en ook met Hing Ting zou het nooit wat worden. Ik liet hem beleefd uitrazen, maakte een *mental note* hem een pesterig mailtje te sturen zodra Hing Ting zijn eerste meesterresultaat op zak heeft en noteerde tevreden een halfje op het wedstrijdformulier.

Vervolgens kreeg het team een aantal nullen te slikken. Jaap, Jos, Andy, allemaal gingen ze ten onder. Chris Alberti deed wat terug door een stelling te winnen waarvan bijna iedereen dacht dat die voor hem verloren was. Zijn eerste punt voor Tal/DCG 3, moge er nog vele volgen!

En dan: twee tijdnooddincidenten op rij, heb ik dat! George Boellaard zette het aan twee kanten van het bord met pionnen op een lopen, de tegenstander raakte in paniek, tijdnood maakte het er allemaal niet beter op en dan is een onreglementaire zet een bijna onvermijdelijk gevolg. George twee minuten erbij, die hij voornamelijk gebruikte om zijn adrenalinepeil weer op aanvaardbare hoogte te brengen. Verder rustig uitgetikt. Vrijwel gelijktijdig ging er iets mis bij de partij Scheermeijer-Cromsigt, maar die zijn gelukkig allebei arbiter en daarom prima in staat de situatie zelf op te lossen. Uiteindelijk pakte Jeroen de winst en bracht daarmee zijn score op 4½ uit 5, fantastisch!

Stand nu 3½-3½, zou Marlo Coolen voor het wonder gaan zorgen? Zijn stelling oogde al een tijdje verdacht, maar Marlo had dit seizoen al vaker bewezen het niveau in de eerste klasse prima aan te kunnen. Helaas, ditmaal was er geen redden meer aan, en daarmee ging de wedstrijd nipt verloren, maar we hebben ze in ieder geval flink aan het schrikken gemaakt!

28 maart 2011	Almere 3	(1800)	– Tal/DCG 3	(1816)	2½ - 5½
Uw verslaggever: Dirk Goes	J. Bertelkamp	(1782)	– J. Kooiker	(1886)	½ - ½
	D. van Leusden	(1996)	– J. Cromsigt	(1850)	0 - 1
	J. Dielhoff	(1784)	– G. Boellaard	(1814)	1 - 0
	K. Vlak	(1745)	– H.T. Lai	(1813)	0 - 1
	P. Kooijman	(1778)	– T. Visser	(1831)	½ - ½
	A. Speek	(1869)	– J. Loeve	(1780)	½ - ½
	R. Cramer	(1689)	– M. Coolen	(1779)	0 - 1
	G. Koeleman	(1754)	– A. Gerritsen	(1774)	0 - 1

Almere uit, altijd lastig, maar nu even niet

Waar de Tal/DCG'ers ruwweg in volgorde van sterkte achter de borden plaatsnamen, had de teamleider van Almere, de onnavolgbare Ton Sprong, wat met de opstelling zitten *fucken* door zijn twee sterkste spelers op de borden 2 en 6 te parkeren. Die strategie mislukte glorieus! Jeroen Cromsigt, dit seizoen in blakende vorm, knapte de mij onbekende maar op papier sterke Dennis van Leusden op, terwijl Jaap Loeve krantig stand hield tegen Andries Speek. Vraag overigens niet hoe, Jaap had een gammele stelling die met houtjes en touwtjes aan elkaar vasthing, maar op de een of andere manier wist hij alle aanslagen te overleven. Aan het eind van de rit bleek alleen George Boellaard te zijn gesneuveld, maar deze tegenvaller werd meer dan gecompenseerd door overwinningen van Hing Ting Lai, Marlo Coolen en Andy Gerritsen.

Graag maak ik van de gelegenheid gebruik om de toch zo ervaren Jos Kooiker eens ernstig te kapitelen: voortaan eerst even overleggen met de teamleider voordat er remise wordt aangeboden c.q. aangenomen. Nu bleef de verbale communicatie met de *captain* beperkt tot een opgewekt "Zeg Dirk, bij mij is het remise geworden hoor". Schoolvoorbeeld van een gevalletje *fait accompli* Tom Visser vroeg en kreeg toestemming een remiseaanbod te verzilveren en gaf daarmee blijk wél op de hoogte te zijn van de schaakmores.

Tot slot nog wat partijmateriaal. Hing Ting Lai leek zijn tegenstander vanuit de opening te overspelen toen zijn dame met veel machtsvertoon de vijandelijke konings-

stelling binnendrong, maar meer dan een pion leverde het niet op. Het werd nog een spannende partij.

□	Kees Vlak	(1745)
■	Hing Ting Lai	(1813)

1. e4 e6; 2. d4 d5; 3. Pc3 Pf6; 4. Lg5 Lb4; 5. e5 h6; 6. Ld2 Lxc3; 7. Lxc3?!

Gespeeld in zalige onwetendheid van de theorie, die hier streng 7. bxc3 aanbeveelt.

7. Pe4; 8. Ld2 e5; 9. c3 Pc6

10. f3?

Vraagt om problemen.

10. Dh4+

Die komen snel

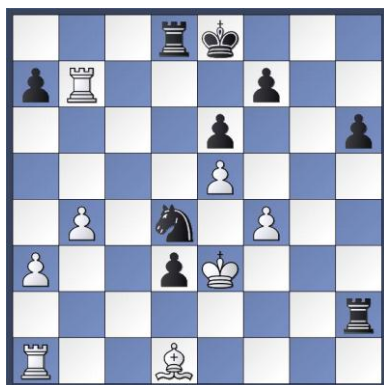
11. Ke2 Df2+?!

Optisch sterk, maar het levert slechts een schamele pion op. Daarom beter 11. Pg3+ met kwaliteitswinst.

12. Kd3 Dxd2+

Valt wat tegen gezien het machtsvertoon waarmee de zwarte dame de witte stelling is binnengedenderd, maar meer zit er niet in

13. Dxd2 Pxd2; 14. Kxd2 cxd4; 15. f4 Ld7; 16. c4 dxc4; 17. Lxc4 g5; 18. g3 Pa5; 19. Le2 gxf4; 20. gxf4 Lc6; 21. Pf3 Le4; 22. Thc1 Pc6; 23. a3 Td8; 24. b4 d3; 25. Ld1 Lxf3; 26. Lxf3 Pd4; 27. Ld1 Tg8; 28. Tc7 Tg2+; 29. Ke3 Txb2; 30. Txb7

30. Th3+?!

Mist onder aanzwellende tijddruk het sterke 30. d2, dat een matnet weeft, bijvoorbeeld 31. Txa7 Pf5+; 32. Ke4 Td4+; 33. Kf3 Td3+; 34. Kg4 Th4 mat.

31. Kd2 Tc8; 32. Txa7

Ineens is het allemaal niet zo duidelijk meer

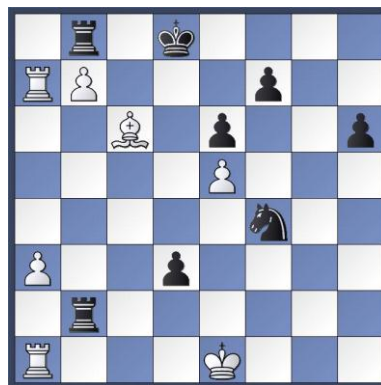
32. Pe2; 33. b5 Pxf4?!

Niet slecht, maar 33. Pc3, met de dreiging 34. Pe4+ Ke1; 35. Th1 mat, verdiende toch de voorkeur.

34. b6 Th2+; 35. Ke1 Tb2?!

35. d2+ was mat in 8 (voor de liefhebber: 36. Kf1 Ph3; 37. La4+ Kf8; 38. Txf7+ Kxf7; 39. Le8+ Txe8; 40. b7 Tf2), maar probeer dat maar eens te vinden met nog slechts enkele minuten op de klok

36. b7 Tb8; 37. La4+ Kd8; 38. Lc6

38. d2+!

Nu is alles weer in orde.

39. Kf1 Tc2; 40. Td1

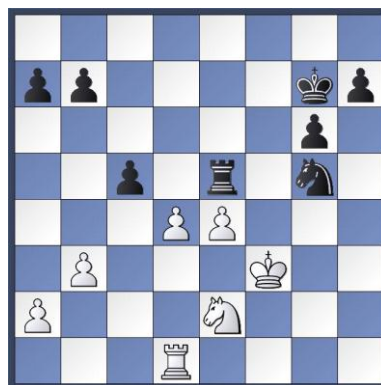
Als de loper wijkt is 40. Tc1+ uit.

40. Txc6; 41. Txd2+ Pd5; 42. Tb2 Kc7; 43. a4

Hier stopte de notatie. Rest mij te zeggen dat Hing Ting de partij verder vlekkeloos uitspeelde, en dat bij een snelheid van zo'n kilometer of 60 per uur. Niet na te vertellen hoe behendig die vingertjes over het bord flitsen!

□	Dennis van Leusden	(1996)
■	Jeroen Croomsigt	(1850)

Stelling na 38. Pxd5+:

In tijdnood gaat de witspeler in de fout door met zijn koning naar voren te lopen, overigens in een stelling die toch al niet zo fris meer ruikt. De alternatieven verliezen eveneens, zij het wat minder snel.

39. Kf4?? Txe4+; 40. Kxg5 h6 mat.

2 mei 2011	Tal/DCG 3	(1816)	– VAS 4	(1850)	4 - 4
	J. Kooiker	(1886)	– V. Hendriks	(2131)	0 - 1
	J. Cromsigt	(1850)	– K. Terstall	(1923)	0 - 1
	H.T. Lai	(1813)	– M. Bogaard	(1930)	1 - 0
	T. Visser	(1831)	– J. van Dongen	(1776)	1/2 - 1/2
	G. Boellaard	(1814)	– M. van der Veen	(1872)	0 - 1
	J. Loeve	(1780)	– D. Schaink	(1695)	1/2 - 1/2
Uw verslaggever:	M. Coolen	(1779)	– T. de Hoon	(1657)	1 - 0
Dirk Goes	A. Gerritsen	(1774)	– T.L. Kwee	(1816)	1 - 0

Derde handhaaft zich in eerste klasse!

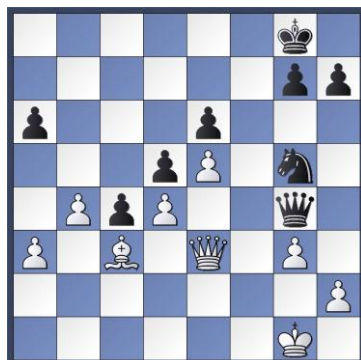
2 mei 2011, avond van de waarheid voor Tal/DCG 3 in haar strijd tegen de dreigende degradatie. Prettig was dat de overige wedstrijden in deze ronde al waren gespeeld, zodat iedereen wist waar hij aan toe was. Voorafgaand aan deze wedstrijd was de stand als volgt:

1.	Probleem 1	7	13	36
2.	Caissa 8	7	12	38½
3.	Almere 3	7	6	24
4.	VAS 4	6	6	22½
5.	VAS 6	7	5	26
6.	MSK 1	7	5	25
7.	Tal/DCG 3	6	5	23
8.	WSC 1	7	2	21

Wedstrijdleader Opgenhaffen had de degradatiestreep getrokken boven de nummer 6, dus de situatie was duidelijk: een nederlaag met de kleinst mogelijke cijfers was nog net voldoende voor handhaving, bij 5-3 verlies was het *exit* Tal/DCG 3. De spanning die door huize Mercator gierde was bijna tastbaar

Het begin was veelbelovend: rond 22.00 uur brachten Andy Gerritsen en Marlo Coolen volle punten binnen, die even later dankbaar werden bijgeschreven op het scorebord. Helaas stond George Boellaard toen al een tijdje verloren. In een woeste variant van het koningsgambiet had hij een kwaliteit en later zelfs een volle toren geofferd voor een aanval die nimmer van de grond kwam. Tragisch maar waar: 2-1. Wandelende puntenmachine Hing Ting Lai bracht de stand op 3-1:

☐ **Milo Bogaard** (1944)
☒ **Hing Ting Lai** (1892)

Hing Ting staat hier prima natuurlijk. Hij heeft een mooie gedekte vrijpion op c4, het stoere paard is superieur aan de hulpeloos om zich heen kijkende looper en een surplus aan tijd biedt hem de gelegenheid in alle rust naar een subtiele afmaker te zoeken. In bovenstaande stelling begint Milo aan een wanhoopsactie om zijn looper te activeren.

37. b5 axb5; 38. Lb4

Loper daarmee ten koste van een pion geactiveerd, maar nu zit er ineens een tactisch grapje in de stelling.

38. Dxd4!

En Milo gaf het op vanwege 39. Dxd4 Pf3+.

Jeroen Cromsigt bracht de spanning terug door zijn eerste partij van het seizoen te verliezen. Pion geofferd en niet meer teruggezien, jammer! Neemt niet weg dat hij met een score van 5½ uit 7 mag terugzien op een buitengewoon geslaagd seizoen.

Jaap Loeve bracht het verlossende halfje binnen. Hij stond goed, misschien wel gewonnen, maar wilde terecht geen risico nemen. Klassebehoud daarmee veiliggesteld en *mission accomplished!*

En dan Tom Visser! Hij wierp een blik op het scorebord en keek mij aan met vragende blik die slechts één ding kon betekenen: "Mag ik remise aanbieden"? Ik knikte hem toe dat het mocht, hij keek mij nog eens aan, ik knikte opnieuw en de vrede werd getekend. Tom dacht hiermee het halfje te hebben binnengesleurd dat het aantal bordpunten op 3½ bracht en ontplofte bijkans toen hem duidelijk werd dat Jaap hem net was voorgeweest. De snor koelde vervolgens zijn verontwaardiging op de teamleider, die nochtans ostentatief zijn handen in onschuld waste en op eigen verantwoordelijkheid wees. Desgevraagd gaf Tom toe dat hij het scorebord had bestudeerd, maar dat de juiste tussenstand hem was ontgaan omdat hij zijn leesbril ophad! Als teamcaptain had ik dat natuurlijk moeten begrijpen

Hoe dan ook, stand inmiddels 4-3, en een halfje van Jos Kooiker zou de score op 4½-3½ brengen. Jos stond prachtig, maar in de uitvluggerfase toonde zijn sterke tegenstander zich de handigste, Jos trapte in een vork en de eindstand van 4-4 was bereikt.

10 januari 2011	Tal/DCG 4	(1673)	– VAS 5	(1716)	1½ - 6½
Uw verslaggever: Jeroen Cromsigt	C. Groen	(1743)	– J. Korovins		0 - 1
	E. Hoekstra	(1714)	– J. Pex	(1669)	½ - ½
	B. Lampe	(1712)	– J. Pieter	(1806)	0 - 1
	J.P. Streef	(1623)	– T.L. Kwee	(1816)	0 - 1
	H. Bruinsma	(1665)	– M. Jonkman	(1871)	0 - 1
	B. van den Berg	(1630)	– B. Duivenvoorden	(1561)	1 - 0
	H. Balhuizen	(1627)	– R. Koster	(1651)	0 - 1
	B. Dreef	(1671)	– R. Bakker	(1639)	0 - 1

Vierde bakt er weinig van

Na de drie sterkste tegenstanders in de eerste drie ronden te hebben ontmoet, stond nu een tegenstander op het programma die op papier maar iets sterker was. In de praktijk ging er echter weer heel veel mis, waardoor ook nu de nederlaag groot uitviel.

Cor Groen misrekende zich en bleef een stuk achter tegen een sterke Letse speler. Erik Hoekstra ruilde met wit alle zware stukken af en daarna was er geen doorkomen meer aan. Ben Lampe liet in gelijke stand zijn dame insluiten door een vijandelijke loper en kon naar de bar. Jan Pieter Streef stond goed, wilde echter met zijn loper van c1 een pion op g6 slaan. Dat mocht niet van de bond, maar hij moest wel met loper c1 spelen. Jammer, want nu kon zwart gewoon de andere loper slaan en kon JP meteen opgeven.

Hilbrand kwam er zelfs met wit niet aan te pas, verloor een pion en werd langzaam maar zeker weggeschoven. Stralend lichtpunt in het team was Bas van den Berg, die twee stukken offerde, er eentje terugkreeg en zo'n sterke aanval overhield dat hij al combinerend het punt pakte. Als enige, dat dan weer wel

B. van den Berg (1630)
 B. Duivenvoorden (1561)

1. e4 g6; 2. d4 Lg7; 3. Pc3 c5; 4. Pf3 Pc6; 5. dxc5 Da5; 6. Ld2 Dxc5; 7. Pd5 Pd4; 8. c3 Pxf3; 9. Dxf3 e6; 10. Le3 Da5

11. Lc4!

Eerste stukoffer

11. exd5; 12. Lxd5 Pf6; 13. Ld4 Dd8

14. Lxf7!

Tweede stukoffer

14. Kxf7; 15. e5 Te8; 16. o-o Te6; 17. Tae1 De7; 18. Te3 d6; 19. exf6 Lxf6; 20. Tfe1 Txe3; 21. Txe3 Le6; 22. Lxf6 Dd7; 23. Ld4 Lf5; 24. g4 Te8; 25. gxf5 Txe3; 26. fxe3 gxf5; 27. Dh5+ Ke6; 28. e4 fxe4; 29. Dg4+ Ke7; 30. Lf6+; 1-0.

Hans Balhuizen stond bakken materiaal achter met nog twee minuten op de klok, maar hij had een zeer sterke aanval met dame en loper. Hij had eeuwig schaak moeten nemen, dacht met afruilen te kunnen winnen, maar van ruilen komt huilen want zijn tegenstander had een tussenzetje waardoor hij snel won. Ook invaller Bert Dreef deelde in de malaise door snel te verliezen.

De *team spirit* zit in een diep dal, snel vergeten deze wedstrijd, of beter nog, dit hele seizoen. Volgend jaar maar weer een klasse lager tegen mensen van eigen niveau scoren, dan komt het plezier vast en zeker weer terug.

31 januari 2011	Fischer/Z 3	(1658)	–	Tal/DCG 5	(1490)	5 - 3
	L. Littel	(1833)	–	B. Dreef	(1626)	0 - 1
	A. van der Mark	(1850)	–	C. Flikweert	(1498)	½ - ½
	B. Jongbloed	(1705)	–	Th. Loermans	(1490)	½ - ½
	J. Snoep	(1699)	–	H. Tulleken	(1536)	1 - 0
	R. Baines	(1587)	–	P. Kremer		1 - 0
	J. Sonnenberg	(1650)	–	J. Jaarsveld	(1355)	1 - 0
Uw verslaggever:	B.J. Kraal	(1496)	–	K. Abma	(1530)	0 - 1
Karel Abma	A. Ranzijn	(1441)	–	J. van Walstijn	(1397)	1 - 0

TAL-DCG 5 verliest met 5-3 van Fischer-Z3 (maar het had ook andersom kunnen zijn)

Terwijl Cairo oververhit raakt, sta ik te kleumen op het trottoir van de Prins Hendrikkade voor café Batavia, terwijl binnen Jos Jaarsveld, Paul Kremer en Cees Flikweert aan de bar zitten. Op de voordeur hangt een A4-tje met de tekst: “Wegens technische problemen gesloten.” Daarom sta ik ook buiten: met vier spelers kun je geen wedstrijd beginnen. Het is inmiddels 20 uur 15 en bij Fischer/Z heeft men haast; er moeten toch nog een paar medespelers de voordeur worden gewezen.

Dan zie ik 15 meter verderop in het duister de omtrekken van Bert Dreef opdoemen. Hij spreekt een suspecte passant aan. Ik begin te zwaaien en “Bert, Bert” te roepen. Hij ziet en hoort niets en keert zich om. Dit is een ongehoorde miskenning van mijn gezag als teamcaptain! In een paar stappen ben ik bij hem. Hij vraagt: “Weet je ook waar ik hier kan parkeren?” Ik verwijs hem naar de Kamer van Koophandel (u weet wel: Batavia, VOC-mentaliteit en zo) en draai mij om: daar is Herbert Tulleken die zijn fiets heel ondoelmatig vergrendelt aan een amsterdammertje. Een zekere opluchting maakt zich nu van mij meester. En, verdomd daar is nu ook Thijs Loermans. Alleen Jos van Walstijn ontbreekt nog.

Onze klokken lopen al, we moeten gaan spelen. Gelukkig heb ik een ragfijne opstelling gemaakt. Jos Jaarsveld wordt daarbij opgeofferd aan de tegenstander in grote vorm, die een zwervend bestaan leidt op de borden van Fischer/Z 3. Hij lijdt dan ook een snelle nederlaag. Inmiddels is ook Jos van Walstijn binnengekomen.

Mijn tegenstander verliest het zicht op het gevaar van mijn koningsaanval en gaat mat (1-1). Aan de andere borden is de strijd volop gaande. Op bord 1 komt Bert een stuk voor en wint later, maar Jos van Walstijn verliest. Dat is een streep door mijn rekening. Thijs en Paul staan zeer goed en bij Herbert is de zaak in evenwicht, evenals bij Cees. Een gelijkspel zou ook welkom zijn. Helaas: Herbert en Paul verliezen. De stand is dan 4-2 en Thijs, die in goede stand een pion voorstaat, krijgt uitdrukkelijk de opdracht om geen remise te accepteren, maar ten slotte moeten Cees en Thijs toch in remise berusten.

7 maart 2011	Tal/DCG 5	(1530)	– Boven IJ 4	(1582)	4 - 4
Uw verslaggever: Karel Abma	J. Eisses	(1388)	– R. ten Have	(1805)	0 - 1
	B. Dreef	(1671)	– E. Wesker	(1730)	1 - 0
	C. Flikweert	(1544)	– W. van Waardt	(1468)	1/2 - 1/2
	H. Tulleken	(1552)	– H. Jansen	(1504)	1/2 - 1/2
	H. Wijono	(1590)	– B. Kroon	(1566)	1/2 - 1/2
	Th. Loermans	(1513)	– E. Jansen	(1528)	1/2 - 1/2
	K. Abma	(1547)	– G. Tetteroo	(1630)	0 - 1
	J. van Walstijn	(1436)	– M. Berkhout	(1423)	1 - 0

Teamcaptain van de pot gerukt

Het zit het 5e team niet echt méé. Nadat we tegen het zwakke ENPS in onze eerste wedstrijd van het seizoen dankzij een onbezet bord op 4-4 waren blijven steken, en een maand geleden dankzij 3 dubbeltjes die alle drie de verkeerde kant op vielen met 5-3 verloren van het sterke Fischer/Z, brak ons afgelopen maandag een zeker gebrek aan discipline in onze club op. Het resultaat was opnieuw een gelijkspel, nu tegen Boven IJ 4.

Het team leek in zijn sterkste samenstelling te kunnen spelen (dat wil zeggen: inclusief Heru Wijono), dus had ik opnieuw een ragfijne opstelling voorbereid, maar Paul Kremer belde *last minute* af wegens een acute ongesteldheid. Gelukkig had ik Job Eisses nog achter de hand, dus opnieuw een ragfijne opstelling gemaakt. Het was nu echter wel nodig om een speler aan het eerste bord op te offeren, want Boven IJ beschikte op die plek over een speler met een ELO van 1780 en bovendien een TPR van 2012. Job toonde zich grootmoedig bereid om zich door hem te laten afslachten.

Om 20.04 uur kwamen de spelers van Boven IJ in gestrekte mars ons club-lokaal binnen. Jeroen Cromsigt verzocht mij de opstelling in te vullen. Helaas waren drie van onze spelers nog niet aanwezig. Ik verzocht hem dus om alvast te beginnen bij de teamcaptain van Boven IJ, dan kon ik mij nog even terugtrekken op het toilet. Daar zittende (mijn buik was inmiddels hevig gaan rommelen) werd ik in mijn concentratie gestoord door Hans Balhuizen, die vanachter de deur loeide: “Karel, waar ben je? Er wordt op je gewacht!” Het oncomfortabele gevoel in mijn buik nam nu toe, en nog meer toen bij terugkomst bleek dat Jeroen de klokken al had aangezet. “Het is al bijna half negen!” riep hij, terwijl de klok van de bar 20.16 uur aanwees. Volgens mijn eigen horloge was het 20.12 uur.

Ons team was nu bijna compleet; alleen Jos van Walstijn was nog niet gearriveerd. Ik begon mijn ragfijne opstelling in te vullen. Ook Boven IJ bleek een tactvolle opstelling te hanteren, zodat het even zoeken was. Nog steeds geen Jos van Walstijn. Wat gedaan als hij niet komt opdagen? Dan moet het eerste bord maar leeg blijven, zodat Job Eisses zijn kansen kan wagen op het laatste bord “Ja, maar”, vertelde Jeroen, “Job is al begonnen met spelen aan het eerste bord!” Na enige krachttermen mijnerzijds meldde Jos van Walstijn zich alsnog. De tram, u weet wel. En zo begonnen we met 15 minuten achterstand op de klok aan onze wedstrijd. Ikzelf speelde als nat toiletpapier en verloor kansloos van mijn overigens sympathieke tegenstander. Job had toen al verloren.

Ik moet bekennen dat ik zo de pest had aan de gang van zaken dat ik mij weinig heb verdiept in de overige partijen, maar mij bijna meteen ben gaan bedrinken. Wel is mij nog bijgebleven dat enige sympathisanten meldden dat Bert Dreef opnieuw vanuit slechte stand de winst naar zich had toetrokken. “Dat doet hij nu altijd!” voegden ze er aan toe. Bert heeft nu 5 uit 5. Jeroen zal hem volgend jaar wel selecteren voor een hoger team, dat doet hij ook altijd

Ratinglijst per 1 mei 2011

Op naam

	1 mei 2011	1 febr. 2011	1 nov. 2010	1 aug. 2010	1 mei 2010	1 febr. 2010
Abma, K.	1535	1547	1530	1530	1528	1528
Albers Spierings, M.	1400	1400	1415	1415	1415	1419
Alberti, Chr.	1656	1676	1715	1715	1715	1770
Balhuizen, H.	1601	1627	1636	1636	1629	1660
Berg, B. v.d.	1646	1630	1653	1653	1645	1640
Berg, J. v.d.	2007	1991	1999	2008	2008	2022
Bockel, Chr. van	1864	1864	1864	1864	1864	1864
Boellaard, G.	1722	1814	1817	1817	1801	–
Bruinsma, H.	1659	1665	1681	1681	1674	1652
Coolen, M.	1747	1779	1770	1770	1770	1759
Cromsigt, J.	1902	1850	1836	1836	1825	1818
Donkers, J.	2010	1998	1987	1993	1993	1964
Dreef, A.	1712	1671	1626	1626	1643	1607
Eisses, J.	1386	1388	1377	1377	1385	1374
Findhammer, C.	1794	1794	1794	1794	1794	1794
Flikweert, C.	1539	1544	1498	1498	1513	1513
Gerritsen, A.	1788	1774	1764	1764	1764	1768
Goes, D.	1963	1940	1922	1916	1983	1976
Groen, C.	1726	1743	1736	1736	1723	1742
Helmers, W.	2061	2058	2065	2067	2067	2083
Hensbergen, W.	2048	2120	2068	2055	2041	2024
Hoekstra, E.	1709	1714	1692	1692	1705	1720
Jaarsveld, J.	1345	1349	1355	1355	1341	1352
Jongkind, V.	1933	1919	1903	1903	1917	1945
Klein, R.	2035	2067	2069	2069	2053	2043
Kooiker, J.	1863	1886	1913	1913	1904	1923
Kooiman, P.	1936	1923	1930	1930	1930	1959
Kooiman, T.	1866	1882	1902	1902	1902	1870
Kuijk, J. van	1948	1936	1966	1959	1957	1940
Lai, H.T.	1892	1813	1806	1710	1710	1668
Lampe, B.	1696	1712	1686	1686	1687	1661
Leeflang, H.	2138	2127	2127	2127	2127	2131
Loermans, M.	1529	1513	1490	1490	1475	1486
Loeve, J.	1772	1780	1809	1809	1805	1752
Looman, H.	1497	1476	1549	1439	1438	1556
Lubbers, J.	2012	2010	2017	1943	1943	1962
Luberti, W.	2198	2232	2228	2228	2228	2245
Manuel, P.	1958	1965	1982	1982	2011	2001
Nagel, J.	1891	1878	1875	1891	1894	1862
Nagel, Y.	1954	1900	1918	1918	1918	1927
Oosten, F. van	1307	1307	1307	1307	1307	1307
Pijlman, R.	1881	1829	1871	1853	1820	1840
Schoffelmeer, F.	2036	2042	2016	2016	2016	2032
Schoute, F.	1860	1860	1927	1927	1927	1927
Sorgdrager, H.	1481	1481	1481	1481	1481	1481
Straalen, J. van	1432	1432	1432	1432	1432	1432
Streef, J.	1602	1623	1645	1645	1670	1679
Swaagman, C.	1564	1564	1564	1564	1564	1564
Tulleken, H.	1525	1552	1536	1536	1523	1528
Veenstra, F.	1795	1820	1820	1842	1841	1838
Visser, T.	1815	1831	1852	1852	1852	1877
Vos, Chr.	1952	1986	2009	1969	1969	2006
Vos, T.	2016	1953	1917	1857	1904	1879
Vries, R. de	1180	1180	1180	1180	1180	1180
Walstijn, J. van	1434	1436	1397	1397	1403	1376
Wijono, H.	1589	1590	1621	1621	1621	1621

Op sterkte

Luberti, W.	2198	Nagel, J.	1891	Berg, B. v.d.	1646
Leeflang, H.	2138	Pijlman, R.	1881	Streef, J.	1602
Helmers, W.	2061	Kooiman, T.	1866	Balhuizen, H.	1601
Hensbergen, W.	2048	Bockel, Chr. van	1864	Wijono, H.	1589
Schoffelmeer, F.	2036	Kooiker, J.	1863	Swaagman, C.	1564
Klein, R.	2035	Schoute, F.	1860	Flikweert, C.	1539
Vos, T.	2016	Visser, T.	1815	Abma, K.	1535
Lubbers, J.	2012	Veenstra, F.	1795	Loermans, M.	1529
Donkers, J.	2010	Findhammer, C.	1794	Tulleken, H.	1525
Berg, J. v.d.	2007	Gerritsen, A.	1788	Looman, H.	1497
Goes, D.	1963	Loeve, J.	1772	Sorgdrager, H.	1481
Manuel, P.	1958	Coolen, M.	1747	Walstijn, J. van	1434
Nagel, Y.	1954	Groen, C.	1726	Straalen, J. van	1432
Vos, Chr.	1952	Boellaard, G.	1722	Albers Spierings, M.	1400
Kuijk, J. van	1948	Dreef, A.	1712	Eisses, J.	1386
Kooiman, P.	1936	Hoekstra, E.	1709	Jaarsveld, J.	1345
Jongkind, V.	1933	Lampe, B.	1696	Oosten, F. van	1307
Cromsigt, J.	1902	Bruinsma, H.	1659	Vries, R. de	1180
Lai, H.T.	1892	Alberti, Chr.	1656		

Amsterdam doet het goed op het NK schaken voor pastores

- door Piet Kooiman -

Van zaterdag 26 juni tot en met dinsdag 5 juli 2011 vond in het Noord-Brabantse Boxtel het Nederlands Kampioenschap schaken voor mannen en vrouwen plaats. Dit kampioenschap heeft ook een aantal nevenactiviteiten. Een daarvan is het NK schaken voor pastores. Deelnemers zijn niet alleen pastores, ook emeriti (pensionado's), theologen en theologie-studenten kunnen deelnemen, en ze doen dat ook! Op maandag 27 juni werd dit NK voor de 9e keer gespeeld. Het is een eendagstoernooi waarin de deelnemers enkele rapidpartijen spelen. In deze editie waren dat er zeven. De winnaar krijgt de Schepper & Co-wisseltrofee: een ets met een schaakafbeelding. Deze activiteit is bedacht door Leen van den Herik, directeur van de theologische uitgeverij Narratio. Op de website van de uitgeverij staat dat deze wedstrijden zijn ontstaan als initiatief van de KNSB en de Bond van Nederlandse Predikanten, kerkelijke internetboekhandel www.kerkboek.nl, theologische uitgeverij Narratio en het NCRV-programma Schepper & Co.

Dit jaar waren er 14 deelnemers, die met elkaar het tot nu toe sterkste deelnemersveld vormden. Daarin wist de Groninger theoloog Henk van Putten (Rijks Universiteit Groningen), die debuteerde en op grond van zijn rating (2106) als favoriet startte, beslag te leggen op de titel en de daarbij behorende wisselprijs. De strijd was als altijd spannend. Pas in de laatste ronde wist Van Putten een barrage met Jan Krans (Nieuwtestamenticus bij de VU; speelt in Zukertort Amstelveen 2) te vermijden. Hij won zelf relatief eenvoudig terwijl Jan in een spannende partij, waarin hij aanvankelijk beter stond, van mij verloor (ik predikant van de Protestantse Kerk Amsterdam in Slotervaart). Daarmee werd ik ongedeeld tweede. Jan Krans, die al eens kampioen werd, eindigde hierdoor als derde.

Met een tweede en een derde plaats kwam de Amsterdamse delegatie prima uit de strijd. Alleen wel jammer dat in de laatste ronde de ene Amsterdammer de andere uitschakelde voor de titel, maar dat bewijst ook dat het er sportief aan toeging. Er waren geen onderlinge afspraakjes die een andere deelnemer benadeelden. Volgend jaar, bij de tiende editie, hopen Jan Krans en ik Amsterdam weer te vertegenwoordigen, maar misschien zijn er nog wel meer Amsterdamse theologen die er eens goed voor willen gaan zitten!

Voor meer informatie: <http://nk.schaakbond.nl/nevenevenementen/nk-pastores>

En de website van Narratio: <http://www.gelovigactief.nl/NKschaken/NKschaak.html>

Eindstand:

1.	Henk van Putten	6	uit	7
2.	Piet Kooiman	5½	uit	7
3.	Jan Krans	5	uit	7
4.	Martijn Naaijer	5	uit	7
5.	Jan Kroon	4½	uit	7

René Pijlman wint B-groep Wil Haggenburgtoernooi!

- door Dirk Goes -

Aan het Persoonlijk Kampioenschap van de SGA, dat sinds een paar jaar is vernoemd naar de legendarische Wil Haggenburg, werd dit jaar deelgenomen door 87 schakers. Vroeger, toen alles beter was, werd moeiteloos het dubbele gehaald, maar de klad zit er al jaren in. Overigens moet worden opgemerkt dat de huidige accommodatie volstrekt ontoereikend zou zijn om een dergelijke meute te herbergen. Onder de 87 deelnemers zeven Tal/DCG'ers, die wisselvallig presteerden.

A-groep

Op grond van zijn prestatie van vorig jaar, toen hij in de B-groep 5 uit 7 behaalde, mocht Tjark Vos het ditmaal in de hoogste groep proberen. Dat bleek nog iets te hoog gegrepen: 2 uit 7 inclusief een bye, dus eigenlijk 1 uit 6. Remises tegen Paul Peter Teulings (2095) en Enrico Vroombout (2085) geven echter aan dat we van deze jongeman in de toekomst nog heel wat mogen verwachten. In de vijfde ronde speelde Tjark een memorabele partij tegen Wim Luberti, waarbij Wim moest vluchten in een eindspel met een kwaliteit minder, maar een sterke vrijpion meer. Pas in werkelijk de allerlaatste seconden van de partij, met beide klokken op vallen, gaf de vrijpion dan toch de doorslag.

Met Wim Luberti is meteen de pechvogel van het toernooi genoemd. Vlak vóór aanvang van de zesde ronde kwam hij op de Linnaeusweg aangefietst, sloeg linksaf de Polderweg in en werd hardhandig geschept door een roekeloze scooterrijder. Ik hoor u denken: "Hé, dat heeft-ie toch al eens eerder meegemaakt", en dat klopt, zie bladzijde 49 van het vorige Tal Nieuws. Sommige mensen hebben nooit wat, anderen vallen met enige regelmaat in de prijzen Als gevolg van dit malheur werd Wim per ambulance afgevoerd en moest hij de laatste twee ronden aan zich voorbij laten gaan. Op dat moment stond hij met een score van 3 uit 5 in de subtop. Tragisch!

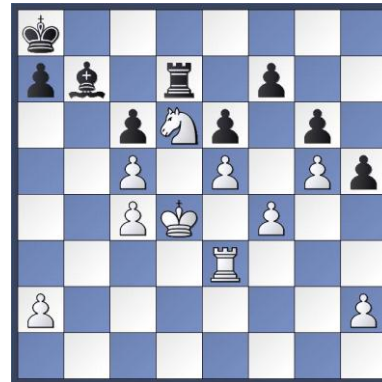

Wims fiets zag er na het ongeval een tikje opgevouwen uit

B-groep

De B-groep werd gedomineerd door twee Tal/DCG'ers: René Pijlman en Hing Ting Lai. Hing Ting ging als een speer van start door twee 1900-spelers op rij te kloppen:

□	Hing Ting Lai	(1813)
■	Ben Wijgers	(1967)

57. f5! gxf5

57. exf5; 58. e6!

58. Th3 Kb8; 59. Txb5 Kc7; 60. Th7 Kd8; 61 Th8+ Kc7; 62. Tf8 La6; 63. h4; 1-0.

□	Tycho Cornelisse	(1935)
■	Hing Ting Lai	(1813)

21. f3!

Wint een stuk en 22 zetten later de partij.

In de derde ronde eindigde de partij Lai-Pijlman in remise. Beiden bleven hierdoor in de race voor een hoge klassering. Vierde ronde dan, wit tegen Huib Groenenberg. Op een gegeven moment kwam Hing Ting de trap aflopen op weg naar het toilet, mooie gelegenheid om hem even aan te spreken: "En, hoe sta je?", waarop Hing Ting antwoordde "Volgens mij heb ik hem getruct". Dat bleek maar al te waar!

□	Hing Ting Lai	(1813)
■	Huib Groenenberg	(1821)

Stelling na 27. Dh2-f2:

Zwart slaat zijn slag met

27. Pxb2; 28. Dxb2

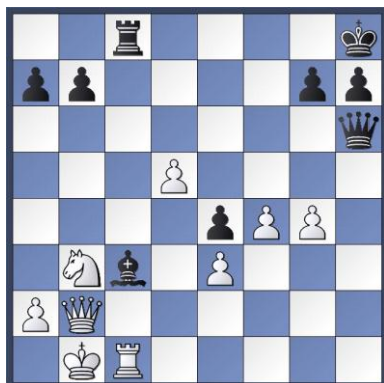
maar gaat vervolgens in de fout met het toch bepaald niet onlogisch ogende

28. Lxc3?

Correct was 28. Txh1; 29. Txh1 Dd3+; 30. Dc2 Dxc2; 31. Kxc2 Txc3+; 32. Kb2 Txe3. Nu echter:

29. Txh6 Dxh6; 30. Tc1!!

Een extra diagrammetje waard:

Is het geen plaatje? De zwarte loper op c3 gaat in alle varianten, waarvan 30. Df6; 31. g5! er een is, verloren.

Na vier partijen nu dus 3½ punt *in the pocket*, een half punt meer dan de nummer 2. Het moet gezegd, in de partijen 5 en 6 kwam Hing Ting goed weg met twee wat moeizame halfjes, hetgeen zijn score op 4½ uit 6 bracht, waarmee hij nog steeds koploper was. Een sensatie hing in de lucht. Bij groepswinst zou Hing Ting met 200 euro naar huis gaan, maar helaas, in de laatste ronde ging hij kopje onder tegen Joost van Dongen. René Pijlman nu tot zijn eigen verrassing alleen winnaar met 5 uit 7 terwijl Hing Ting genoeg moest nemen met een met Ben Wijgers en Joost van Dongen gedeelde tweede plaats, nog altijd goed voor 84 euro's. Het negatieve resultaat in de laatste ronde neemt niet weg dat Hing Ting een fantastisch toernooi had gespeeld!

In de slipstream der beide giganten Lai en Pijlman speelde Jaap Loeve een wat kleurloos toernooi. Met 1 uit 4 begon hij wat matig, zeg maar gerust slecht, maar een bye in de ronde 5 gaf hem de kracht sterk te finishen. In de zesde ronde werd de Fransman Amédée Souquet (1897) overwonnen en Jaap besloot zijn toernooi met een halfje tegen Ron Heeneman (1756). TPR uiteindelijk 1787 bij een eigen rating van 1780, dat moet toch wel zo'n beetje een halve ratingpunt opleveren!

C-groep

Toen ik Bert Dreef tijdens de voorlaatste ronde tegenkwam in de wandelgangen maakte hij een wat zoekende indruk.

"Wat zoek je Bert?"

"Mijn vorm, hij moet hier toch ergens liggen"

Tja, eerste ronde afwezig, daarna twee partijen gewonnen om er vervolgens drie op rij te verliezen; nee, dit was niet een van zijn betere toernooien. Maar de laatste ronde blijft het langste bij, dus zijn overwinning op Cian O'Mahony moet hem toch wel wat genoegdoening hebben gegeven. En ach, die verloren gegane ratingpunten komen wel weer eens terug

D-groep

In de D-groep speelde Jos van Walstijn eveneens een ongelukkig toernooi. Na vijf ronden stond hij op één punt, en dat was ook nog eens reglementair verkregen door een niet opdagende tegenstander. TPR op dat moment 766 (ik wist niet eens dat dat überhaupt kón, een TPR van onder de 1000), maar in de zesde ronde zat Jos dan eindelijk weer eens aan de goede kant van de score na een, wat zal ik zeggen, van beide kanten niet helemaal foutloos gespeelde partij Om een beeld te geven: Fritz stuitte in waardering heen en weer tussen +12,92 en -14,64, ongetwijfeld een wereldrecord. Na afloop liet Jos me de partij zien op voorwaarde dat ik niet zou lachen, een belofte die ik welgeteld twaalf seconden volhield. Uit overwegingen van pieteit laat ik de naam van de witspeler onvermeld.

□ **N.N.** (1486)
 ■ **Jos van Walstijn** (1436)

1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lc4 Pf6;
4. Pg5 d5; 5. exd5 Pxd5

6. Pxf7

Ajakkie, de Gebakken Lever Aanval!!

6. Dd7

Tja, die dame stond aangevallen

7. Pxf7

Toren achter, kan gebeuren

7. Pf6; 8. o-o Pd8; 9. c3 b5;
10. Le2 c5; 11. Lh5+ g6; 12. Pxf6

Nou nou

12. hxg6; 13. Lxg6+

Het is me wat

13. Pf7; 14. De2 Ld6

15. Df3

Ook dat nog!

15. Ke7; 16. Dxa8

Opgeven dan maar?

16. Lb7

Beijgegek!

17. Dxa7 Pd8; 18. Da3

18. Dg4

Wint een stuk terug!

**19. f3 Dxc6; 20. c4 e4; 21. De3 Pe6;
22. g3 Kd7; 23. Pa3 Pd4; 24. Kf2**

Daar gaat-ie spijt van krijgen!

24. Pxf3

Die kan er ook nog wel bij

25. Pxb5

Mja, dat kan Echter:

25. Pg4+

Het tij is gekeerd! Zou wit het nu opgeven?

26. Ke2

Welnee!

26. Pxe3; 27. dxe3 Pxe2; 28. Pxd6

Maakt het loperpaar onschadelijk.

28. Dg4+; 29. Kd2 Pxf1+; 30. Kc3 Kxd6

Wit staat wat gedrongen Met uiterste krachtsinspanning:

31. b4 Dg7+

En de witspeler gaf het op, trok zijn jas aan en ging naar huis om zich daar heel diep te gaan zitten schamen De uitdaging deze partij in één woord samen te vatten ga ik graag aan: Oops!

Twintig vragen aan:

Henk Sorgdrager

14 april 1923, en nu dus 87 jaar oud.

Ik heb mij nooit een grootmeester als voorbeeld gesteld. Wel heb ik goede herinneringen aan Cornelis Struijlaart, die schaakte bij De Pion. Ik leerde hem kennen toen ik in de Tweede Wereldoorlog werd tewerkgesteld in het stadje Neurupin, alwaar ook hij als dwangarbeider verbleef.

Heel moeilijk om in een mesthoop van films een meesterwerk te vinden.

Heb ik niet.

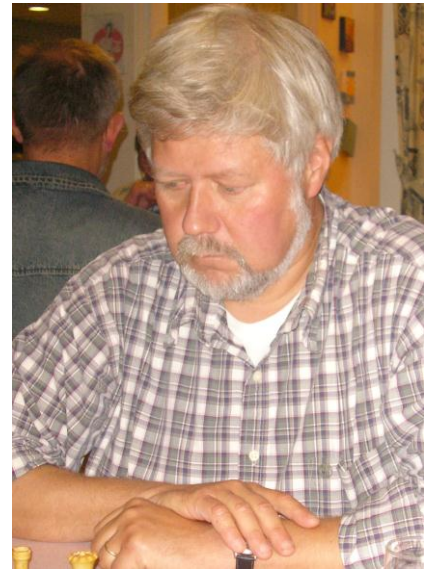
Heb ik ook niet.

Dostojewski (o.a. Schuld en boete).

Er is weinig aanbod waar ik iets anders voor zou inruilen. Toch zijn er wel programma's waar ik graag naar kijk, zoals het Journaal, Willem Wever, Hart van Nederland en Nederland Zingt.

CDA.

Twintig vragen aan:

Andy Gerritsen

Ja.

Heb ik niet echt.

Monty Python and the Holy Grail.

Robert de Niro en een niet nader te noemen schaker als hij verloren heeft.

Carice van Houten.

Ernest Hemingway, Sjöwall en Wahlöö.

Geen een, maar ik neem weleens een serie op, bijvoorbeeld Dexter.

Mijn hart zit links, maar voor mijn portemonnee zou ik anders moeten stemmen.

Geboren?

Wie is je favoriete schaker?

Beste film?

Favoriete acteur?

Favoriete actrice?

Favoriete schrijver?

Voor welk TV-programma blijf je thuis?

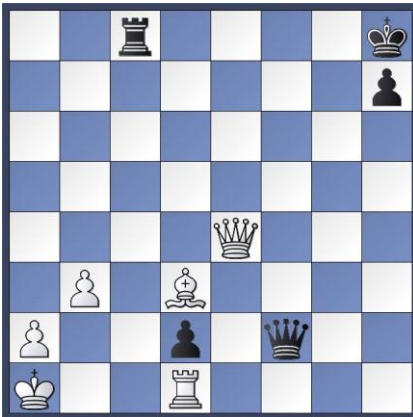
Op welke partij stem je?

Klassiek. Ik ga graag naar concerten en bezoek regelmatig orgelconcerten in de Grote Kerk in Naarden.	Naar welke muziek luister je het liefst?	Blues.
Op mijn leeftijd is sport op een wel heel laag pitje komen te staan, bij wandelen en fietsen houdt het op. Een zwaantje maken gaat niet meer	Wat is je favoriete sport naast schaken?	Zeilen en sportvliegen.
Bij mensen in de 80 verwacht je dat ze een zee van vrije tijd hebben en zich op allerlei hobbies storten. Toch vergt het huishouden van een alleenstaande veel tijd en men doet op gepensioneerden vaak een beroep voor vrijwilligerswerk.	Welke hobbies beoefen je in je vrije tijd?	Zeilen, sportvliegen, motorrijden.
Trouw.	Welke krant lees je serieus?	De Volkskrant.
Toen ik na de oorlog lid werd van de schaakvereniging Tarrasch.	Op welke leeftijd speelde je je eerste serieuze partij?	10.
Vergif is moeilijk te verkrijgen en duur. Vergiffenis werkt effectiever en geeft meer voldoening.	Bij wie zou je graag vergif in de thee willen doen?	Bij niemand. Respect weet je wel. Maar er zijn wel een aantal lieden die ik een uitgebreid rectaal onderzoek met sambal toewens.
Ja, en ook lid van een kerkgenootschap. In 1946 deed ik op 23-jarige leeftijd belijdenis des geloofs.	Ben je gelovig c.q. bijgelovig?	Nee, maar er is meer dan ik weet van heb.
Doordat ik 30 jaar lang een caravan in het Goois Natuurreservaat had staan, verbleef ik het meest in Nederland. Toch heb ik ook met de caravan menig land bezocht. Ieder land heeft zijn eigen be-koring.	Wat is je favoriete vakantie-land?	Bonaire.
Vis.	Wat eet je het liefst?	Mosselen, curry.
Koffie.	Wat drink je het liefst?	Duvel.
Niets, alles is aanwezig om te schaken.	Wat mis je op de club?	Diversiteit (vrouwen, etnische afkomst).
Dat onze club nog vele jaren de gelegenheid biedt om de schaaksport te bedrijven.	Wat is je wens voor de toekomst?	Weer een beetje op mijn oude niveau uitkomen en meer in het algemeen een rechtvaardiger samenleving.

De schoonheid van het spel

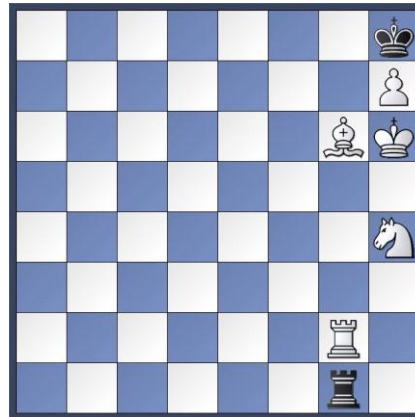
(oplossingen op de volgende bladzijde)

Opgave 1

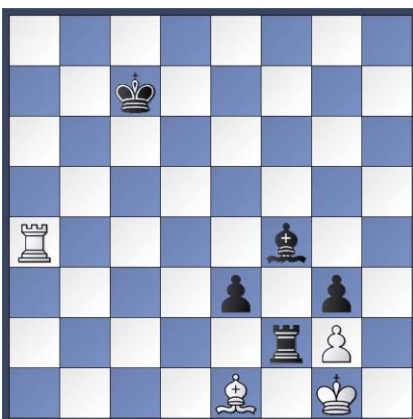
Zwart aan zet geeft mat in 5.

Opgave 4

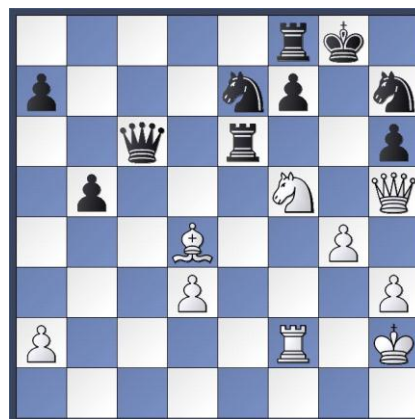
Wit aan zet geeft mat in 3.

Opgave 2

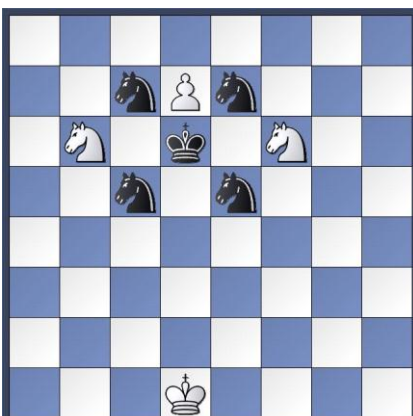
Zwart aan zet wint.

Opgave 5

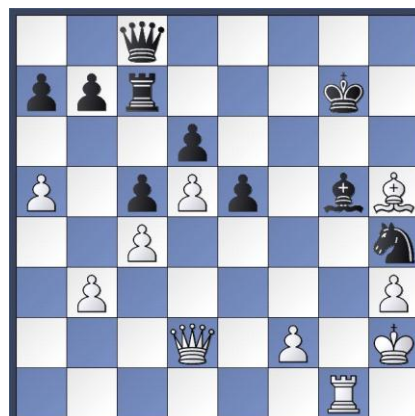
Wit aan zet geeft mat in 2.

Opgave 3

Wit aan zet geeft mat in 2.

Opgave 6

Zwart aan zet wint.

Oplossingen van de vorige bladzijde

- door Dirk Goes -

Opgave 1

Deze stelling komt uit de partij Fernandez-Lommer, Valencia 1967. Zwart heeft een stuk geofferd in ruil voor een gevaarlijke aanval. Vooral de pion op d2 is een beest, maar hoe nu verder? 1. Tc1+; 2. Kb2 Df6+; 3. Ka3 werkt niet. Zoals zo vaak biedt de omdraairegel uitkomst: **1. Df6+; 2. Kb1 Tc1+; 3. Txc1 Da1+!; 4. Kxa1 dxc1D+; 5. Lb1 Dc3 mat.**

Opgave 2

Na **1. e2; 2. Lxf2** lijkt de zwartspeler zijn kruis te hebben verschoten. Niets is minder waar, hij heeft zijn kruis juist voor het laatst bewaard: **2. Le3!!** Dit moois komt uit de partij Woizechowski-Sandler (1982).

Opgave 3

In deze geestige studie van Ashot Nadanian uit 2003 zien we een stelling die je in het normale bordschaak niet snel zal tegenkomen. Vier zwarte paarden en twee, herstel, drie witte. Drie? Jazeker, want wit haalt er met **1. d8P!** nog eentje bij. Nu zit zwart om een zet verlegen. De koning heeft geen velden, dus moet er met één van de paarden worden gespeeld, maar wat hij ook doet, hij geeft altijd de dekking van een matveld prijs.

Opgave 4

Een werkje van de Griekse componist Basil Lyris uit 1943. 1. Tf2 ligt het meest voor de hand maar dat faalt op 1. Tf1! Een dolle toren! Nieuwe poging, 1. Te2, maar u raadt het al, die wordt beantwoord met 1. Te1. Zo dwalen we de gehele tweede rij over en belanden uiteindelijk met de toren aan de rand van het bord: **1. Ta2**, en natuurlijk antwoordt zwart met **1. Ta1**. Waarom werkt 1. Ta2 wel en de andere velden op de tweede rij niet? Omdat het spel zich heeft verplaatst naar dat gedeelte van het bord dat wordt beïnvloedt door de witte loper op g6! Wit speelt het fraaie **2. Lb1!** en er valt niets te verzinnen tegen **3. Pg6 mat.**

Opgave 5

Deze stelling kwam op het bord in de partij Mastrovasilis-Marechal, Cappelle la Grande 2011. Wit staat duidelijk beter maar zwart lijkt de boel nog net bij elkaar te kunnen houden. Naar verluidt viel hij van zijn stoel toen hij werd geconfronteerd met het onwaarschijnlijke **1. Dg6+!!** De dame moet natuurlijk worden genomen, en dat kan op drie manieren. Na het gespeelde **1. fxc6** gaf wit mat met **2. Ph6**, maar dat is het ook na 1. Txc6; 2. Pxe7 en 1. Pxc6 Ph6. Wonderlijk

Opgave 6

Een sterk staaltje van de Engelse meester Amos Burn. In deze stelling uit 1910 heeft hij zwart tegen Edmund MacDonald en lijkt zwaar in de problemen te zitten. Echter: **1. Dg4!!** Twee uitroeptekens lijkt me toch wel het minimum! Net als in de vorige opgave kan de dame op drie manieren worden genomen, maar telkens komt zwart ermee weg. MacDonald speelde uiteindelijk **2. Txc4**. Er volgde **2. Pf3+; 3. Kg2 Pxd2; 4. Txc5+ Kh6; 5. h4 Pxb3** en zwart won het eindspel. Andere mogelijkheden zijn evenmin toereikend:

- A. 2. Lxc4 Lxd2
- B. 2. hxc4 Lxd2
- C. 2. Dxc5 Dxc5; 3. Txc5+ Kh6 met stukwinst.

Eindstand interne competitie 2010/2011

1.	F. Schoffelmeer	2271,5	30	uit	40	36.	J. van den Berg	347,5	4	uit	5
2.	G. Boellaard	1836,5	21	uit	38	37.	J. Eisses	337,5	4½	uit	10
3.	B. Dreef	1586,5	19	uit	34	38.	H. Boom	318,5	4	uit	8
4.	J. van Walstijn	1498,0	20½	uit	35	39.	I. Bonoo	300,0	3½	uit	9
5.	J. Croomsigt	1453,5	17	uit	29	40.	E. Hoekstra	296,2	4	uit	11
6.	T. Kooiman	1371,0	15	uit	29	41.	T. Visser	278,5	3½	uit	10
7.	W. Luberti	1304,0	14½	uit	17	42.	J. Backer	275,0	3	uit	7
8.	H.T. Lai	1277,5	15½	uit	21	43.	M. Coolen	262,0	4	uit	8
9.	T. Vos	1248,5	14	uit	23	44.	B. Lampe	246,5	3½	uit	5
10.	D. Goes	1241,5	14½	uit	24	45.	R. Thijssing	238,0	3	uit	4
11.	H. Tulleken	1090,5	13	uit	31	46.	H. de Jonge	218,0	2½	uit	4
12.	H. Bruinsma	1048,5	14	uit	35	47.	C. Groen	174,0	2½	uit	15
13.	W. Hensbergen	1041,5	12½	uit	18	48.	R. Vos	168,0	2½	uit	8
14.	P. Kooiman	1032,0	12	uit	23	49.	A. van Walraven	167,3	2	uit	4
15.	J. Loeve	1027,0	12½	uit	30	50.	T. van der Eijden	163,0	2½	uit	4
16.	H. Balhuizen	932,5	12	uit	29	51.	T. Korf	159,0	2	uit	2
17.	K. Abma	908,5	13	uit	19	52.	B. de Boer	151,5	2½	uit	4
18.	C. Flikweert	884,0	11½	uit	22	53.	J. Jaarsveld	137,0	3	uit	9
19.	J. Lubbers	870,0	10½	uit	17	54.	R. Scheermeijer	100,0	1	uit	1
20.	H. Looman	846,0	11	uit	26	55.	D. Blokland	91,5	1	uit	5
21.	P. Kremer	826,5	11	uit	19	56.	J. de Lange	85,0	1	uit	1
22.	A. Gerritsen	745,5	10	uit	15	57.	P. Muiser	78,0	1	uit	2
23.	B. van den Berg	671,0	9½	uit	23	58.	M. Roelofs	69,0	1	uit	1
24.	E. Swagerman	627,0	8½	uit	28	59.	Chr. Alberti	43,0	1	uit	6
25.	Y. Nagel	617,5	8	uit	17	60.	G. van de Pieterman	40,0	1	uit	4
26.	Th. Loermans	605,5	8	uit	15	61.	J. Göbel	34,5	½	uit	1
27.	J. Kooiker	580,0	7	uit	18	62.	M. van den Berg	26,7	0	uit	6
28.	F. Veenstra	540,5	6½	uit	16	63.	H. Spanjersberg	26,0	0	uit	1
29.	Chr. Vos	446,0	6	uit	14	64.	E. ter Schegget	0,0	0	uit	1
30.	P. Scheermeijer	436,0	5	uit	8	65.	J. de Wilde	0,0	0	uit	3
31.	H. Leeftang	420,0	6	uit	8	66.	H. Enserink	0,0	0	uit	1
32.	M. Albers Spierings	410,5	3½	uit	19	67.	R. Kerbergen	0,0	0	uit	1
33.	M. Roos	379,5	5½	uit	8	68.	A. Kamper	0,0	0	uit	2
34.	H. Sorgdrager	370,5	5½	uit	14	69.	C. Findhammer	0,0	0	uit	1
35.	J.P. Streef	366,0	5½	uit	12						

Verslag van de interne wedstrijdleader

- door Tobi Kooiman -

De interne competitie, waarin ook de uitslagen van de kroongroep, kroonprinsgroep, kroonprinsesgroep, Jan Koens Cup en de externe competitie worden verwerkt, is de laatste jaren een afwisselende wat betreft de kampioen, maar ik kan het toch niet laten om een quote te geven uit mijn eigen verslag van de interne van vorig seizoen: "Frans Schoffelmee (...) zou volgend seizoen wel eens de nieuwe winnaar kunnen worden". Altijd fijn om gelijk te krijgen, maar nog fijner om kampioen te worden: Frans, gefeliciteerd. Net als vorig jaar vergaarde het trouwste lid de meeste punten en werd het op een na trouwste lid tweede: ditmaal was dat George Boellaard, terwijl Bert Dreef de bronzen plak veroverde.

Maar liefst 69 schakers van Tal/DCG, Het Probleem en De Pion speelden minstens een partijtje mee. Met 40 rondes op de maandagen en de mogelijkheid om op andere dagen extern te spelen en in de subcompetities bij Het Probleem en De Pion was het wel jammer dat slechts twaalf spelers minstens 25 partijen speelden. Dat kan beter! Wedstrijdritme is goed voor de externe prestaties, maar het is bovenal gezellig om naar de club te komen. Ik hoop dat mijn opvolger volgend jaar wat meer mensen op een avond zal kunnen indelen.

Het verslag van de interne competitie is in essentie: Frans kwam, zag, en overwon in de helft van de gevallen, speelde een kwart remise en verloor een kwart, hetgeen meer dan voldoende was voor het kampioenschap. Niet alleen speelde hij veel partijen, maar qua percentage deed hij het beter dan iedereen die minstens 25 partijen speelde. Een terechte kampioen dus.

De enige Tal/DCG'er die 100% scoorde was Tom Korf, maar die had er na twee potjes genoeg van en we hebben hem daarna niet meer gezien. Zal inmiddels wel een contract bij HSG aangeboden hebben gekregen

De Gouden Klaagmuur gaat naar Jos van Walstijn, die 20 van de 35 partijen won maar wel luidkeels te horen is geweest over de te sterke tegenstand. Ahum.

De Gouden Handdruk gaat naar Piet Kooiman, die net als Frans tien keer remise speelde maar daar slechts 23 partijen voor nodig had. Verder was ondergetekende de enige met tien remises. Het zit blijkbaar in de familie, dat vredelievende.

De Gouden Raketwerper gaat naar Hans Looman, die als enige speler met minstens 25 partijen geen enkele partij remise speelde.

De Gouden Sigaar gaat naar Karel Abma, die vrijwel al zijn partijen in de rookruimte speelde en het weliswaar met 13 uit 19 goed deed maar te weinig speelde, waardoor zijn kansen op een hoge klassering in rook opgingen. Dat krijg je als het je hoofddoel van de competitie is om je nooit te laten indelen, puur om de interne wedstrijdleader te pesten.

En de Gouden Ladder ten slotte gaat naar Paul Kremer, want die is brandweerman.

Eindstanden subcompetities 2010-2011

Kroongroep

				ELO	TPR					ELO	TPR
1.	W. Luberti	9	2228	2668	12.	Y. Nagel	4½	1918	1892		
2.	W. Hensbergen	6½	2055	2127	13.	T. Vos	4½	1857	1930		
3.	Chr. Vos	5½	1969	2004	14.	J. Cromsigt	4½	1836	1969		
4.	A. Gerritsen	5½	1764	1959	15.	P. Kooiman	4	1930	1844		
5.	H.T. Lai	5½	1701	2033	16.	J. Backer	3½	1900	1781		
6.	J. Lubbers	5	1943	1978	17.	G. Boellaard	3½	1817	1796		
7.	D. Goes	5	1916	1940	18.	J. Kooiker	3	1913	1745		
8.	T. Kooiman	5	1902	1948	19.	T. Visser	3	1852	1832		
9.	F. Schoffelmeer	4½	2016	1884	20.	J. Loeve	3	1809	1738		
10.	I. Bonoo	4½	1955	1901	21.	F. Veenstra	2½	1842	1713		
11.	P. Scheermeijer	4½	1936	2004	22.	C. Groen	½	1736	1418		

Wim Luberti oppermachtig in kroongroep!

Geslaagd debuut Hing Ting Lai!

- door Tobi Kooiman -

Het moest er weer eens van komen. Wim Luberti is al jaren de sterkste schaker van onze vereniging. Spelers als Hans Leeftang, Ron Klein, Wim Helmers en Jeroen van den Berg doen niet mee aan de kroongroep, waardoor Wim elk jaar de favoriet is om de kroongroep te winnen. Zo'n favorietenrol is niet makkelijk waar te maken. In mijn verslag van de vorige editie schreef ik: *"Zo blijft de kroongroep een verrassende competitie, want in de afgelopen drie jaar hebben we met Willem Hensbergen (2008), Wim Luberti en Jos Kooiker (2009) en nu dus Chris Vos en Johan Lubbers steeds verschillende winnaars gezien. Ik ben alweer benieuwd naar volgend jaar!"*

Wim liet er geen gras over groeien. Ik was in ronde 1 al getuige van zijn winnaarsmentaliteit, toen in een volstrekt gelijk eindspel mijn remiseaanbod resoluut werd geweigerd, waarna de winst vakkundig werd binnengehaald. Ook aanstormende talenten als Hing Ting Lai en Tjark Vos werden verslagen, net als oud-winnaars als Willem Hensbergen, Chris Vos en Johan Lubbers. Eindscore van Wim: 9 uit 9. De TPR van 2668 is ook vermeldenswaardig. Hulde! De tweede plaats ging naar Willem Hensbergen, die op alle fronten een prima seizoen draaide bij Tal/DCG.

Een andere speler die zeker mag worden genoemd is Hing Ting Lai. Wie met een rating van 1710 aan de kroongroep begint hoeft natuurlijk niets te bewijzen. Dat Hing Ting inmiddels binnen een jaar gestegen is naar 1892 zegt al veel, maar ook in de kroongroep liet hij een uitstekende indruk achter. De start was zelfs 4 uit 4 tegen onder anderen oud-winnaars Jos Kooiker en Johan Lubbers. Daarna was de maestro Wim Luberti te sterk en ook jeugdmaatje Tjark Vos liet zien toch nog wel een stapje verder te zijn, maar Hing Ting eindigde op 5 uit 7 met een TPR van 2033. De twee laatste ronden kon hij niet spelen door een overschot aan huiswerk, maar het lijkt me reëel om veel van Hing Ting te verwachten in de komende jaren.

De sfeer was weer goed, de spanning is wel eens hoger geweest, maar al met al weer een geslaagde editie van de kroongroep!

B-groep

			ELO	TPR				ELO	TPR
1.	J.P. Streef	6½	1645	1804	8.	B. van den Berg	5	1653	1598
2.	B. de Boer	6	1598	1741	9.	A. van Walraven	4½	1644	1539
3.	H. Bruinsma	5½	1681	1700	10.	T. van der Eijden	4	1603	1467
4.	R. Thijssing	5½	1640	1686	11.	B. Dreef	3½	1626	1414
5.	H. Balhuizen	5½	1636	1686	12.	D. Blokland	3½	1585	1639
6.	H. de Jonge	5½	1600	1728	13.	Chr. Alberti	1	1715	863
7.	P. Muiser	5	1744	1585					

C-groep

			ELO	TPR				ELO	TPR
1.	K. Abma	6½	1530	1531	7.	C. Flikweert	5	1498	1397
2.	H. Boom	6	1523	1553	8.	J. Jaarsveld	5	1355	1423
3.	M. Roos	6	1451	1479	9.	G. van de Pieterman	4½	1558	1370
4.	Th. Loermans	5½	1490	1480	10.	R. Vos	3½	1220	1301
5.	P. Kremer	5½	1400	1527	11.	J. de Wilde	1	1200	1050
6.	J. van Walstijn	5½	1397	1510	12.	M. van den Berg	0	1043	613

Kort nieuws

Amsterdam, 28-30 januari 2011

Onze jeugdspelers kwamen met goud behangen thuis van het Persoonlijk SGA Jeugdkampioenschap. De B-groep telde slechts vijf deelnemers, dat zijn er waarachtig weleens meer geweest. In deze groep deed Tjark Vos wat hij moest doen en zette een 100%-score neer: 4 uit 4. Het was alweer zijn achtste SGA-titel. Bij de C-junioren iets meer deelnemers, elf om precies te zijn. Hing Ting Lai morste een halfje tegen Dion van Lange van VAS, maar was voor de rest vele maten te groot: 6½ uit 7. Door deze resultaten plaatsten Tjark en Hing Ting zich voor het NK. Daarover meer in het volgende clubblad.

Hing Ting Lai: vele maten te groot!

Tjark Vos: 100%!

Amsterdam, maart/april 2011

In Groep B van het SGA Veteranenkampioenschap 2011 ging Bert Dreef, die dan misschien volgens de Burgerlijke Stand als 80-plusser wordt erkend maar nog steeds schaakt als een jonge god, voortvarend van start: 4½ uit 5!! Helaas kwam daar in de laatste twee rondes niets meer bij. Jos van Walstijn behaalde in groep C 3 uit 7, wat nog niet zo beroerd lijkt, maar het moet gezegd: 1½ punt daarvan kwam op reglementaire wijze tot stand. Hans Looman schitterde door met veel overmacht groep D te winnen. Algehele winnaar, en daarmee Veteranenkampioen van Amsterdam, werd met 6 uit 7 Aran Köhler, die ik me nota bene nog als jeugdspeler kan herinneren. *Tempus fugit*

Amstelveen, 22 april 2011

Het snelschaaktoernooi van Zukertort op Goede Vrijdag is een traditie die teruggaat naar het jaar 1976. Manuel Bosboom won al 18 keer maar moest ditmaal de zege aan Matthew Tan laten. De sympathieke wiskundestudent uit Amstelveen toonde zich met 7 uit 7 ongenaakbaar in een groep waarin ook de kanonnen Tobias Kabos en Maarten Solleveld rondliepen. Onder de in totaal 54 deelnemers ook drie Tal/DCG'ers, die allen in de prijzen vielen. Hing Ting Lai werd tweede in groep E, Tobi Kooiman gedeeld eerste in groep F en de in dramatische vorm verkerende Dirk Goes, die die avond weinig bespaard bleef, won dan toch nog groep G (in vakjargon: ter hoogte van de pisbakken) en haalde onder hoongelach een tikje beschaamd zijn prijs op.

Amsterdam, 29 april 2011

Op de vooravond van Koninginnedag organiseerde Het Probleem voor de elfde maal in successie haar jaarlijkse Oranje-toernooi. Er waren 64 deelnemers, onder wie 9 Tal/DCG'ers. Dit jaar was het deelnemersveld gemeen sterk bezet, zodat de Tal/DCG'ers met vrij bescheiden klasseringen genoegen moesten nemen. Tobi Kooiman was met winst van de finale-groep C nog het meest succesvol terwijl Hing Ting Lai, die in de voorrondes opzien had gebaard door de sterke Djurre den Heeten (2232) te kloppen, de E-groep op zijn naam schreef. Winnaar van het toernooi werd, daar hebben we hem weer, Matthew Tan.

Amsterdam, 22 mei 2011

Op zondag 22 mei werd de laatste ronde gespeeld van het door De Raadsheer georganiseerde Kattenburger Open. Willem Hensbergen en René Pijlman eindigden op 4½ uit 7 terwijl Frits Veenstra en Chris Alberti met een halfje minder genoegen moesten nemen. Winnaar, met een score van 6 uit 7, werd de jeugdige Woerdenaar Sten Goes (geen familie!).

Jan Koens Cup 2010/2011

* = door naar volgende ronde

Eerste ronde

J. Loeve*	– E. ter Schegget	1 - 0
Chr. Alberti	– A. Gerritsen*	0 - 1
C. Groen*	– A. van Walraven	1 - 0
H.T. Lai*	– J.P. Streef	1 - 0
H. Balhuizen	– J. de Lange*	0 - 1
E. Hoekstra*	– H. Boom	1/2- 1/2 ¹
H. de Jonge	– H. Bruinsma*	0 - 1
J. de Wilde	– B. van den Berg*	0 - 1
M. van den Berg*	– H. Spanjersberg	1 - 0 (R)
R. Thijssing*	– T. Loermans	1 - 0
B. Dreef*	– R. Vos	1 - 0
D. Blokland	– K. Abma*	0 - 1
C. Flikweert	– M. Roos*	0 - 1
P. Kremer	– R. Kersbergen*	0 - 1 (R)
J. van Walstijn	– P. Kooiman*	0 - 1

Tweede ronde

J. van den Berg*	– I. Bonoo	1 - 0
J. de Lange	– W. Hensbergen*	0 - 1
P. Scheermeijer*	– J. Loeve	1 - 0
B. van den Berg*	– H. Enserink	1 - 0
G. Boellaard*	– M. Coolen	1 - 0
C. Groen*	– M. van den Berg	1 - 0
R. Thijssing*	– J. Kooiker	1 - 0 (R)
H.T. Lai*	– T. Kooiman	1 - 0
T. Vos*	– B. Dreef	1 - 0
M. Roos	– D. Goes	0 - 1 (R)
J. Backer*	– H. Bruinsma	1 - 0

F. Veenstra	– F. Schoffelman*	0 - 1
T. Visser	– Y. Nagel*	0 - 1 (R)
J. Croomsigt	– E. Hoekstra	1 - 0
K. Abma	– R. Kersbergen*	1/2- 1/2
P. Kooiman	– A. Gerritsen*	0 - 1

Derde ronde

Y. Nagel	– T. Vos*	1/2- 1/2 ²
W. Hensbergen	– H.T. Lai*	0 - 1
B. van den Berg*	– R. Kersbergen	1 - 0
J. van den Berg*	– J. Croomsigt	1/2- 1/2 ³
R. Thijssing	– A. Gerritsen*	1/2- 1/2 ⁴
G. Boellaard	– F. Schoffelman*	0 - 1
P. Scheermeijer*	– J. Backer	1 - 0
C. Groen	– D. Goes*	0 - 1

Kwartfinale

P. Scheermeijer	– B. van den Berg	1 - 0
A. Gerritsen	– D. Goes	1/2- 1/2 ⁵
J. van den Berg	– T. Vos	1 - 0
H.T. Lai	– F. Schoffelman	0 - 1 (R)

Halve finale

F. Schoffelman	– P. Scheermeijer*	0 - 1
D. Goes*	– J. van den Berg	1/2- 1/2 ⁶

Finale

D. Goes	– P. Scheermeijer	0 - 1
---------	-------------------	-------

Paul Scheermeijer wint Jan Koens Cup!

- door Jeroen Croomsigt -

Op donderdag 30 juni 2011, de laatste dag van de Speeltuinenvereniging in het lopende seizoen, werd de finale van de Jan Koenscup gespeeld bij Het Probleem. De finale ging tussen Tal/DCG'er Dirk Goes en Probleemspeler Paul Scheermeijer. Paul bleek uiteindelijk de sterkste en won verdiend de cup! Dirk hoefde maar 3 tegenstanders te verslaan om in de finale te komen: Cor Groen werd overtuigend verslagen, maar tegen Andy Gerritsen en Jeroen van den Berg kwam Dirk pas na zijn favoriete barrage een ronde verder. Paul moest 4 tegenstanders verslaan: eerst 3x met wit tegen Jaap Loeve, Jos Backer en Bas van den Berg en vervolgens moest Tal/DCG kampioen Frans Schoffelman het onderspit delven in de halve finale. Frans: "Paul is veel sterker dan zijn rating doet vermoeden".

¹ Na barrage 2-0

² Na barrage 0-2

³ Na barrage 2-1

⁴ Na barrage 1/2-1 1/2

⁵ Na barrage 1-2

⁶ Na barrage 2-0

HSG Open 2011

- door Tobi Kooiman -

Eind juni 2011 organiseerde HSG een weekendtoernooitje. Tjark Vos en ik deden mee in respectievelijk de A-groep (FIDE-rating >1850) en de B-groep (KNSB-rating <1900), en Willem Hensbergen en René Pijlman deden mee in de vierkampen die waren georganiseerd voor mensen die liever drie dan zes rondes spelen. De A- en B-groep speelden elke dag twee partijen.

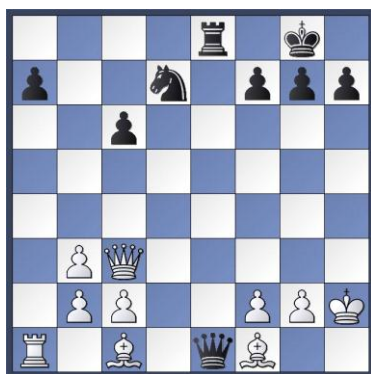
Willem scoorde 1 uit 3 in de sterkste vierkamp, een halfje onder de verwachting. René scoorde 1½ uit 3 maar was de hoogste ratinghouder van zijn groep en dus niet helemaal tevreden. Waar Tjark en ik wel tevreden mee waren is dat we met de auto door René thuis werden afgezet, wat weer de nodige reistijd en energie scheelde.

Tjark mocht volgens de reglementen niet meedoen aan het toernooi! Zijn FIDE was net te laag voor de A-groep, maar zijn KNSB ruim te hoog voor de B-groep. Uiteraard kreeg hij een wildcard voor de A-groep. Daarin deed hij het naar behoren. De sterkste tegenstander, Kees Nagtegaal van HSG, rating 2204, werd nog bijna verslagen. Tjark won onlangs van GM Jonkman en afgelopen weekend in Maastricht van een tweeëntwintighonderdspeler (mooi scrabblewoord), maar daarnaast zou een overwinning hier zijn beste resultaat ooit in een lange partij hebben betekend. Tjark kwam in feite gewonnen te staan met 3 tegen 4 pionnen op de koningsvleugel maar 2 verbonden vrijpionnen op de damevleugel, waar Tjark een paard en een toren tegen een loper en een toren naast had. De vrijpionnen werden geruild tegen de loper, dus nu was het toren, paard, drie pionnen tegen toren, vier pionnen, en even later toren, twee geïsoleerde pionnen tegen toren, maar het mocht niet baten en een dikke plusremise was het gevolg, nog steeds een geweldig resultaat! Uiteindelijk 3 uit 6 tegen 2085 gemiddeld, met een TPR van 2085, verrassend genoeg. Keurig.

Voor mij ging het fantastisch. Mijn eigen avonturen ken ik wat beter, dus hier komt mijn verhaal.

In ronde 1 een redelijk gemakkelijke overwinning met pionwinst op zet 11 met voldoende compensatie voor mijn tegenstander, compensatie die langzaam wegebde, waarna het eindspel gewonnen was. Daarom speel ik dus nooit gambieten. In ronde 2 een wat sterkere dan in ronde 1, maar nog steeds te doen.

□	Tobi Kooiman	(1866)
■	Timo Konnen	(1775)

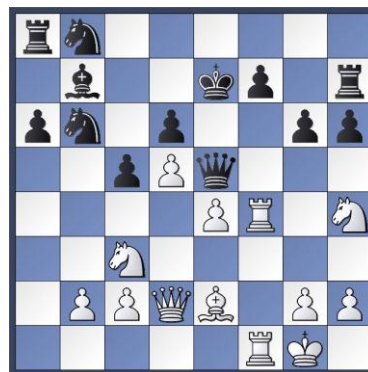

Zwart heeft zojuist Lxh2+ gespeeld, maar dat was ingecalculeerd, want nu faalt Dxf1 hard op Lh6! met damewinst. De rest (er werd toen maar Dxf2 gespeeld) is techniek.

Dat was de vrijdag. Toen was ik de enige van de twaalf hoogst geplaatsten met 2 uit 2, naast nog vier spelers die boven verwachting begonnen waren. Dus ook in ronde 3 een relatief zwakke tegenstander (1728), hoewel ik het hier wel moeilijk kreeg. Ik won een pion in het late middenspel, die hij met een slim trucje terugwon, maar hij

□	Tobi Kooiman	(1866)
■	Matthias Ehrhardt	(1793)

1. e4 c5; 2. Pf3 e6; 3. d4 Dc7; 4. Pc3 a6; 5. d5 Ld6; 6. Le2 b6; 7. o-o Lb7; 8. Te1 e5; 9. a4 Pe7; 10. a5 Pc8; 11. axb6 Pxb6; 12. Ph4 g6; 13. Lg5 Le7; 14. Lxe7 Kxe7; 15. Dd2 h6; 16. f4 exf4; 17. Tfi De5; 18. Txf4 d6; 19. Taf1 Th7

20. Txf7+ 1-0.

Zondag begon ik hierdoor als enige met 4 uit 4, en er was slechts één speler met 3½ uit 4. Ik zou dus aan 1½ uit 2 genoeg hebben voor de ongedeelde groepswinst. Zondag-

ochtend vroeg op en dan twee lange partijen is zwaar aan het einde van zo'n weekend, en zo dacht mijn tegenstander er ook over. Na zeventien zetten gapend geschuif tekenden we de vrede, terwijl de concurrentie zich moe zwoegde.

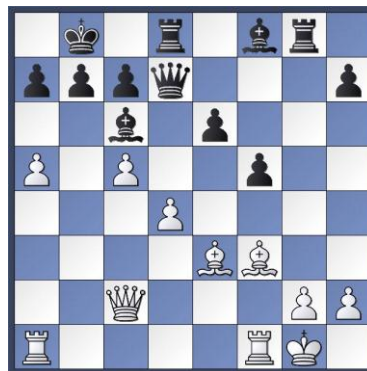
Nog steeds ongedeeld eerste dus, nu met 4½ uit 5, en drie spelers hadden 4 uit 5. Ik werd ingedeeld tegen Zijad Becic. Jawel, de Zijad Becic waar ik in het Tal Nieuws van 21 juli 2010 over schreef nadat ik hem (onder andere als tegenstander; destijds versloeg ik hem) had meegemaakt tijdens een weekendtoernooi in Driehuis. Zie dat clubblad voor zijn toenmalige bijzondere gedrag. In dit toernooi kwam ik eerder al tussen hem en een Russische grootmeester, Vladimir Epishin, die totaal niet tegen zijn verlies of welke vorm van afleiding dan ook kon (hij verloor in ronde 2 van iemand met 412 ratingpunten minder en er liepen soms mensen achter hem langs) en daar meermaals luidkeels over klaagde, te zitten. Ik heb me toen heel stil gehouden.

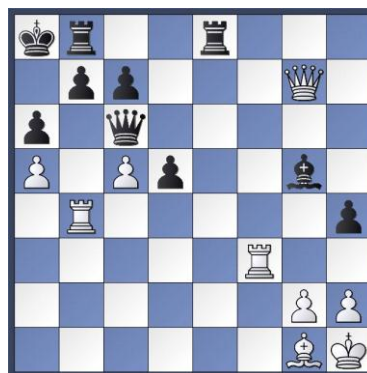
In de partij tegen Becic dacht ik 20 minuten na over een zet waarmee ik een trucje zou hebben en hij een tegentrucje met onduidelijkheid daarna, maar ik ging er toch voor, waarna hij het tegentrucje, die door Rybka later zou worden ingeschat als opleverend gelijk spel (het was wel de beste voortzetting voor hem) niet zag en ik een pionnetje won. Nu zag ik halverwege de partij naast mij de andere spelers met 4 uit 5 remiseren, waardoor ik aan remise genoeg zou hebben voor de ongedeelde groepswinst. Mijn onmiddellijk volgende remiseaanbod werd met een goede reden, die ook hardop uitgesproken werd, geweigerd: "We moeten verder spelen, het is een mooie partij." Toen ik dameruil afdwong met een pion meer en nogmaals remise aanbood, kreeg ik echter te horen dat ik nooit meer remise aan mocht bieden. En ik kreeg ook te horen dat ik niet meer vervelend moest doen. Ik had bijvoorbeeld in mijn eigen tijd zijn pion, die hij net gespeeld had, rechtgezet (keurig onder de vermelding "Ik zet recht"). Die pion werd door Zijad onmiddellijk (in mijn tijd dus) weer scheef gezet, "want zo is het ook duidelijk". Ik ging daarmee natuurlijk over de schreef.

Hier kon ik wel van profiteren. Ik merkte dat hij ging roken wanneer ik iets aanstootgevends deed, bijvoorbeeld een haartje van het bord vegen. Dus een paar keer als ik bijna een zet ging doen en even de tijd wilde om een rondje te lopen of naar het toilet te gaan, veegde ik een stofje weg, waarna hij woedend wegbeende, ik een zet deed en er weer 10 minuten van zijn tijd wegtikten terwijl ik bijvoorbeeld even bij Tjark, Willem en René ging kijken.

Het is wel een taaië, die Zijad, dat moet worden gezegd. Hij maakte het me nog knap lastig. Ik speelde op remise en besteedde niet veel tijd aan het berekenen van tactische varianten, want als die onjuist blijken heb je tijd verspeeld die cruciaal kan zijn bij het voorkomen van een blunder. Hierdoor miste ik twee grappen.

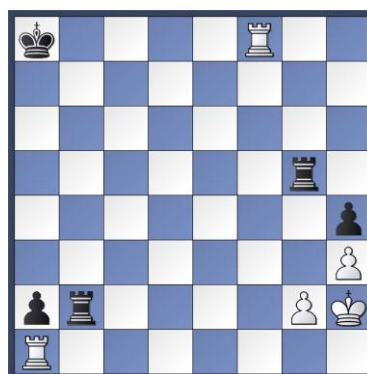

Hier miste ik 22. Lh6! Na 23. Lxh6 Lxf3; 24. Txf3 Dxd4+ win ik, dus ik win pion d4 en ruil gelijk de loper-paren.

Hier miste ik 38. Te1; 39. Dxc5 Dxc5.

Uiteindelijk stond ik straal gewonnen, en in plaats van een zet te doen mompelde hij "Ik ga akkoord met remise." "Nee, ik speel door," was mijn respons, waarna hij een schaakje gaf. Toen bedacht ik dat mijn rechtvaardigheidsgevoel, dat mij vertelde hem af te maken, me niet via een eventuele blunder een prijs van € 400 zou kosten: een remise leverde net zo zeer als een overwinning de ongedeelde groepswinst op, dus nam ik het maar aan.

De slotstelling. Ik loop met mijn koning naar de schaakgevende toren en pak g2. Als hij h4 aanvalt pak ik g2 met de b-toren, schaak, en offer dan een toren op g1 om vervolgens met schaak een dame te halen. Met TnT (Torens & Tijdnood) weet je het echter nooit, en hoewel ik nog wel een kwartier had, was het niet logisch om door te spelen.

Mooi toernooi, bijna alleen maar gezellige mensen, en een uitstekend resultaat!

De wondere wereld van het anagram

- door Dirk Goes -

Als typische alfa verveelt het spelen met de taal mij geen seconde. In die spaarzame momenten dat ik even niets te doen heb is het maken van anagrammen dan ook één van mijn meest dierbare hobby's. Voor de ongeletterde die zich nu zit af te vragen waar ik het in Godsnaam over heb, een anagram is een woord dat is gemaakt van dezelfde letters van een ander woord, als iemand begrijpt wat ik bedoel

In schakerskringen was het zo'n tien jaar geleden een rage de naam van een bij voorkeur bekende schaker te verhaspelen tot iets lolligs. Zo kan ik me herinneren dat Leon Pliester sedertdien door het leven ging als 'loens reptiel', John van der Wiel werd 'hondje wil varen', Paul Boersma moest het doen met 'Oma Superbal' en voor Arthur van de Oudeweetering werd het ronduit briljante 'Edna, hete vrouw uit Garderen' gecomponeerd. Je moet er maar opkomen!

Bij Tal was destijds Peter Risseeuw schier onvermoeibaar in het maken van anagrammen. Daar zaten een paar hele mooie bij. Peter Burlage werd 'Bart Pleeguur', Wouter van Rhoon moest het doen met 'Onno Vrouwwater', en wat hebben we gelachen om Henk Oostheim, die tot 'snikhete homo' werd benoemd En dan te bedenken dat de goede Henk nota bene keurig was getrouwd, met een vrouw haast ik me te zeggen!

Onlangs heb ik even de ledenlijst erbij gepakt om te kijken of er van het huidige ledenbestand iets grappigs valt te maken. Een paar uurtjes puzzelen leverde het volgende resultaat op, waarbij zij opgemerkt dat de ene naam meer geslaagd is dan de andere. Onvermijdelijk, helaas

Karel Abma	wordt	Remkabaal
Jeroen van den Berg	wordt	Berejongen draven
George Boellaard	wordt	Algoede barorgel
Marlo Coolen	wordt	Normale loco
Joran Donkers	wordt	Joods knarren
Bert Dreef	wordt	Refterbed
Cees Flikweert	wordt	Selectief werk
Dirk Goes	wordt	Droge sik
Ron Klein	wordt	Linke Ron
Piet Kooiman	wordt	Pikant mooie
Hing Ting Lai	wordt	Gigant nihil
Ben Lampe	wordt	Me balpen
Thijs Loermans	wordt	Strohalmen ijs
Jaap Loeve	wordt	Voelaapje
Rene Pijlman	wordt	Amper lijnen
Joop van Straalen	wordt	Overjas pantalon
Jan Pieter Streef	wordt	Afperser tientje
Tom Visser	wordt	Rot vismes
Jeroen Cromsigt	wordt	Mijn grote score
Jos Jaarsveld	wordt	Rad vol jasjes

Aardig, nietwaar? Van de meeste namen valt weinig tot niets te maken, maar sommige lenen zich bij uitstek voor iets lolligs. Voor George Boellaard vond ik, behalve het reeds genoemde 'Algoede barorgel', ook nog 'Bedelaar loog erg' terwijl ook 'Gelood regelbaar' aardig gevonden is, al zeg ik het zelf, en van Marlo Coolen kun je ook nog 'Manco oorlel' maken. Slaat verder nergens op, maar het zijn in ieder geval correcte Nederlandse woorden. Bij Hing Ting Lai is 'Gigant' treffend met het oog op zijn uitzonderlijke prestaties op het schaakbord, maar 'Nihil' nu juist weer niet, of het zou op zijn bescheiden lengte moeten slaan. Het meest van toepassing is echter 'Mijn grote score' als verhaspeling van de naam Jeroen Cromsigt, want Jeroen kende met zijn score van 9½ uit 14 in diverse externe competities een superseizoen.

Ik hoop natuurlijk dat ik u nu zo gek heb gekregen het ook eens te proberen. Welaan, ik loof een drankje naar keuze uit voor degene die mij in het kalenderjaar 2011 met de meest originele inzending weet te verrassen. Schuttingtaal is in principe niet toegestaan want dit is een net medium, maar als het érg grappig is valt daar wel over te praten